Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B**

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/565 AL COMISIEI

din 25 aprilie 2016

de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 87, 31.3.2017, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul delegat (UE) 2017/2294 al Comisiei din 28 august 2017	L 329	4	13.12.2017
►**M2**	Regulamentul delegat (UE) 2019/1011 al Comisiei din 13 decembrie 2018	L 165	1	21.6.2019
►**M3**	Regulamentul delegat (UE) 2021/527 al Comisiei din 15 decembrie 2020	L 106	30	26.3.2021

▼B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/565 AL COMISIEI

din 25 aprilie 2016

de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Capitolul II și capitolul III secțiunile 1-4 articolul 59 alineatul (4) și articolul 60 și secțiunile 6 și 8 și, în măsura în care se referă la dispozițiile respective, capitolul I, capitolul III secțiunea 9 și capitolul IV din prezentul regulament se aplică societăților de administrare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE și cu articolul 6 alineatul (6) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

(2) Trimiterile la firmele de investiții includ instituțiile de credit, iar trimiterile la instrumentele financiare includ depozitele structurate în raport cu toate cerințele menționate la articolul 1 alineatul (3) și la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE și cu dispozițiile de punere în aplicare ale acestora prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „persoană relevantă”, referitor la o firmă de investiții, are una dintre următoarele semnificații:

   (a) un administrator, un partener sau echivalentul acestuia, un director sau un agent delegat al firmei;

   (b) un administrator, un partener sau echivalentul acestuia, sau un director al unui agent delegat al firmei;

   (c) un angajat al firmei sau al unui agent delegat al firmei, precum și orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția și sub controlul firmei sau a unui agent delegat al firmei și care este implicată în furnizarea de servicii și activități de investiții de către firmă;

([1]) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

▼B

(d) o persoană fizică care, pe baza unui acord de externalizare, este direct implicată în furnizarea de servicii către firma de investiţii sau agentul delegat al acesteia în scopul furnizării de servicii şi activităţi de investiţii de către firma de investiţii;

2. „analist financiar” desemnează o persoană relevantă care întocmeşte partea esenţială a cercetării pentru investiţii;

3. „externalizare” desemnează un acord de orice tip încheiat între o firmă de investiţii şi un furnizor de servicii, în temeiul căruia furnizorul de servicii desfăşoară un proces, furnizează un serviciu sau efectuează o activitate care, în alte situaţii, ar fi de resortul firmei de investiţii;

3a. „persoană cu care o persoană relevantă are o relaţie de rudenie” are una dintre următoarele semnificaţii:

(a) soţul/soţia persoanei relevante sau orice alt partener al persoanei în cauză care, în conformitate cu legislaţia internă, este echivalent soţului/soţiei;

(b) un copil natural sau vitreg aflat în întreţinerea persoanei relevante;

(c) orice altă rudă a persoanei relevante care la data tranzacţiei personale în cauză locuia în aceeaşi locuinţă cu persoana relevantă de cel puţin un an;

4. „operaţiune de finanţare prin instrumente financiare” înseamnă o operaţiune de finanţare prin instrumente financiare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European şi al Consiliului ([1]);

5. „remuneraţie” înseamnă toate formele de plăţi sau beneficii financiare sau nefinanciare furnizate direct sau indirect de firme persoanelor relevante atunci când furnizează servicii de investiţii sau servicii auxiliare clienţilor;

6. „marfă” înseamnă orice bun de natură fungibilă care poate fi livrat, inclusiv metale şi minereurile şi aliajele acestora, produse agricole şi energie, precum electricitatea.

Articolul 3

Condiţii aplicabile furnizării de informaţii

(1) Atunci când, în sensul prezentului regulament, se solicită furnizarea de informaţii pe un suport durabil, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 62 din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiţii au dreptul să furnizeze informaţiile respective pe un alt suport durabil decât pe suport de hârtie numai în cazul în care:

(a) furnizarea informaţiilor în cauză pe suportul respectiv este adaptată contextului în care se desfăşoară sau urmează să se desfăşoare activitatea comercială între firmă şi client; şi

([1]) Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European şi al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparenţa operaţiunilor de finanţare prin instrumente financiare şi transparenţa reutilizării şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

▼B

(b) persoana căreia urmează să i se furnizeze informaţiile respective alege în mod expres ca informaţiile să fie furnizate pe acest alt suport durabil atunci când are opţiunea de a alege între informaţii pe suport de hârtie și informaţii pe alt tip de suport.

(2) Atunci când, în temeiul articolelor 46, 47, 48, 49, 50 sau al articolului 66 alineatul (3) din prezentul regulament, o firmă de investiţii furnizează informaţii unui client prin intermediul unui site web, iar informaţiile respective nu se adresează personal clientului, firmele de investiţii se asigură că se îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) furnizarea informaţiilor în cauză pe suportul respectiv este adaptată contextului în care se desfășoară sau urmează să se desfășoare activitatea comercială între firmă și client;

(b) clientul este de acord în mod expres cu furnizarea informaţiilor în cauză în formatul respectiv;

(c) clientului i se notifică pe cale electronică adresa site-ului web și locul de pe site unde se pot accesa informaţiile;

(d) informaţiile sunt la zi;

(e) informaţiile sunt accesibile permanent prin intermediul site-ului web pe toată perioada de care clientul are nevoie în mod rezonabil pentru a le studia.

(3) În sensul prezentului articol, furnizarea de informaţii prin intermediul comunicaţiilor electronice se consideră adaptată contextului în care se desfășoară sau urmează să se desfășoare operaţiunea între firmă și client în cazul în care există dovezi că respectivul client are acces la internet în mod regulat. O astfel de dovadă o reprezintă furnizarea de către client a unei adrese de e-mail pentru desfășurarea activităţii comerciale respective.

Articolul 4

Furnizarea ocazională a serviciilor de investiţii

[Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

În sensul derogării prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2014/65/UE, se consideră că un serviciu de investiţii este furnizat ocazional în cadrul unei activităţi profesionale atunci când se îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) există o legătură strânsă și concretă între activitatea profesională și furnizarea serviciului de investiţii către același client, astfel încât serviciul de investiţii poate fi considerat auxiliar în raport cu activitatea profesională principală;

(b) furnizarea de servicii de investiţii clienţilor activităţii profesionale principale nu are drept scop constituirea unei surse sistematice de venit pentru persoana care desfășoară activitatea profesională respectivă; și

▼B

(c) persoana care desfășoară activitatea profesională respectivă nu comercializează și nici nu își promovează în vreun alt fel capacitatea de a furniza servicii de investiţii, cu excepţia cazului în care clienţii sunt informaţi că aceste servicii sunt auxiliare activităţii profesionale principale.

Articolul 5

Produsele energetice angro care trebuie decontate prin livrare fizică

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, un produs energetic angro trebuie decontat prin livrare fizică atunci când sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) dispoziţiile contractuale garantează faptul că părţile contractante au prevăzut mecanisme proporţionate care să le permită să livreze sau să recepţioneze marfa suport; se consideră că un acord de echilibrare cu operatorul de transport și de sistem din domeniul energiei electrice și al gazelor este proporţionat atunci când părţile la acord au obligaţia de a asigura livrarea fizică a energiei electrice sau a gazelor;

(b) contractul stabilește pentru părţile contractante obligaţii necondiţionate, nelimitate și executorii privind livrarea și recepţionarea mărfii suport;

(c) niciuna dintre părţi nu poate înlocui livrarea fizică cu decontarea în numerar;

(d) fără a se aduce atingere drepturilor părţilor contractante, obligaţiile prevăzute în contract nu se pot compensa cu obligaţii care decurg din alte contracte încheiate între părţile în cauză pentru a compensa obligaţiile privind plata în numerar.

În sensul literei (d), compensarea operaţională pe pieţele de energie electrică și gaze nu se consideră compensare a obligaţiilor prevăzute într-un contract cu obligaţii care decurg din alte contracte.

(2) Prin compensare operaţională se înţelege desemnarea cantităţilor de energie electrică și gaze care trebuie introduse în reţea atunci când acest lucru este impus de normele sau prin cererile unui operator de transport și de sistem, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1], pentru o entitate care efectuează o funcţie echivalentă cu cea a unui operator de transport și de sistem la nivel naţional. Desemnarea cantităţilor pe baza compensării operaţionale nu este la latitudinea părţilor contractante.

(3) În sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, cazurile de forţă majoră includ orice eveniment excepţional sau orice serie de circumstanţe care nu se află sub controlul părţilor contractante pe care părţile contractante nu le-ar fi putut prevedea sau evita în mod rezonabil prin exercitarea diligenţei adecvate și rezonabile și care împiedică una dintre părţile contractante sau ambele părţi contractante să își îndeplinească obligaţiile contractuale.

[1] Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piaţa internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).

▼B

(4) În sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, incapacitatea de a livra cu bună credinţă include orice eveniment sau orice serie de circumstanţe care nu se califică drept cazuri de forţă majoră în sensul alineatului (3) care sunt definite în mod obiectiv și expres în clauzele contractuale pentru una dintre părţile contractante sau pentru ambele părţi contractante care acţionează cu bună credinţă, care nu le permit acestora să își îndeplinească obligaţiile contractuale.

(5) Existenţa unui caz de forţă majoră sau a incapacităţii de a livra cu bună credinţă nu împiedică „decontarea prin livrare fizică” a contractului, în sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE.

(6) Existenţa unor clauze privind neîndeplinirea obligaţiilor care prevăd că o parte are dreptul la o compensaţie financiară în caz de neexecutare sau de executare defectuoasă a contractului nu înseamnă că, în sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, contractul nu este considerat „decontat prin livrare fizică”.

(7) Printre metodele de livrare pentru contractele care sunt considerate a fi „decontate prin livrare fizică” în sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE se numără cel puţin:

(a) livrarea fizică a mărfurilor relevante respective;

(b) eliberarea unui document care conferă un drept de proprietate sau un drept similar asupra mărfurilor relevante sau asupra cantităţii relevante din mărfurile respective;

(c) alte metode de realizare a transferului dreptului de proprietate sau a unui drept similar pentru cantitatea relevantă de mărfuri, fără a le livra fizic, inclusiv notificarea, programarea sau desemnarea către operatorul unei reţele de furnizare de energie, care conferă beneficiarului dreptul la cantitatea relevantă de bunuri.

Articolul 6

Contracte derivate pe energie referitoare la ţiţei, la cărbune și la produse energetice angro

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, contractele derivate pe energie privind ţiţeiul sunt contracte care au ca active suport: uleiul mineral, indiferent de descriere, gazele petroliere, în formă lichidă sau sub formă de vapori, inclusiv produsele, componentele și produsele derivate din ţiţei și combustibilii pe bază de ţiţei utilizaţi în transporturi, inclusiv cei cu aditivi biocombustibili.

(2) În sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, contractele derivate pe energie privind cărbunii sunt contracte care au ca active suport: cărbunii, definiţi ca substanţă minerală combustibilă de culoare neagră sau maro închis, care constau într-o materie vegetală carbonizată, utilizată drept carburant.

▼B

(3) În sensul secţiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, contractele derivate care au caracteristicile unor produse energetice angro, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 sunt instrumente financiare derivate care au ca active suport energia electrică sau gazele naturale, în conformitate cu articolul 2 punctul 4 literele (b) și (d) din regulamentul respectiv.

Articolul 7

Alte instrumente financiare derivate

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul secţiunii C punctul 7 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, se consideră că un contract care nu este contract spot în sensul alineatului (2) și care nu este un contract în scopuri comerciale în sensul alineatului (4) are caracteristicile altor instrumente financiare derivate atunci când îndeplinește următoarele condiţii:

(a) îndeplinește unul dintre următoarele criterii:

(i) se tranzacţionează într-un loc de tranzacţionare dintr-o ţară terţă care îndeplinește o funcţie similară cu cea a unei pieţe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF;

(ii) se prevede expres că trebuie tranzacţionat pe o piaţă reglementată, un MTF, un OTF sau un loc de tranzacţionare dintr-o ţară terţă sau face obiectul normelor unei pieţe reglementate, a unui MTF, a unui OTF sau a unui loc de tranzacţionare dintr-o ţară terţă;

(iii) este echivalent unui contract tranzacţionat pe o piaţă reglementată, un MTF, un OTF sau într-un loc de tranzacţionare dintr-o ţară terţă în ceea ce privește preţul, lotul, termenul de livrare sau alte clauze contractuale;

(b) contractul este standardizat, astfel încât preţul, lotul, termenul de livrare și celelalte clauze se stabilesc, în principal, prin raportare la preţurile publicate periodic, la loturile standard sau la termenele standard de livrare.

(2) În sensul alineatului (1), un contract spot este un contract de vânzare a unei mărfi, a unui activ sau a unui drept, ale cărui clauze prevăd efectuarea livrării în termenul cel mai mare dintre cele două enumerate mai jos:

(a) în 2 zile de tranzacţionare;

(b) în perioada acceptată în general pe piaţa respectivei mărfi, activ sau drept ca perioadă standard de livrare.

Un contract nu este considerat contract spot dacă, indiferent de clauzele sale explicite, există o înţelegere între părţile contractante conform căreia livrarea activului suport se amână și nu se efectuează în termenul menţionat la alineatul (2).

▼B

(3) În sensul secţiunii C punctul 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), se consideră că un contract derivat referitor la un activ suport menţionat în secţiunea respectivă sau la articolul 8 din prezentul regulament are caracteristicile altor instrumente financiare derivate atunci când se respectă una dintre următoarele condiţii:

(a) contractul respectiv este decontat în numerar sau poate fi decontat în numerar, la exercitarea opţiunii uneia sau a mai multora dintre părţi, din alte motive decât neîndeplinirea obligaţiilor sau existenţa unui alt incident care conduce la reziliere;

(b) se tranzacţionează pe o piaţă reglementată, un MTF, un OTF sau într-un loc de tranzacţionare dintr-o ţară terţă care îndeplinește o funcţie similară cu cea a unei pieţe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF;

(c) condiţiile prevăzute la alineatul (1) sunt respectate cu privire la contractul respectiv.

(4) Se consideră că un contract se încheie în scopuri comerciale în sensul secţiunii C punctul 7 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și neavând caracteristicile altor instrumente financiare derivate în sensul secţiunii C punctele 7 și 10 din anexa respectivă atunci când sunt îndeplinite ambele condiţii de mai jos:

(a) aceasta se încheie cu sau de către un operator sau administrator al unei reţele de transport al energiei, al unui mecanism de echilibrare a energiei sau al unei reţele de conducte;

(b) este necesară menţinerea unui echilibru între resursele de energie și energia utilizată la un moment dat, inclusiv atunci când capacitatea de rezervă contractată de un operator de transport și de sistem de energie electrică, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/72/CE, este transferată de la un furnizor de servicii de echilibrare care îndeplinește condiţiile preliminare la altul, cu consimţământul operatorului de sistem de transport relevant.

Articolul 8

Instrumentele financiare derivate prevăzute în secţiunea C punctul 10 din anexa I la Directiva 2014/65/UE

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE]

Pe lângă contractele derivate menţionate în mod explicit în secţiunea C punctul 10 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, un contract derivat respectă dispoziţiile din secţiunea respectivă atunci când respectă criteriile stabilite în secţiunea respectivă și la articolul 7 alineatul (3) din prezentul regulament și se referă la unul din următoarele elemente:

(a) lărgimea benzii de telecomunicaţii;

(b) capacitatea de depozitare a mărfurilor;

([1]) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind pieţele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

▼B

(c) capacitatea de transmitere sau de transport a mărfurilor, prin cablu, conducte sau alte mijloace, cu excepţia drepturilor de transport legate de capacităţile interzonale de transportare a energiei electrice atunci când contractele se încheie, pe piaţa primară, cu sau prin intermediul unui operator de transport și de sistem sau a oricărei persoane care acţionează ca furnizor de servicii în numele său pentru alocarea capacităţii de transport;

(d) un certificat, un credit, o licenţă, un drept sau alt activ similar direct legat de furnizarea, distribuţia sau consumul de energie provenind din resurse regenerabile, cu excepţia cazului în care contractul intră deja în domeniul de aplicare al secţiunii C din anexa I la Directiva 2014/65/UE;

(e) o variabilă geologică sau ecologică ori o altă variabilă fizică, cu excepţia cazului în care contractul se referă la unităţi recunoscute ca fiind în conformitate cu cerinţele Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(f) un alt activ sau drept de natură fungibilă, altul decât dreptul de primire a unui serviciu, care poate fi transferat;

(g) un indice sau o măsură privind preţul, valoarea sau volumul tranzacţiilor cu orice activ, drept, serviciu sau obligaţie;

(h) un indice sau o măsură bazată pe statistici actuariale.

Articolul 9

Consultanţă de investiţii

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/65/UE]

În sensul definiţiei „consultanţă de investiţii” de la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/65/UE, o recomandare personală înseamnă o recomandare făcută unei persoane în calitatea acesteia de investitor sau potenţial investitor sau în calitatea acesteia de agent al unui investitor sau al unui potenţial investitor.

Recomandarea respectivă se prezintă ca fiind adecvată pentru persoana în cauză sau se bazează pe o examinare a particularităţilor persoanei respective și constituie o recomandare pentru a efectua una din următoarele operaţiuni:

(a) cumpărarea, vânzarea, subscrierea, schimbul, răscumpărarea sau deţinerea unui anumit instrument financiar;

(b) exercitarea sau neexercitarea unui drept conferit de un anumit instrument financiar privind cumpărarea, vânzarea, subscrierea, schimbul sau răscumpărarea unui instrument financiar.

([1]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunităţii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

▼B

O recomandare nu este considerată o recomandare personală dacă este destinată exclusiv publicului.

Articolul 10

Caracteristicile altor contracte derivate referitoare la monede

(1) În sensul secţiunii C punctul 4 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, alte contracte derivate referitoare la monede nu reprezintă un instrument financiar în cazul în care contractul este:

(a) un contract spot în sensul alineatului (2) din prezentul articol; sau

(b) un mijloc de plată:

(i) care trebuie să fie decontat fizic din alte motive decât neîndeplinirea obligaţiilor sau existenţa unui alt eveniment care conduce la reziliere;

(ii) încheiat de cel puţin o persoană care nu este o contraparte financiară, în sensul articolului 2 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(iii) încheiat pentru a facilita plata bunurilor, serviciilor sau investiţiilor directe care pot fi identificate; și

(iv) nu este tranzacţionat într-un loc de tranzacţionare.

(2) În sensul alineatului (1), un contract spot este un contract de schimb al unei monede cu o altă monedă, ale cărui clauze prevăd efectuarea livrării în cel mai lung dintre cele două termene menţionate în continuare:

(a) 2 zile de tranzacţionare pentru orice pereche de monede importante prevăzute la alineatul (3);

(b) pentru orice pereche de monede în care cel puţin una dintre monede nu este o monedă importantă, 2 zile de tranzacţionare, sau, dacă este mai lungă, perioada acceptată în general pe piaţa respectivei perechi de monede ca fiind perioada standard de livrare;

(c) în cazul în care contractul de schimb ale acestor monede este utilizat în principal în scopul vânzării sau al achiziţionării unei valori mobiliare sau unui titlu de participare dintr-un organism de plasament colectiv, perioada acceptată în general pe piaţă pentru decontarea valorii mobiliare sau a unităţii dintr-un organism de plasament colectiv ca perioadă standard de livrare sau 5 zile de tranzacţionare, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărţile centrale și registrele centrale de tranzacţii (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

▼B

Un contract nu este considerat contract spot atunci când, indiferent de clauzele sale explicite, există o înţelegere între părţile contractuale ca livrarea monedei să se amâne și să nu se efectueze în perioada prevăzută la primul paragraf.

(3) Monedele importante în sensul alineatului (2) sunt doar dolarul american, euro, yenul japonez, lira sterlină, dolarul australian, francul elveţian, dolarul canadian, dolarul din Hong Kong, coroana suedeză, dolarul neozeelandez, dolarul singaporez, coroana norvegiană, pesoul mexican, kuna croată, leva bulgară, coroana cehă, coroana daneză, forintul maghiar, zlotul polonez și leul românesc.

(4) În sensul alineatului (2), o zi de tranzacţionare înseamnă orice zi de tranzacţionare normală în jurisdicţiile celor două monede care sunt schimbate în temeiul unui contract de schimb între aceste monede și în jurisdicţia unei a treia monede în cazul în care se îndeplinește una dintre condiţiile următoare:

(a) schimbul monedelor respective presupune convertirea acestora prin intermediul celei de a treia monede din motive de lichiditate;

(b) perioada de livrare standard pentru schimbul acestor monede face trimitere la jurisdicţia celei de a treia monede.

Articolul 11

Instrumentele pieţei monetare

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Directiva 2014/65/UE]

În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Directiva 2014/65/UE, printre instrumentele pieţei monetare se numără bonuri de trezorerie, certificate de depozit, efecte de comerţ și alte instrumente cu caracteristici în esenţă echivalente, care au următoarele caracteristici:

(a) au o valoare care poate fi determinată în orice moment;

(b) nu sunt instrumente financiare derivate;

(c) au o scadenţă la emitere de cel mult 397 de zile.

Articolul 12

Operatori independenţi pentru acţiuni, certificate de depozit, fonduri tranzacţionate la bursă, certificate și alte instrumente financiare similare

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiţii este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru fiecare acţiune, certificat de depozit, fond tranzacţionat la bursă (ETF), certificat sau alt instrument financiar similar atunci când firma efectuează operaţiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu instrumentul financiar pentru care există o piaţă lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

▼B

(i) numărul de tranzacţii extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor reprezintă cel puţin 0,4 % din numărul total de tranzacţii cu instrumentul financiar relevant executate în Uniune, în orice loc de tranzacţionare sau piaţă extrabursieră, în aceeași perioadă;

(ii) tranzacţiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor cu instrumentul financiar respectiv au loc, în medie, în fiecare zi;

(b) în mod frecvent și sistematic cu instrumentul financiar pentru care nu există o piaţă lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacţiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor au avut loc, în medie, zilnic;

(c) în mod substanţial cu instrumentul financiar atunci când dimensiunea tranzacţionării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor reprezintă cel puţin:

(i) 15 % din totalul cifrei de afaceri al tranzacţiilor cu respectivul instrument financiar pe care firma de investiţii le-a executat pe cont propriu sau în numele clienţilor într-un loc de tranzacţionare sau pe o piaţă extrabursieră;

(ii) 0,4 % din totalul cifrei de afaceri al tranzacţiilor cu respectivul instrument financiar executate în Uniune într-un loc de tranzacţionare sau pe o piaţă extrabursieră.

Articolul 13

Operatori independenţi pentru obligaţiuni

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiţii este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru toate obligaţiunile care aparţin unei clase de obligaţiuni emise de către aceeași entitate sau de oricare entitate din cadrul aceluiași grup în cazul în care, în legătură cu orice astfel de obligaţiune, firma efectuează operaţiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu obligaţiunile pentru care există o piaţă lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

(i) numărul de tranzacţii extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor reprezintă cel puţin 2,5 % din numărul total de tranzacţii cu obligaţiunile relevante executate în Uniune, în orice loc de tranzacţionare sau piaţă extrabursieră, în aceeași perioadă;

▼B

(ii) tranzacţiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor cu instrumentul financiar respectiv au loc, în medie, o dată pe săptămână;

(b) în mod frecvent și sistematic cu obligaţiunile pentru care nu există o piaţă lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacţiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor au loc, în medie, o dată pe săptămână;

(c) în mod substanţial cu obligaţiunile atunci când dimensiunea tranzacţionării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor reprezintă cel puţin oricare dintre următoarele:

(i) 25 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacţiilor cu obligaţiunile respective pe care firma de investiţii le-a executat pe cont propriu sau în numele clienţilor într-un loc de tranzacţionare sau pe o piaţă extrabursieră;

(ii) 1 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacţiilor cu obligaţiunile respective executate în Uniune într-un loc de tranzacţionare sau pe o piaţă extrabursieră.

Articolul 14

Operatori independenţi pentru produse financiare structurate

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiţii este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru toate produsele financiare structurate care aparţin unei clase de produse financiare structurate emise de către aceeași entitate sau de oricare entitate din cadrul aceluiași grup în cazul în care, în legătură cu orice astfel de produs financiar structurat, firma efectuează operaţiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu produsele financiare structurate pentru care există o piaţă lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

(i) numărul de tranzacţii extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor reprezintă cel puţin 4 % din numărul total de tranzacţii cu produsele financiare structurate relevante executate în Uniune, în orice loc de tranzacţionare sau piaţă extrabursieră, în aceeași perioadă;

(ii) tranzacţiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor cu instrumentul financiar respectiv au loc, în medie, o dată pe săptămână;

▼B

(b) în mod frecvent și sistematic cu produsele financiare structurate pentru care nu există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților au avut loc, în medie, o dată pe săptămână;

(c) în mod substanțial cu produsele financiare structurate atunci când dimensiunea tranzacționării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin oricare dintre următoarele:

(i) 30 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu produsele financiare structurate respective pe care firma de investiții le-a executat pe cont propriu sau în numele clienților într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră;

(ii) 2,25 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu produsele financiare structurate respective executate în Uniune într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră.

Articolul 15

Operatori independenți pentru instrumente financiare derivate

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiții este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru toate instrumentele financiare derivate care aparțin unei clase de instrumente financiare derivate în cazul în care, în legătură cu orice astfel de instrument financiar derivat, firma efectuează operațiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu instrumentele financiare derivate pentru care există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

(i) numărul de tranzacții extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin 2,5 % din numărul total de tranzacții efectuate cu clasa respectivă de instrumente financiare derivate, executate în Uniune, în orice loc de tranzacționare sau piață extrabursieră, în aceeași perioadă;

(ii) tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților cu această clasă de instrumente financiare derivate au loc, în medie, o dată pe săptămână;

(b) în mod frecvent și sistematic cu instrumentele financiare derivate pentru care nu există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu cu clasa relevantă de instrumente financiare derivate în executarea ordinelor clienților au avut loc, în medie, o dată pe săptămână;

▼B

(c) în mod substanţial cu instrumentele financiare derivate atunci când dimensiunea tranzacţionării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor reprezintă cel puţin oricare dintre următoarele:

(i) 25 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacţiilor cu clasa respectivă de instrumente financiare derivate pe care firma de investiţii le-a executat pe cont propriu sau în numele clienţilor într-un loc de tranzacţionare sau pe o piaţă extrabursieră;

(ii) 1 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacţiilor cu clasa respectivă de instrumente financiare derivate executate în Uniune într-un loc de tranzacţionare sau pe o piaţă extrabursieră.

Articolul 16

Operatori independenţi pentru certificate de emisii

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiţii este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru certificatele de emisii în cazul în care, în legătură cu orice astfel de instrument, firma efectuează operaţiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu certificate de emisii pentru care există o piaţă lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

(i) numărul de tranzacţii extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor reprezintă cel puţin 4 % din numărul total de tranzacţii executate cu tipul relevant de certificate de emisii în Uniune, în orice loc de tranzacţionare sau piaţă extrabursieră, în aceeași perioadă;

(ii) tranzacţiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor cu acest tip de certificate de emisii au loc, în medie, o dată pe săptămână;

(b) în mod frecvent și sistematic cu certificatele de emisii pentru care nu există o piaţă lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacţiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu cu tipul respectiv de certificate de emisii în executarea ordinelor clienţilor au avut loc, în medie, o dată pe săptămână;

(c) în mod substanţial cu certificate de emisii atunci când dimensiunea tranzacţionării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienţilor reprezintă cel puţin oricare dintre următoarele:

▼B

(i) 30 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacţiilor cu acel tip de certificate de emisii pe care firma de investiţii le-a executat pe cont propriu sau în numele clienţilor într-un loc de tranzacţionare sau pe o piaţă extrabursieră;

(ii) 2,25 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacţiilor cu acel tip de certificate de emisii executate în Uniune într-un loc de tranzacţionare sau pe o piaţă extrabursieră.

▼M1

Articolul 16a

Participarea la dispozitive de corelare

Nu se consideră că o firmă de investiţii tranzacţionează pe cont propriu în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE în cazul în care respectiva firmă de investiţii participă la dispozitive de corelare, instituite cu entităţi din afara propriului său grup, al căror scop sau consecinţă este realizarea de tranzacţii „back-to-back”, care nu implică *de facto* asumarea niciunui risc, cu un anumit instrument financiar, în afara unui loc de tranzacţionare.

▼B

Articolul 17

Termene de evaluare relevante

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Condiţiile prevăzute la articolele 12-16 se evaluează trimestrial pe baza datelor din ultimele 6 luni. Perioada de evaluare începe în prima zi lucrătoare din lunile ianuarie, aprilie, iulie și octombrie.

Instrumentele nou emise fac obiectul evaluării doar dacă datele istorice acoperă o perioadă de cel puţin trei luni în ceea ce privește acţiunile, certificatele de depozit, fondurile tranzacţionate la bursă, certificatele și alte instrumente financiare similare, și șase săptămâni în cazul obligaţiunilor, al produselor financiare structurate și al instrumentelor financiare derivate.

Articolul 18

Tranzacţionare algoritmică

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 39 din Directiva 2014/65/UE]

În scopul detalierii definiţiei tranzacţionării algoritmice în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 39 din Directiva 2014/65/UE, se consideră că un sistem nu presupune o intervenţie umană sau presupune o intervenţie umană limitată atunci când, pentru un ordin, un proces de generare a cotaţiilor sau un proces de optimizare a executării ordinelor, un sistem automat ia decizii în momentul iniţierii, generării, direcţionării sau executării ordinelor ori a cotaţiilor, în funcţie de parametrii prestabiliţi.

Articolul 19

Tehnică de tranzacţionare algoritmică de mare frecvenţă

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Directiva 2014/65/UE]

(1) O rată intrazilnică ridicată de mesaje în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Directiva 2014/65/UE constă în transmiterea, în medie:

(a) a cel puţin 2 mesaje pe secundă cu privire la un instrument financiar tranzacţionat într-un loc de tranzacţionare; sau

▼B

(b) a cel puţin 4 mesaje pe secundă cu privire la toate instrumentele financiare tranzacţionate într-un loc de tranzacţionare.

(2) În sensul alineatului (1), se iau în calcul mesajele privind instrumentele financiare pentru care există o piaţă lichidă în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Se iau în calcul și mesajele introduse în vederea tranzacţionării care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 17 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE.

(3) În sensul alineatului (1), se iau în calcul și mesajele introduse în scopul tranzacţionării pe cont propriu. Mesajele introduse prin alte tehnici de tranzacţionare decât cele care se bazează pe tranzacţionarea pe cont propriu se iau în calcul atunci când tehnica de execuţie a firmei este structurată astfel încât să se evite execuţia pe cont propriu.

(4) În sensul alineatului (1), la calcularea ratei intrazilnice ridicate de mesaje în contextul furnizorilor DEA, mesajele transmise de clienţii lor DEA nu se iau în calcul.

(5) În sensul alineatului (1), locurile de tranzacţionare furnizează lunar firmelor respective, la cerere, în termen de două săptămâni de la sfârșitul fiecărei luni calendaristice, estimări ale numărului mediu de mesaje transmise pe secundă, luând astfel în considerare toate mesajele transmise în cursul celor 12 luni precedente.

Articolul 20

Accesul electronic direct

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 41 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Se consideră că o persoană nu poate transmite pe cale electronică ordine referitoare la un instrument financiar direct către locul de tranzacţionare, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 41 din Directiva 2014/65/UE atunci când acea persoană nu își poate exercita competenţele discreţionare în ceea ce privește fracţiunea de secundă exactă în care se introduce ordinul și durata de viaţă a ordinului în intervalul de timp respectiv.

(2) Se consideră că o persoană nu poate transmite electronic un ordin în mod direct în cazul în care transmiterea are loc prin intermediul unor mecanisme de optimizare a proceselor de executare a ordinelor care determină alţi parametri ai ordinului în afară de locul sau locurile de tranzacţionare în care ar trebui transmis ordinul, cu excepţia cazului în care aceste mecanisme sunt incluse în sistemele clienţilor, nu în cele ale membrilor sau ale participanţilor la o piaţă reglementată, la un MTF sau în sistemele clienţilor unui OTF.

▼B

CAPITOLUL II

CERINŢE ORGANIZATORICE

SECŢIUNEA 1

Organizare

Articolul 21

Cerinţe organizatorice generale

[Articolul 16 alineatele (2)-(10) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii respectă următoarele cerinţe organizatorice:

(a) stabilesc, aplică și menţin proceduri decizionale și o structură organizatorică care specifică în mod exact și documentat structurile ierarhice și care repartizează funcţiile și responsabilităţile;

(b) asigură faptul că persoanele relevante cunosc procedurile care trebuie urmate pentru îndeplinirea adecvată a responsabilităţilor ce le revin;

(c) stabilesc, aplică și menţin mecanisme adecvate de control intern concepute pentru a asigura respectarea deciziilor și a procedurilor la toate nivelurile firmei de investiţii;

(d) angajează personal care are aptitudinile, cunoștinţele și experienţa necesară pentru a îndeplini responsabilităţile atribuite;

(e) stabilesc, aplică și menţin la toate nivelurile relevante ale firmei de investiţii un sistem eficient de raportare internă și de comunicare a informaţiilor;

(f) păstrează înregistrări adecvate și ordonate ale activităţii desfășurate și ale organizării interne;

(g) garantează faptul că îndeplinirea mai multor funcţii de către persoanele relevante nu împiedică și nu riscă să împiedice persoanele respective să îndeplinească o anumită funcţie în mod corect, onest și profesionist.

Atunci când respectă condiţiile stabilite la acest alineat, firmele de investiţii ţin seama de natura, amploarea și complexitatea activităţilor pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și a activităţilor de investiţii întreprinse în cadrul activităţilor respective.

(2) Firmele de investiţii stabilesc, aplică și menţin sisteme și proceduri adecvate pentru garantarea securităţii, a integrităţii și a confidenţialităţii informaţiilor, ţinând seama de natura informaţiilor în cauză.

(3) Firmele de investiţii stabilesc, aplică și menţin o politică adecvată de continuitate a activităţii pentru a asigura, în eventualitatea întreruperii sistemelor și a procedurilor lor, conservarea datelor și a funcţiilor fundamentale, precum și continuarea serviciilor și a activităţilor de investiţii sau, atunci când acest lucru nu este posibil, recuperarea în timp util a datelor și a funcţiilor respective și reluarea în timp util a serviciilor și a activităţilor de investiţii.

▼B

(4) Firmele de investiţii stabilesc, aplică și menţin politici și proceduri contabile care să le permită, la solicitarea autorităţii competente, să îi prezinte în timp util acesteia rapoarte financiare care reflectă o imagine fidelă și corectă a poziţiei lor financiare și care respectă toate standardele și normele contabile aplicabile.

(5) Firmele de investiţii monitorizează și evaluează periodic dacă sistemele, mecanismele lor de control intern și măsurile adoptate în conformitate cu alineatele (1)-(4) sunt adecvate și eficace și iau măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficienţe.

Articolul 22

Asigurarea conformităţii

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii stabilesc, aplică și menţin politici și proceduri corespunzătoare menite să detecteze orice risc de încălcare de către firmă a obligaţiilor care îi revin în temeiul Directivei 2014/65/UE, precum și riscurile conexe, și adoptă măsuri și proceduri adecvate menite să reducă la minimum riscurile respective și să le permită autorităţilor competente să își exercite efectiv competenţele care decurg din directiva menţionată.

Firmele de investiţii ţin seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor pe care le desfășoară firma, precum și de natura și gama serviciilor și a activităţilor de investiţii care au fost întreprinse în cadrul acestor activităţi.

(2) Firmele de investiţii instituie și menţin o funcţie permanentă și eficace de asigurare a conformităţii care este independentă și are următoarele responsabilităţi:

(a) monitorizarea permanentă și evaluarea periodică a caracterului adecvat și a eficacităţii măsurilor, politicilor și procedurilor aplicate în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf, precum și a acţiunilor întreprinse pentru remedierea deficienţelor în materie de respectare de către firmă a obligaţiilor care îi revin;

(b) consilierea și oferirea de asistenţă persoanelor relevante responsabile pentru prestarea de servicii și desfășurarea de activităţi de investiţii în ceea ce privește respectarea obligaţiilor firmei prevăzute de Directiva 2014/65/UE;

(c) elaborarea unui raport în atenţia organului de conducere, cel puţin o dată pe an, referitor la punerea în aplicare și la eficacitatea cadrului de control general pentru servicii și activităţi de investiţii, cu privire la riscurile care au fost identificate și la raportarea privind tratarea plângerilor, precum și cu privire la măsurile corective întreprinse sau care urmează să fie întreprinse;

(d) monitorizarea operaţiunilor aferente procesului de tratare a plângerilor și considerarea plângerilor drept o sursă de informaţii pertinente în cadrul responsabilităţilor sale generale de monitorizare.

▼B

Pentru respectarea dispozițiilor din prezentul alineat literele (a) și (b), funcția de asigurare a conformității efectuează o evaluare pe baza căreia stabilește un program de monitorizare bazat pe riscuri care ia în considerare toate categoriile de servicii, activități și servicii auxiliare relevante pe care le desfășoară firma de investiții, inclusiv informațiile pertinente colectate în ceea ce privește monitorizarea procesului de tratare a plângerilor. Programul de monitorizare stabilește priorități determinate prin evaluarea riscului de asigurare a conformității, care garantează monitorizarea globală a riscului de conformitate.

(3) Pentru ca funcția de asigurare a conformității menționată la alineatul (2) să își poată îndeplini responsabilitățile în mod corespunzător și independent, firmele de investiții se asigură că sunt respectate următoarele condiții:

(a) funcția de asigurare a conformității dispune de autoritatea, resursele și competența necesare și are acces la toate informațiile pertinente;

(b) un coordonator al funcției de asigurare a conformității, numit și înlocuit de organul de gestionare, este responsabil de funcția de asigurare a conformității și de raportarea privind asigurarea conformității prevăzută în Directiva 2014/65/UE și la articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament;

(c) funcția de asigurare a conformității informează ad-hoc și direct organul de conducere atunci când detectează un risc major de neîndeplinire de către firmă a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 2014/65/UE;

(d) persoanele relevante implicate în funcția de asigurare a conformității nu sunt implicate în furnizarea serviciilor sau a activităților pe care le monitorizează;

(e) metoda de stabilire a remunerației persoanelor relevante implicate în funcția de asigurare a conformității nu compromite și nu este susceptibilă să compromită obiectivitatea acestora.

(4) O firmă de investiții nu trebuie să se conformeze obligațiilor prevăzute la alineatul (3) litera (d) sau litera (e) dacă poate demonstra faptul că, având în vedere natura, dimensiunea și complexitatea activităților sale, precum și natura și gama serviciilor și activităților de investiții, cerințele prevăzute la litera (d) sau la litera (e) nu sunt proporționale, iar funcția de asigurare a conformității continuă să fie eficace. În acest caz, firma de investiții evaluează dacă eficacitatea funcției de asigurare a conformității este compromisă. Evaluarea se revizuiește periodic.

Articolul 23

Gestionarea riscurilor

[Articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții întreprind următoarele acțiuni cu privire la gestionarea riscurilor:

(a) stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri adecvate de gestionare a riscurilor prin care identifică riscurile legate de activitățile, procesele și sistemele firmei și, după caz, fixează nivelul riscului tolerat de firmă;

▼B

(b) adoptă dispoziţii, proceduri și mecanisme eficace de gestionare a riscurilor legate de activităţile, procesele și sistemele firmei, în funcţie de nivelul respectiv de toleranţă la riscuri;

(c) monitorizează:

(i) caracterul adecvat și eficacitatea politicilor și a procedurilor de gestionare a riscurilor de care dispune firma de investiţii;

(ii) gradul de respectare de către firma de investiţii și de către persoanele relevante a dispoziţiilor, procedurilor și mecanismelor adoptate în conformitate cu litera (b);

(iii) caracterul adecvat și eficacitatea măsurilor adoptate pentru remedierea eventualelor deficienţe din politicile, procedurile, dispoziţiile, procesele și mecanismele respective, inclusiv a deficienţelor legate de nerespectarea de către persoanele relevante a dispoziţiilor, proceselor și mecanismelor menţionate anterior sau de nerespectarea politicilor și a procedurilor.

(2) După caz și în funcţie de natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și a activităţilor de investiţii întreprinse în cadrul obiectului de activitate respectiv, firmele de investiţii instituie și menţin o funcţie de gestionare a riscurilor care este independentă și care efectuează următoarele sarcini:

(a) punerea în aplicare a politicii și a procedurilor menţionate la alineatul (1);

(b) furnizarea de rapoarte și consultanţă cadrelor de conducere de nivel superior în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

În cazul în care o firmă de investiţii nu instituie și nu menţine o funcţie de gestionare a riscurilor în conformitate cu primul paragraf, aceasta trebuie să poată demonstra, la cerere, că politicile și procedurile pe care le-a adoptat în conformitate cu alineatul (1) îndeplinesc cerinţele prevăzute la alineatul respectiv.

Articolul 24

Auditul intern

[Articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

După caz și în funcţie de natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și activităţilor de investiţii întreprinse în cadrul activităţilor respective, firmele de investiţii instituie și menţin o funcţie de audit intern separată și independentă de celelalte funcţii și activităţi ale firmei de investiţii, căreia îi revin următoarele responsabilităţi:

(a) stabilirea, aplicarea și menţinerea unui plan de audit pentru examinarea și evaluarea caracterului adecvat și a eficacităţii sistemelor, a mecanismelor de control intern și a măsurilor instituite de firmele de investiţii;

(b) formularea de recomandări pe baza rezultatelor activităţii efectuate în conformitate cu litera (a) și verificarea respectării recomandărilor respective;

(c) întocmirea de rapoarte cu privire la aspectele de audit intern în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

▼B

Articolul 25

Responsabilitatea cadrelor de conducere de nivel superior

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când atribuie funcţii la nivel intern, firmele de investiţii se asigură că atât cadrele de conducere de nivel superior, cât și cele care asigură funcţia de supraveghere, după caz, au responsabilitatea de a asigura respectarea de către firmă a obligaţiilor care îi revin în temeiul Directivei 2014/65/UE. Mai precis, cadrele de conducere de nivel superior și, după caz, funcţia de supraveghere vor trebui să evalueze și să verifice periodic eficacitatea politicilor, mecanismelor și procedurilor puse în aplicare în scopul respectării obligaţiilor prevăzute de Directiva 2014/65/UE și să adopte măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficienţe.

Prin alocarea funcţiilor importante în rândul cadrelor de conducere de nivel superior se stabilește în mod clar cine este responsabil pentru supravegherea și menţinerea cerinţelor organizatorice ale firmei. Înregistrările privind alocarea funcţiilor importante trebuie să fie la zi.

(2) Firmele de investiţii se asigură că în mod frecvent, și cel puţin o dată pe an, cadrele de conducere de nivel superior primesc rapoarte scrise privind aspectele prevăzute la articolele 22, 23 și 24, precizând, în special, dacă s-au adoptat măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficienţe.

(3) Firmele de investiţii se asigură că, în cazul în care există o funcţie de supraveghere, aceasta primește în mod regulat rapoarte scrise privind aspectele prevăzute la articolele 22, 23 și 24.

(4) În sensul prezentului articol, „funcţie de supraveghere” desemnează funcţia din cadrul firmei de investiţii care este responsabilă cu supravegherea cadrelor de conducere de nivel superior.

Articolul 26

Gestionarea plângerilor

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii stabilesc, aplică și menţin politici și proceduri eficace și transparente de tratare a plângerilor care să permită gestionarea promptă a plângerilor depuse de clienţi sau de potenţialii clienţi. Firmele de investiţii ţin evidenţa plângerilor primite și a măsurilor luate pentru soluţionarea acestora.

Politica de gestionare a plângerilor oferă informaţii clare, precise și actualizate cu privire la procesul de gestionare a plângerilor. Această politică este aprobată de organul de conducere al firmei.

(2) Firmele de investiţii publică detalii privind procedura care trebuie urmată în cazul tratării unei plângeri. Printre aceste detalii se numără informaţii cu privire la politica de gestionare a plângerilor și datele de contact ale funcţiei de gestionare a plângerilor. Informaţiile se furnizează clienţilor sau potenţialilor clienţi, la cerere sau atunci când se confirmă primirea unei plângeri. Firmele de investiţii iau măsurile necesare care să le permită clienţilor și potenţialilor clienţi să depună plângeri în mod gratuit.

▼B

(3) Firmele de investiţii instituie o funcţie de gestionare a plângerilor responsabilă cu examinarea plângerilor. Această funcţie poate fi îndeplinită de către funcţia de asigurare a conformităţii.

(4) Atunci când tratează o plângere, firmele de investiţii comunică cu clienţii sau cu potenţialii clienţii în mod clar, într-un limbaj simplu și ușor de înțeles și răspund plângerilor fără întârzieri nejustificate.

(5) Firmele de investiţii îi informează pe clienţi sau potenţiali clienţi care este poziţia firmei cu privire la plângeri și le comunică acestora opţiunile de care dispun, inclusiv opţiunea de a depune plângeri în faţa unei entităţi de soluţionare alternativă a litigiilor, astfel cum este definită la articolul 4 litera (h) din Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) privind SAL în materie de consum, sau opţiunea de a formula o acţiune civilă.

(6) Firmele de investiţii furnizează informaţii privind plângerile și procesul de tratare a plângerilor autorităţilor competente relevante și, dacă este cazul, în conformitate cu legislaţia naţională, unei entităţi de soluţionare alternativă a litigiilor (SAL).

(7) Funcţia de asigurare a conformităţii din cadrul firmelor de investiţii analizează plângerile și datele referitoare la tratarea plângerilor, pentru a se asigura că identifică și iau în calcul eventualele riscuri sau probleme.

Articolul 27

Politici și practici în materie de remunerare

[Articolele 16, 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii definesc și pun în aplicare politici și practici în materie de remunerare în conformitate cu procedurile interne corespunzătoare, ţinând seama de interesele tuturor clienţilor firmei, astfel încât clienţii să fie trataţi în mod echitabil, iar interesele lor să nu fie afectate de practicile în materie de remunerare adoptate de firmă pe termen scurt, mediu sau lung.

Politicile și practicile în materie de remunerare sunt concepute în așa fel încât să nu creeze conflicte de interese sau stimulente care ar putea determina persoanele relevante să pună mai presus propriile interese sau interesele firmei, eventual în detrimentul clientului.

(2) Firmele de investiţii se asigură că politicile și practicile de remunerare se aplică tuturor persoanelor relevante care au un impact, direct sau indirect, asupra investiţiilor și a serviciilor auxiliare furnizate de firma de investiţii sau asupra comportamentului firmei, indiferent de tipul de clienţi, în măsura în care remunerarea acestor persoane și alte stimulente similare pot crea conflicte de interese care le încurajează pe acestea să acţioneze împotriva intereselor clienţilor firmei.

([1]) Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

▼B

(3) Organul de conducere al firmei de investiţii aprobă, după ce s-a consultat cu funcţia de asigurare a conformităţii, politica de remunerare a firmei. Cadrele de conducere de nivel superior ale firmei de investiţii sunt responsabile de implementarea zilnică a politicii de remunerare și de monitorizarea riscurilor de conformitate aferente politicii.

(4) Remuneraţiile și stimulentele similare nu se bazează exclusiv sau în principal pe criterii comerciale cantitative și ţin pe deplin seama de criterii calitative adecvate, care reflectă respectarea normelor aplicabile, tratamentul echitabil al clienţilor și calitatea serviciilor furnizate clienţilor.

Se menţine în permanenţă un echilibru între componenta fixă și cea variabilă a remuneraţiei, astfel încât structura de remunerare să nu favorizeze interesele firmei de investiţii sau pe cele ale persoanelor relevante în detrimentul intereselor unui client.

Articolul 28

Sfera de aplicare a tranzacţiilor personale

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

În sensul articolelor 29 și 37, tranzacţia personală este tranzacţia cu un instrument financiar efectuată de o persoană relevantă sau în numele unei persoane relevante, cu condiţia respectării a cel puţin unuia dintre următoarele criterii:

(a) persoana relevantă acţionează în afara sferei activităţilor pe care le desfășoară cu titlu profesional;

(b) tranzacţia este efectuată în contul uneia dintre următoarele persoane:

(i) persoana relevantă;

(ii) orice persoană cu care aceasta are o relaţie de rudenie sau cu care are legături strânse;

(iii) o persoană faţă de care persoana relevantă are un interes major, direct sau indirect, în rezultatul tranzacţiei, altul decât obţinerea unui onorariu sau a unui comision pentru executarea tranzacţiei.

Articolul 29

Tranzacţii personale

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii stabilesc, aplică și menţin mecanisme adecvate menite să prevină activităţile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), în cazul oricărei persoane relevante implicate în activităţi care pot genera un conflict de interese sau care are acces la informaţii privilegiate în sensul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 sau la alte informaţii confidenţiale privind clienţii sau tranzacţiile cu sau pentru clienţi ca urmare a unei activităţi efectuate de persoana respectivă în numele firmei.

▼B

(2) Firmele de investiţii se asigură că persoanele relevante nu încheie tranzacţii personale care îndeplinesc cel puţin unul dintre următoarele criterii:

(a) persoanei respective i se interzice să efectueze tranzacţia în cauză în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014;

(b) tranzacţia implică folosirea abuzivă sau divulgarea improprie a informaţiilor confidenţiale în cauză;

(c) tranzacţia intră în conflict sau ar putea să intre în conflict cu o obligaţie care îi revine firmei de investiţii în temeiul Directivei 2014/65/UE.

(3) Firmele de investiţii se asigură că, în afara cadrului normal al relaţiilor de muncă sau al contractului de servicii, persoanele relevante nu oferă consiliere sau recomandări unei alte persoane în vederea efectuării unei tranzacţii cu instrumente financiare care, dacă ar fi vorba de o tranzacţie personală a persoanei relevante, ar intra sub incidenţa literei alineatului (2), a articolului 37 alineatul (2) litera (a) sau (b) sau a articolului 67 alineatul (3).

(4) Fără a se aduce atingere articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, firmele de investiţii se asigură că persoanele relevante nu divulgă, în afara cadrului normal al relaţiilor de serviciu sau al contractului de servicii, informaţii sau opinii unei alte persoane, atunci când persoana relevantă cunoaște sau ar trebui, în mod rezonabil, să cunoască faptul că, în urma divulgării, cealaltă persoană va acţiona sau este posibil să acţioneze într-unul din următoarele moduri:

(a) să efectueze o tranzacţie cu instrumente financiare care, dacă ar fi vorba de o tranzacţie personală a persoanei relevante, ar intra sub incidenţa alineatului (2) sau (3), a articolului 37 alineatul (2) litera (a) sau (b) sau a articolului 67 alineatul (3);

(b) să ofere consiliere sau asistenţă unei alte persoane în efectuarea unei astfel de tranzacţii.

(5) Mecanismele necesare în temeiul alineatului (1) trebuie să fie astfel concepute încât să garanteze că:

(a) fiecare persoană relevantă care intră sub incidenţa alineatelor (1), (2), (3) și (4) cunoaște restricţiile privind tranzacţiile personale, precum și măsurile adoptate de firma de investiţii în ceea ce privește tranzacţiile personale și divulgarea informaţiilor, în conformitate cu alineatele (1), (2), (3) și (4);

(b) firma este informată cu promptitudine cu privire la orice tranzacţie personală efectuată de o persoană relevantă, fie prin notificarea tranzacţiei respective, fie prin alte proceduri care îi permit firmei să identifice tranzacţiile respective;

(c) se ţine o evidenţă a tranzacţiilor personale notificate firmei sau identificate de aceasta, care trebuie să includă orice autorizaţie sau interdicţie privind tranzacţia în cauză.

▼B

În cazul acordurilor de externalizare, firma de investiţii se asigură că firma căreia i se externalizează activitatea păstrează o evidenţă a tranzacţiilor personale încheiate de orice persoană relevantă și, la cerere, îi furnizează cu promptitudine firmei de investiţii informaţiile respective.

(6) Alineatele (1)-(5) nu se aplică următoarelor tranzacţii personale:

(a) tranzacţii personale efectuate în cadrul unui serviciu de administrare discreţionară a portofoliului pentru care nu există o comunicare prealabilă privind tranzacţia între administratorul portofoliului și persoana relevantă sau o altă persoană în contul căreia se efectuează tranzacţia;

(b) tranzacţii personale cu organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) sau cu fonduri de investiţii alternative (FIA) care fac obiectul unei supravegheri în conformitate cu legislaţia unui stat membru care impune un nivel echivalent de repartizare a riscurilor pentru activele lor, atunci când persoana relevantă și orice altă persoană în contul căreia se efectuează tranzacţiile nu sunt implicate în administrarea organismului respectiv.

SECŢIUNEA 2

Externalizare

Articolul 30

Sfera de aplicare a funcţiilor operaţionale critice și importante

[Articolul 16 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul articolului 16 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE, o funcţie operaţională este considerată critică sau importantă în cazul în care o anomalie sau deficienţă în îndeplinirea acestei funcţii ar compromite considerabil capacitatea firmei de investiţii de a respecta în continuare condiţiile și obligaţiile care decurg din autorizaţia sa sau celelalte obligaţii în temeiul Directivei 2014/65/UE sau ar compromite performanţa financiară a firmei de investiţii, soliditatea sau continuitatea serviciilor și a activităţilor sale de investiţii.

(2) Fără a se aduce atingere statutului unei alte funcţii, următoarele funcţii nu sunt considerate critice sau importante în sensul alineatului (1):

(a) furnizarea către firmă a unor servicii de consultanţă și a altor servicii care nu fac parte din activităţile de investiţii ale firmei, inclusiv acordarea de consultanţă juridică firmei, formarea personalului firmei, servicii de facturare și securitatea sediului și a personalului firmei;

(b) achiziţionarea de servicii standardizate, inclusiv servicii de informaţii privind piaţa și fluxuri de date privind preţurile (*price feeds*).

▼B

Articolul 31

Externalizarea funcţiilor operaţionale critice sau importante

[Articolul 16 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care externalizează funcţii operaţionale critice sau importante rămân pe deplin responsabile pentru îndeplinirea tuturor obligaţiilor care le revin în temeiul Directivei 2014/65/UE și respectă următoarele condiţii:

(a) prin externalizare, cadrele de conducere de nivel superior nu își deleagă responsabilitatea;

(b) relaţia firmei de investiţii cu clienţii săi și obligaţiile faţă de respectivii clienţi în conformitate cu Directiva 2014/65/UE nu se modifică;

(c) condiţiile pe care firma de investiţii trebuie să le respecte pentru a putea fi autorizată în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2014/65/UE și pentru a rămâne autorizată nu sunt afectate;

(d) nu se elimină și nu se modifică niciuna dintre condiţiile pe baza cărora s-a acordat autorizaţia firmei.

(2) Firmele de investiţii acţionează cu deplină competenţă, grijă și diligenţă atunci când încheie, administrează sau reziliază un acord prin care externalizează funcţii operaţionale critice sau importante unui furnizor de servicii și iau măsurile necesare pentru a se asigura că sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) furnizorul de servicii are competenţa, capacitatea, resurse suficiente și o structură organizatorică adecvată pentru îndeplinirea funcţiilor externalizate, precum și orice autorizaţie cerută de lege pentru a îndeplini funcţiile externalizate în mod responsabil și profesionist;

(b) furnizorul de servicii efectuează serviciile externalizate în mod eficace și în conformitate cu legislaţia și cu cerinţele de reglementare aplicabile și, în acest sens, firma a stabilit metode și proceduri de evaluare a nivelului de performanţă a furnizorului de servicii și de verificare constantă a serviciilor furnizate de către furnizorul de servicii;

(c) furnizorul de servicii supraveghează în mod corespunzător asigurarea funcţiilor externalizate și gestionează corect riscurile asociate externalizării;

(d) se adoptă măsuri adecvate în cazul în care se constată că furnizorul de servicii nu își poate îndeplini sarcinile în mod eficace sau în conformitate cu legislaţia și cerinţele de reglementare aplicabile;

▼B

(e) firma de investiţii supraveghează în mod eficace funcţiile sau serviciile externalizate și gestionează riscurile asociate externalizării; în acest sens, firma păstrează expertiza și resursele necesare pentru a supraveghea în mod eficace funcţiile externalizate și pentru a gestiona riscurile respective;

(f) furnizorul de servicii a anunţat firmei de investiţii eventualele evoluţii care ar putea avea un impact major asupra capacităţii sale de a-și îndeplini în mod eficace funcţiile externalizate în conformitate cu legislaţia și cerinţele de reglementare aplicabile;

(g) firma de investiţii poate să rezilieze acordul de externalizare, dacă este nevoie, cu efect imediat dacă acest lucru este în interesul clienţilor săi și fără a aduce atingere continuităţii și calităţii serviciilor furnizate clienţilor;

(h) furnizorul de servicii cooperează cu autorităţile competente ale firmei de investiţii cu privire la funcţiile externalizate;

(i) firma de investiţii, auditorii acesteia și autorităţile competente relevante au acces efectiv la datele privind funcţiile externalizate, precum și la sediile relevante ale furnizorului de servicii, după caz, în scopul unei supravegheri eficace în conformitate cu prezentul articol, iar autorităţile competente sunt în măsură să își exercite aceste drepturi de acces;

(j) furnizorul de servicii protejează informaţiile confidenţiale privind firma de investiţii și clienţii acesteia;

(k) firma de investiţii și furnizorul de servicii au stabilit, aplicat și menţinut un plan de urgenţă privind recuperarea datelor în caz de dezastru și testări periodice ale sistemelor de back-up, după caz, având în vedere funcţia, serviciul sau activitatea care a fost externalizată;

(l) firma de investiţii se asigură că se menţin continuitatea și calitatea funcţiilor sau a serviciilor externalizate și în caz de încetare a externalizării, fie prin transferul funcţiilor sau a serviciilor externalizate către o parte terţă, fie prin exercitarea acestor funcţii de către firma însăși.

(3) Drepturile și obligaţiile care le revin firmelor de investiţii și furnizorului de servicii sunt clar atribuite și definite printr-un acord scris. Mai precis, firma își păstrează drepturile de instructaj și de reziliere, dreptul la informare și dreptul de a inspecta și a avea acces la registrele contabile și la sediile furnizorului. Acordul prevede faptul că externalizarea de către prestatorul de servicii are loc doar cu consimţământul scris al firmei de investiţii.

(4) Atunci când firma de investiţii și furnizorul de servicii sunt membri ai aceluiași grup, firma de investiţii poate ţine seama, pentru a se conforma dispoziţiilor prezentului articol și ale articolului 32, de măsura în care firma controlează furnizorul de servicii sau are capacitatea de a influenţa acţiunile acestuia.

▼B

(5) Firmele de investiţii pun la dispoziţia autorităţilor competente, la cerere, toate informaţiile de care acestea au nevoie pentru a supraveghea dacă funcţiile externalizate se desfășoară respectându-se cerinţele Directivei 2014/65/UE și măsurile sale de punere în aplicare.

Articolul 32

Furnizori de servicii situaţi în ţări terţe

[Articolul 16 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE]

(1) Pe lângă cerinţele prevăzute la articolul 31, atunci când o firmă de investiţii externalizează funcţiile legate de serviciul de investiţii de administrare a portofoliului furnizat clienţilor unui furnizor de servicii situat într-o ţară terţă, firma de investiţii asigură respectarea următoarelor condiţii:

(a) furnizorul de servicii este autorizat sau înregistrat în ţara de origine pentru a furniza serviciul respectiv și este supravegheat efectiv de o autoritate competentă din ţara terţă respectivă;

(b) există un acord adecvat de cooperare între autoritatea competentă a firmei de investiţii și autoritatea de supraveghere a furnizorului de servicii.

(2) Acordul de cooperare menţionat la alineatul (1) litera (b) asigură că autorităţile competente ale firmei de investiţii sunt cel puţin în măsură:

(a) să obţină, la cerere, informaţiile necesare pentru a-și îndeplini atribuţiile de supraveghere în conformitate cu Directiva 2014/65/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(b) să obţină acces la documentele păstrate în ţara terţă care sunt relevante pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere;

(c) să primească în cel mai scurt timp informaţii din partea autorităţii de supraveghere din ţara terţă, care să îi permită să investigheze eventualele încălcări ale cerinţelor Directivei 2014/65/UE și ale măsurilor sale de punere în aplicare, precum și ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014;

(d) să coopereze în materie de asigurare a respectării legislaţiei, în conformitate cu legislaţia naţională și internaţională care se aplică autorităţii de supraveghere din ţara terţă și autorităţilor competente din Uniune în cazurile de încălcare a cerinţelor Directivei 2014/65/UE și ale măsurilor sale de punere în aplicare, precum și ale legislaţiei naţionale relevante.

(3) Autorităţile competente publică pe site-ul lor web o listă cu autorităţile de supraveghere din ţările terţe cu care au încheiat acorduri de cooperare în sensul alineatului (1) litera (b).

Autorităţile competente actualizează acordurile de cooperare încheiate înainte de data de aplicare a prezentului regulament, în termen de șase luni de la data respectivă.

▼B

SECȚIUNEA 3

Conflicte de interese

Articolul 33

Conflicte de interese care pot crea prejudicii clientului

[Articolul 16 alineatul (3) și articolul 23 din Directiva 2014/65/UE]

Pentru identificarea tipurilor de conflicte de interese care apar în timpul furnizării de servicii de investiții și de servicii auxiliare sau a unei combinații a acestor servicii și a căror existență poate prejudicia interesele unui client, firmele de investiții iau în considerare, drept criterii minime, posibilitatea ca firma de investiții, o persoană relevantă sau o persoană care are o legătură directă sau indirectă cu firma printr-o relație de control să se afle într-una din situațiile menționate în continuare, fie ca rezultat al furnizării de servicii de investiții sau auxiliare, fie ca rezultat al activităților de investiții, fie din alte motive:

(a) firma sau persoana respectivă poate obține un câștig financiar sau poate evita o pierdere financiară pe cheltuiala clientului;

(b) firma sau persoana respectivă are un interes legat de rezultatul serviciului furnizat clientului sau al tranzacției efectuate în numele clientului, care este diferit de interesul clientului privind acel rezultat;

(c) firma sau persoana respectivă este stimulată financiar sau în alt mod să favorizeze interesul altui client sau grup de clienți în detrimentul intereselor clientului;

(d) firma sau persoana respectivă desfășoară aceeași activitate ca și clientul;

(e) firma sau persoana respectivă primește sau va primi din partea altei persoane decât clientul său un stimulent pentru serviciul furnizat clientului, sub formă de beneficii pecuniare sau nepecuniare ori sub formă de servicii.

Articolul 34

Politica în domeniul conflictelor de interese

[Articolul 16 alineatul (3) și articolul 23 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin o politică eficientă în materie de conflicte de interese, formulată în scris care corespunde dimensiunii și modului de organizare al firmei, precum și naturii, amplorii și complexității activității pe care o desfășoară.

Atunci când firma face parte dintr-un grup, politica respectivă ia, de asemenea, în considerare împrejurările pe care firma le cunoaște sau ar trebui să le cunoască și care pot genera un conflict de interese ca rezultat al structurii și al activităților desfășurate de ceilalți membri ai grupului.

▼B

(2) Politica privind conflictele de interese stabilită în conformitate cu alineatul (1):

(a) trebuie să identifice, legat de serviciile și activităţile specifice de investiţii și de serviciile auxiliare furnizate de firmă sau în numele firmei de investiţii, circumstanţele care constituie sau care pot genera un conflict de interese cu un risc considerabil de prejudiciere a intereselor unuia sau a mai multor clienţi;

(b) trebuie să specifice procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate pentru prevenirea sau gestionarea unor astfel de conflicte.

(3) Procedurile și măsurile prevăzute la alineatul (2) litera (b) sunt astfel concepute încât garantează că persoanele relevante care desfășoară diferite activităţi în care pot apărea conflicte de interese de tipul celor menţionate la alineatul (2) litera (a) desfășoară activităţile respective cu un grad de independenţă adaptat dimensiunii și activităţilor firmei de investiţii și ale grupului din care aceasta face parte, precum și riscului de prejudiciere a intereselor clienţilor.

În sensul alineatului (2) litera (b), pentru ca firma respectivă să aibă gradul de independenţă necesar, printre procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate trebuie să se numere cel puţin aspectele următoare:

(a) proceduri eficace de prevenire sau de control al schimbului de informaţii între persoanele relevante implicate în activităţi care presupun un risc de conflict de interese, atunci când schimbul acestor informaţii poate prejudicia interesele unuia sau ale mai multor clienţi;

(b) supravegherea separată a persoanelor relevante ale căror funcţii principale implică desfășurarea unor activităţi în numele clienţilor sau furnizarea de servicii clienţilor ale căror interese pot intra în conflict sau care reprezintă în alt fel interese diferite care pot intra în conflict, inclusiv cele ale firmei;

(c) eliminarea oricărei legături directe dintre remunerarea persoanelor relevante care desfășoară cu precădere o anumită activitate și remunerarea altor persoane relevante, sau câștigurile generate de acestea, care desfășoară cu precădere altă activitate, atunci când activităţile în cauză pot genera un conflict de interese;

(d) măsuri de prevenire sau de limitare a exercitării de către orice persoană a unei influenţe inadecvate asupra modului în care o persoană relevantă furnizează servicii de investiţii sau auxiliare ori desfășoară activităţi de investiţii;

(e) măsuri de prevenire sau de control al implicării simultane sau consecutive a unei persoane relevante în servicii de investiţii sau servicii auxiliare diferite sau în activităţi diferite de investiţii, atunci când implicarea respectivă poate prejudicia gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese.

▼B

(4) Firmele de investiţii se asigură că informarea clienţilor, prevăzută la articolul 23 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE, este o măsură de ultimă instanţă utilizată numai atunci când dispoziţiile organizatorice și administrative eficiente adoptate de firma de investiţii, în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2014/65/UE, pentru prevenirea sau gestionarea conflictelor de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că se evită riscurile de a afecta interesele clienţilor.

În informare se precizează în mod clar că dispoziţiile administrative și organizatorice adoptate de firma de investiţii pentru a preveni ori pentru a gestiona acest conflict nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că se evită riscurile de a afecta interesele clienţilor. Informarea include o descriere specifică a conflictelor de interese care apar în contextul furnizării de servicii de investiţii și/sau de servicii auxiliare, în funcţie de natura clientului căruia i se transmit informaţiile. Descrierea explică natura generală și sursele conflictelor de interese, precum și riscurile pentru client care apar ca urmare a conflictelor de interese și măsurile luate pentru a diminua aceste riscuri, cu suficiente detalii, astfel încât clientul să poată lua o decizie în cunoștinţă de cauză cu privire la serviciile de investiţii sau la serviciile auxiliare în contextul cărora apar conflicte de interese.

(5) Firmele de investiţii evaluează și revizuiesc periodic, cel puţin o dată pe an, politica în domeniul conflictelor de interese stabilită în conformitate cu alineatele (1)-(4) și iau toate măsurile adecvate pentru a soluţiona eventualele deficienţe. Bazarea excesivă pe divulgarea conflictelor de interese este considerată o deficienţă a politicii în materie de conflicte de interese adoptate în cadrul firmei.

Articolul 35

Înregistrarea serviciilor sau a activităţilor care generează conflicte de interese prejudiciabile

[Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

Firmele de investiţii ţin o evidenţă, pe care o actualizează periodic, a tipurilor de servicii de investiţii sau auxiliare sau de activităţi de investiţii efectuate de firmă sau în numele firmei în cursul cărora a apărut un conflict de interese care a generat un risc de prejudiciere a intereselor unuia sau a mai multor clienţi sau, în cazul serviciilor sau activităţilor în curs, a conflictelor de acest tip care pot apărea.

Cadrele de conducere de nivel superior primesc în mod frecvent, și cel puţin o dată pe an, rapoarte scrise privind situaţiile menţionate la acest articol.

Articolul 36

Cercetarea pentru investiţii și comunicările publicitare

[Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul articolului 37, cercetarea pentru investiţii reprezintă cercetarea sau alte informaţii care recomandă sau propun, explicit sau implicit, o strategie de investiţii cu privire la unul sau mai multe instrumente financiare sau la emitenţii instrumentelor financiare, inclusiv orice opinie privind valoarea sau preţul actual sau viitor al instrumentelor respective, care se adresează canalelor de distribuţie sau publicului și în legătură cu care sunt întrunite următoarele condiţii:

▼B

(a) cercetarea sau informaţiile sunt denumite sau descrise ca cercetare pentru investiţii sau în termeni similari ori sunt prezentate ca explicaţie obiectivă sau independentă a conţinutului recomandării;

(b) în cazul în care recomandarea în cauză este făcută de o firmă de investiţii unui client, atunci recomandarea nu este considerată consultanţă de investiţii în sensul Directivei 2014/65/UE.

(2) O recomandare de tipul celei care intră sub incidenţa articolului 3 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, dar care nu respectă condiţiile prevăzute la alineatul (1) se consideră comunicare publicitară în sensul Directivei 2014/65/UE, iar firmele de investiţii care elaborează sau diseminează recomandarea respectivă se asigură că aceasta este identificată în mod clar ca atare.

În plus, firmele se asigură că orice astfel de recomandare conţine o declaraţie clară și evidentă că (sau, în cazul unei recomandări orale, o declaraţie în acest sens) nu a fost pregătită în conformitate cu cerinţele legale instituite pentru a promova independenţa cercetării pentru investiţii și că nu face obiectul vreunei interdicţii privind difuzarea cercetării pentru investiţii.

Articolul 37

Cerinţe organizatorice suplimentare privind cercetarea pentru investiţii sau comunicări publicitare

[Articolul 16 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care, pe propria răspundere sau pe răspunderea unui membru al grupului din care fac parte, elaborează sau dispun elaborarea unor cercetări pentru investiţii care sunt destinate sau care ar putea să fie ulterior difuzate clienţilor firmei sau publicului, asigură punerea în aplicare a tuturor măsurilor prevăzute la articolul 34 alineatul (3) în privinţa analiștilor financiari implicaţi în întocmirea cercetării pentru investiţii, precum și a altor persoane relevante ale căror responsabilităţi sau interese profesionale pot intra în conflict cu interesele persoanelor în atenţia cărora se diseminează cercetarea pentru investiţii.

Obligaţiile menţionate la primul paragraf se aplică, de asemenea, în ceea ce privește recomandările prevăzute la articolul 36 alineatul (2).

(2) Firmele de investiţii menţionate la alineatul (1) primul paragraf instituie dispoziţii menite să garanteze respectarea următoarelor condiţii:

(a) analiștii financiari și alte persoane relevante nu efectuează în altă calitate decât de formatori de piaţă care acţionează cu bună credinţă și în timpul desfășurării normale a procesului de formare a pieţei sau pentru executarea unui ordin spontan al unui client, tranzacţii personale sau operaţiuni în numele oricărei alte persoane, inclusiv al firmei de investiţii, cu instrumente financiare la care se referă cercetarea pentru investiţii sau cu alte instrumente financiare conexe, atunci când respectivele persoane cunosc data probabilă de difuzare sau conţinutul probabil al respectivei cercetări pentru investiţii, iar aceste informaţii nu sunt accesibile publicului sau clienţilor și nu pot fi ușor deduse din informaţiile disponibile, atât timp cât destinatarii cercetării pentru investiţii nu au avut oportunitatea rezonabilă de a acţiona pe baza acestora;

▼B

(b) în situaţiile care nu intră sub incidenţa literei (a), analiștii financiari și orice alte persoane relevante care participă la elaborarea cercetării pentru investiţii nu efectuează tranzacţii personale cu instrumente financiare la care se referă cercetarea pentru investiţii sau cu alte instrumente financiare conexe, contrar recomandărilor actuale, exceptând situaţiile excepţionale și cu aprobarea prealabilă a unui membru al serviciului juridic al firmei sau al funcţiei acesteia de asigurare a conformităţii;

(c) există o separare fizică între analiștii financiari implicaţi în elaborarea de cercetare pentru investiţii și alte persoane relevante ale căror responsabilităţi sau interese comerciale pot intra în conflict cu interesele persoanelor în atenţia cărora se diseminează cercetările pentru investiţii sau, în cazul în care se consideră că acest lucru nu este adecvat din cauza dimensiunii și a modului de organizare a firmei, precum și a naturii, amplorii și complexităţii activităţii sale, elaborarea și punerea în aplicare a unor bariere informaţionale alternative adecvate;

(d) firmele de investiţii însele, analiștii financiari și alte persoane relevante implicate în producerea cercetării pentru investiţii nu acceptă stimulente de la persoanele care au un interes major în subiectul respectivei cercetări pentru investiţii;

(e) firmele de investiţii însele, analiștii financiari și alte persoane relevante implicate în producerea cercetării pentru investiţii nu le promit emitenţilor că cercetare le va fi favorabilă;

(f) înainte de diseminarea cercetării pentru investiţii, emitenţii, persoanele relevante, altele decât analiștii financiari, și orice altă persoană nu sunt autorizate să examineze proiectul de cercetare pentru investiţii în scopul de a verifica acurateţea declaraţiilor factuale formulate în respectiva cercetare sau în alte scopuri decât cele de asigurare a conformităţii cu obligaţiile legale ale firmei, atunci când proiectul include o recomandare sau un preţ indicativ.

În sensul prezentului alineat, „instrumentul financiar conex” înseamnă un instrument financiar al cărui preţ este îndeaproape influenţat de variaţia preţului altui instrument financiar care face obiectul cercetării pentru investiţii și include un instrument derivat al celuilalt instrument financiar.

(3) Firmele de investiţii care diseminează publicului sau clienţilor cercetarea pentru investiţii efectuată de o altă persoană sunt scutite de obligaţia de respectare a dispoziţiilor alineatului (1), în cazul în care se îndeplinesc următoarele criterii:

(a) persoana care efectuează cercetarea pentru investiţii nu este membru al grupului din care face parte firma de investiţii;

(b) firma de investiţii nu modifică semnificativ recomandările din cercetarea pentru investiţii;

(c) firma de investiţii nu prezintă cercetarea pentru investiţii ca fiind propriul produs;

(d) firma de investiţii verifică dacă autorul cercetării pentru investiţii intră sub incidenţa cerinţelor echivalente cerinţelor prevăzute de prezentul regulament privind elaborarea cercetării în cauză sau a stabilit o politică ce prevede cerinţele respective.

▼B

Articolul 38

Cerinţe generale suplimentare în materie de subscriere sau plasament

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Înainte de a accepta un mandat de gestionare a ofertei, firmele de investiţii care acordă consultanţă cu privire la strategia finanţelor corporative, astfel cum se prevede în anexa I secţiunea B punctul 3 și care furnizează servicii de subscriere sau de plasare a instrumentelor financiare dispun de mecanisme prin care îl informează pe clientul emitent cu privire la:

(a) diversele posibilităţi de finanţare propuse de firmă și o indicaţie privind valoarea comisioanelor de tranzacţionare pentru fiecare posibilitate;

(b) calendarul și procesul de consultanţă privind finanţele corporative în ceea ce privește preţul ofertei;

(c) calendarul și procesul de consultanţă privind finanţele corporative în ceea ce privește plasarea ofertei;

(d) detalii privind investitorii vizaţi, cărora firma intenţionează să le ofere instrumentele financiare;

(e) funcţiile pe care le ocupă și departamentele în care lucrează persoanele relevante implicate în furnizarea de consultanţă privind finanţele corporative în ceea ce privește preţul și atribuirea instrumentelor financiare; și

(f) mecanismele adoptate de firmă pentru a preveni sau a gestiona conflictele de interese care pot apărea atunci când firma plasează instrumentele financiare relevante clienţilor săi de investiţii sau când tranzacţionează pe cont propriu.

(2) Firmele de investiţii dispun de un proces centralizat care permite identificarea tuturor operaţiunilor de subscriere și de plasament efectuate de firmă și înregistrarea acestor informaţii, inclusiv data la care firma a fost informată cu privire la potenţiale operaţiuni de subscriere și plasament. Firmele identifică toate potenţialele conflicte de interese generate de alte activităţi pe care le desfășoară firma sau grupul de investiţii și pune în aplicare proceduri de gestionare corespunzătoare. În cazul în care o firmă de investiţii nu poate gestiona un conflict de interese prin aplicarea procedurilor adecvate, firma de investiţii nu participă la operaţiune.

(3) Firmele de investiţii care oferă servicii de execuţie și de cercetare și care desfășoară activităţi de subscriere și de plasament se asigură că sunt instituite controale adecvate pentru gestionarea eventualelor conflicte de interese între aceste activităţi și între diferiţii clienţi care beneficiază de aceste servicii.

▼B

Articolul 39

Cerinţe suplimentare privind preţul ofertelor în raport cu emisiunea de instrumente financiare

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii dispun de sisteme, mijloace de control și proceduri care permit identificarea și prevenirea sau gestionarea conflictelor de interese care apar în ceea ce privește posibila subestimare sau supraestimare a preţului unei emisiuni sau implicarea părţilor relevante în acest proces. Mai precis, ca o cerinţă minimă, firmele de investiţii instituie, implementează și menţin mecanisme interne menite să asigure:

(a) faptul că stabilirea preţului ofertei nu promovează interesele altor clienţi sau interesele proprii firmei într-un mod care ar putea intra în conflict cu interesele clientului emitent; și

(b) prevenirea sau gestionarea unei situaţii în care persoanele responsabile cu furnizarea de servicii clienţilor firmei de investiţii sunt implicate în mod direct în deciziile referitoare la consultanţa privind finanţele corporative în ceea ce privește preţul acordată clientului emitent.

(2) Firmele de investiţii le furnizează clienţilor informaţii cu privire la modul în care se stabilește recomandarea cu privire la preţul ofertei și la calendarul aferent. Mai precis, firma de investiţii îl informează pe clientul emitent și stabilește împreună cu acesta strategiile de acoperire a riscurilor sau de stabilizare pe care intenţionează să le adopte în ceea ce privește oferta, inclusiv modul în care aceste strategii pot afecta interesele clienţilor emitenţi. În cursul procesului de ofertare, firmele iau, de asemenea, toate măsurile rezonabile pentru a-l informa pe clientul emitent cu privire la evoluţia preţului emisiunii.

Articolul 40

Cerinţe suplimentare în materie de plasament

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care plasează instrumente financiare instituie, pun în aplicare și menţin mecanisme eficace pentru ca recomandările privind plasamentul să nu fie influenţate în mod nepotrivit de relaţii existente sau viitoare.

(2) Firmele de investiţii instituie, pun în aplicare și menţin mecanisme interne eficace pentru a evita sau a gestiona conflictele de interese care apar atunci când persoanele responsabile cu furnizarea de servicii clienţilor firmei de investiţii sunt implicate în mod direct în deciziile privind recomandările adresate clientului emitent privind alocarea.

(3) Firmele de investiţii nu acceptă plăţi sau beneficii din partea terţilor, cu excepţia cazului în care astfel de plăţi sau beneficii respectă cerinţele prevăzute la articolul 24 din Directiva 2014/65/UE în materie de stimulente. În special următoarele practici sunt considerate neconforme cu aceste cerinţe și, prin urmare, sunt considerate inacceptabile:

▼B

(a) o alocare de așa natură încât să stimuleze plata unor taxe disproporționat de mari pentru servicii neconexe furnizate de firma de investiții (*laddering*), cum ar fi taxe sau comisioane disproporționat de mari plătite de un client de investiții, sau volume de activitate disproporționat de mari la niveluri normale de comisioane furnizate de clientul de investiții ca o compensație pentru faptul că a primit o alocare în cadrul emisiunii;

(b) o alocare făcută unui membru al conducerii superioare sau unui reprezentat al conducerii unui client emitent existent sau potențial, în schimbul unor servicii viitoare sau anterioare de finanțare pentru întreprinderi (*spinning*);

(c) o alocare care este explicit sau implicit condiționată de primirea unor viitoare ordine sau de cumpărarea oricărui alt serviciu de la firma de investiții de către un client de investiții sau de către orice altă entitate în care investitorul are o funcție de reprezentant al conducerii.

(4) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin o politică de alocare care stabilește procesul de dezvoltare a recomandărilor privind alocarea. Politica în materie de alocare este pusă la dispoziția clientului emitent înainte ca acesta să accepte furnizarea oricărui serviciu de plasament. Politica stabilește informațiile relevante disponibile la acel moment cu privire la metodologia de alocare propusă pentru emisiune.

(5) Firmele de investiții îl implică pe clientul emitent în discuțiile privind procesul de plasament, astfel încât firma respectivă să fie în măsură să înțeleagă și să țină seama de interesele și de obiectivele clientului. Firma de investiții obține acordul clientului emitent referitor la alocarea propusă în funcție de tipul de client pentru tranzacția respectivă în conformitate cu politica în materie de alocare.

Articolul 41

Cerințe suplimentare privind consilierea, distribuția și autoplasamentul

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții dispun de sisteme, mijloace de control și proceduri care permit identificarea și gestionarea conflictelor de interese care apar în cazul furnizării de servicii de investiții către un client de investiții pentru participarea la o nouă emisiune, atunci când firma de investiții primește comisioane, taxe sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare în legătură cu organizarea emisiunii. Toate comisioanele, taxele sau beneficiile pecuniare sau nepecuniare respectă cerințele prevăzute la articolul 24 alineatele (7), (8) și (9) din Directiva 2014/65/UE și sunt consemnate în politicile firmei de investiții privind conflictele de interese și se reflectă în dispozițiile firmei în materie de stimulente.

▼B

(2) Firmele de investiţii care plasează instrumente financiare emise de ele sau de entităţi din cadrul aceluiași grup propriilor clienţi, inclusiv clienţilor lor deponenţi existenţi în cazul instituţiilor de credit, sau fonduri de investiţii gestionate de entităţi din grup, stabilesc, pun în aplicare și menţin dispoziţii clare și eficace de identificare, prevenire sau gestionare a eventualelor conflicte de interese care apar în legătură cu acest tip de activitate. Printre aceste dispoziţii se numără abţinerea de la participarea la activitatea respectivă atunci când conflictele de interese nu pot fi gestionate în mod adecvat, astfel încât să se evite orice efect advers asupra clienţilor.

(3) Atunci când este necesară divulgarea conflictelor de interese, firmele de investiţii respectă cerinţele prevăzute la articolul 34 alineatul (4), printre care se numără și furnizarea de explicaţii privind natura și sursa conflictelor de interese inerente acestui tip de activitate, oferind detalii cu privire la riscurile specifice legate de aceste practici, astfel încât clienţii să poată lua o decizie în cunoștinţă de cauză în ceea ce privește investiţiile.

(4) Firmele de investiţii care le plasează clienţilor lor instrumente financiare emise de ele însele sau de alte entităţi din grup ce sunt incluse în calculul cerinţelor prudenţiale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) sau în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) le furnizează clienţilor respectivi informaţii suplimentare care detaliază diferenţele dintre instrumentul financiar și depozitele bancare în ceea ce privește randamentul, riscul, lichiditatea și protecţia asigurată în conformitate cu Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]).

Articolul 42

Cerinţe suplimentare privind creditarea sau acordarea unui credit în contextul unei subscrieri sau al unui plasament

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) În cazul în care un împrumut sau credit anterior acordat unui client emitent de către o firmă de investiţii sau de o entitate din cadrul aceluiași grup poate fi rambursat cu încasările obţinute printr-o

([1]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerinţele prudenţiale pentru instituţiile de credit și firmele de investiţii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

([2]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituţiilor de credit și supravegherea prudenţială a instituţiilor de credit și a firmelor de investiţii, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

([3]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluţia instituţiilor de credit și a firmelor de investiţii și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

([4]) Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

▼B

emisiune, firma de investiții dispune de mecanisme de identificare și de prevenire sau de gestionare a eventualelor conflicte de interese care pot apărea în acest context.

(2) În cazul în care mecanismele instituite pentru gestionarea conflictelor de interese se dovedesc insuficiente pentru a garanta prevenirea riscului de a produce daune clientului emitent, firmele de investiţii îi comunică clientului emitent conflictele de interese specifice apărute în legătură cu activităţile lor sau cu activităţile entităţilor care fac parte din grup, în calitate de furnizor de credite, precum și cu activităţile lor legate de plasarea titlurilor de valoare.

(3) Politica firmelor de investiţii în materie de conflicte de interese prevede schimbul de informaţii cu privire la situaţia financiară a emitentului cu entităţile din grup care acţionează în calitate de furnizori de credite, cu condiţia ca acest lucru să nu încalce barierele informaţionale instituite de firmă pentru a proteja interesele unui client.

Articolul 43

Păstrarea înregistrărilor în materie de subscriere sau plasament

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

Firmele de investiţii păstrează înregistrări ale conţinutului și ale momentului în care primesc instrucţiuni de la clienţi. Se păstrează o evidenţă a deciziilor de alocare pentru fiecare operaţiune pentru a asigura o pistă de audit completă între mișcările înregistrate în conturile clienţilor și instrucţiunile primite de către firma de investiţii. Mai precis, alocarea finală aferentă fiecărui client de investiţii este clar justificată și înregistrată. Pista de audit completă a etapelor importante din cadrul procesului de subscriere și plasament este pusă la dispoziţia autorităţilor competente la cerere.

CAPITOLUL III

CONDIŢII DE FUNCŢIONARE A FIRMELOR DE INVESTIŢII

SECŢIUNEA 1

Informaţii oferite clienţilor și potenţialilor clienţi

Articolul 44

Cerinţe privind furnizarea de informaţii corecte, clare și neînșelătoare

[Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii se asigură că toate informaţiile, inclusiv comunicările publicitare, pe care le transmit clienţilor de retail sau profesionali sau potenţialilor clienţi de retail sau profesionali sau pe care le difuzează în așa fel încât acestea pot ajunge în posesia acestora respectă condiţiile prevăzute la alineatele (2)-(8).

▼B

(2) Firma de investiţii se asigură că informaţiile menţionate la alineatul (1) respectă următoarele condiţii:

(a) printre informaţii figurează denumirea firmei de investiţii;

(b) informaţiile sunt exacte și indică întotdeauna în mod echitabil și vizibil eventualele riscuri relevante atunci când se face trimitere la eventualele beneficii ale unui serviciu de investiţii sau ale unui instrument financiar;

(c) informaţiile referitoare la riscurile relevante sunt scrise cu caractere a căror dimensiune este cel puţin egală cu dimensiunea caracterelor utilizată preponderent pentru informaţiile furnizate și sunt astfel așezate în pagină încât atrag atenţia;

(d) informaţiile sunt suficiente și sunt prezentate pe înţelesul membrului obișnuit al grupului căruia i se adresează sau în posesia căruia pot ajunge;

(e) informaţiile nu maschează, nu minimizează și nici nu tăinuiesc elemente, declaraţii sau avertismente importante;

(f) informaţiile sunt prezentate în mod sistematic într-o singură limbă în toate formele de informare și în toate materialele de marketing care sunt furnizate fiecărui client, cu excepţia cazului în care clientul a acceptat să primească informaţii în mai multe limbi;

(g) informaţiile sunt actualizate și relevante din punctul de vedere al mijloacelor de comunicare utilizate.

(3) Atunci când informaţiile compară servicii de investiţii sau auxiliare, instrumente financiare sau persoane care furnizează servicii de investiţii sau servicii auxiliare, firmele de investiţii asigură respectarea următoarelor condiţii:

(a) comparaţia este pertinentă și prezentată în mod echitabil și echilibrat;

(b) se specifică sursele informaţiilor utilizate pentru comparaţie;

(c) se includ faptele și ipotezele esenţiale utilizate pentru comparaţie.

(4) Atunci când informaţiile conţin o indicaţie privind performanţele anterioare ale unui instrument financiar, ale unui indice financiar sau ale unui serviciu de investiţii, se respectă următoarele condiţii:

(a) indicaţia respectivă nu constituie elementul central al comunicării;

▼B

(b) informaţiile trebuie să includă date corespunzătoare privind performanţele obţinute în ultimii 5 ani sau în toată perioada în care instrumentul financiar în cauză a fost oferit, indicele financiar a fost stabilit sau serviciul de investiţii a fost furnizat, atunci când respectiva perioadă este mai scurtă de 5 ani sau la performanţele obţinute într-o perioadă mai lungă de timp în cazul în care firma decide astfel; în toate cazurile menţionate anterior, informaţiile privind performanţa se raportează la perioade complete de 12 luni;

(c) se precizează cu exactitate perioada de referinţă și sursa informaţiilor;

(d) informaţiile conţin un avertisment clar care precizează faptul că cifrele respective se referă la trecut, iar performanţa anterioară nu reprezintă un indicator fiabil al rezultatelor viitoare;

(e) atunci când indicaţia are la bază cifre exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care clientul de retail sau clientul de retail potenţial este rezident, se indică în mod clar moneda și se menţionează că randamentul poate crește sau scădea în funcţie de fluctuaţiile monedei;

(f) atunci când indicaţia are la bază performanţa brută, se comunică efectul comisioanelor, al onorariilor sau al altor costuri.

(5) Atunci când informaţiile includ simulări ale unor performanţe anterioare sau fac referire la astfel de simulări, firma de investiţii se asigură că informaţiile se raportează la un instrument financiar sau la un indice financiar și că se îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) simularea performanţelor anterioare se bazează pe performanţele reale anterioare ale unuia sau mai multor instrumente financiare sau indici financiari care sunt identici sau aproape identici cu instrumentul financiar în cauză sau care stau la baza acestuia;

(b) în ceea ce privește performanţele reale anterioare menţionate la litera (a), se respectă condiţiile prevăzute la alineatul (4) literele (a)-(c), (e) și (f);

(c) informaţiile conţin un avertisment clar care precizează că cifrele se referă la performanţe anterioare simulate, dar că performanţele anterioare nu reprezintă un indicator fiabil al performanţei viitoare.

(6) Atunci când informaţiile se referă la performanţe viitoare, firmele de investiţii se asigură că se îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) informaţiile nu se bazează pe performanţe anterioare simulate sau nu se referă la astfel de performanţe;

(b) informaţiile se bazează pe ipoteze rezonabile susţinute de date obiective;

(c) atunci când informaţiile au la bază performanţa brută, se comunică efectul comisioanelor, al onorariilor sau al altor costuri;

▼B

(d) informaţiile se bazează pe scenarii de performanţă în diferite condiţii de piaţă (atât negative, cât și pozitive) și reflectă natura și riscurile anumitor tipuri de instrumente incluse în analiză;

(e) informaţiile conţin un avertisment clar care precizează că previziunile respective nu reprezintă un indicator fiabil al performanţelor viitoare.

(7) Atunci când informaţiile se referă la un anumit tratament fiscal, se specifică în mod clar că tratamentul fiscal depinde de circumstanţe specifice fiecărui client și pot face obiectul unor modificări în viitor.

(8) Informaţiile nu folosesc denumirea niciunei autorităţi competente într-un mod care ar putea indica sau sugera că autoritatea respectivă susţine sau aprobă produsele sau serviciile firmei de investiţii.

Articolul 45

Informaţii privind clasificarea clienţilor

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii notifică noilor clienţi și clienţilor existenţi modificarea recentă a clasificării lor, în conformitate cu Directiva 2014/65/UE, drept client de retail, client profesional sau contraparte eligibilă în sensul directivei menţionate anterior.

(2) Firmele de investiţii informează clienţii folosind un suport durabil, cu privire la dreptul acestora de a solicita o altă clasificare și cu privire la eventualele limite ale gradului de protecţie a clienţilor generat de noua clasificare.

(3) Firmele de investiţii pot, fie din proprie iniţiativă, fie la cererea clientului vizat, să trateze un client drept:

(a) un client profesional sau un client de retail atunci când, în altă situaţie, clientul respectiv ar intra în categoria contraparte eligibilă în temeiul articolului 30 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE;

(b) un client de retail atunci când clientul respectiv este considerat client profesional în conformitate cu anexa II secţiunea I din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 46

Cerinţe generale privind informaţiile destinate clienţilor

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii furnizează în timp util clientului sau potenţialului client informaţiile enumerate în continuare, înainte ca respectivul client sau potenţial client să încheie un contract privind furnizarea de servicii de investiţii sau servicii auxiliare sau înainte de furnizarea serviciilor respective, în cazul în care furnizarea are loc înainte de încheierea contractului:

(a) termenii respectivului contract;

▼B

(b) informaţiile prevăzute la articolul 47 privind contractul respectiv sau serviciile de investiţii ori serviciile auxiliare.

(2) Firmele de investiţii furnizează în timp util clienţilor sau potenţialilor clienţi informaţiile menţionate la articolele 47-50, înainte de furnizarea de servicii de investiţii sau servicii auxiliare.

(3) Informaţiile menţionate la alineatele (1) și (2) se furnizează pe suport durabil sau prin intermediul unui site web (atunci când nu reprezintă un suport durabil) sub rezerva respectării condiţiilor menţionate la articolul 3 alineatul (2).

(4) Firmele de investiţii notifică în timp util clientului orice modificare semnificativă a informaţiilor furnizate în temeiul articolelor 47-50 care sunt pertinente pentru serviciul pe care firma îl furnizează clientului respectiv. Notificarea respectivă se face pe un suport durabil atunci când informaţiile la care aceasta se referă se furnizează pe un astfel de suport.

(5) Firmele de investiţii se asigură că informaţiile incluse în comunicările publicitare corespund informaţiilor pe care firma le furnizează clienţilor pe parcursul furnizării serviciilor de investiţii și auxiliare.

(6) Comunicările publicitare care conţin o ofertă sau o invitaţie de tipul indicat mai jos și care precizează modalitatea de răspuns sau care cuprind un formular pentru transmiterea răspunsului includ și informaţiile menţionate la articolele 47-50 care sunt relevante pentru oferta sau invitaţia respectivă:

(a) o ofertă de încheiere a unui contract privind un instrument financiar, un serviciu de investiţii sau un serviciu auxiliar cu persoana care răspunde materialului publicitar;

(b) o invitaţie adresată oricărei persoane care răspunde materialului publicitar privind o ofertă de încheiere a unui contract referitor la un instrument financiar, un serviciu de investiţii sau un serviciu auxiliar.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică în cazul în care, pentru a răspunde unei oferte sau invitaţii incluse în materialul publicitar, clientul potenţial trebuie să se refere la un alt document sau alte documente care, separat sau împreună, conţin informaţiile respective.

Articolul 47

Informaţii privind firma de investiţii și serviciile oferite de aceasta clienţilor și clienţilor potenţiali

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii furnizează clienţilor sau clienţilor potenţiali următoarele informaţii generale, după caz:

(a) denumirea și adresa firmei de investiţii, precum și datele de contact care sunt necesare pentru a le permite clienţilor să comunice în mod eficace cu firma respectivă;

▼B

(b) limbile în care clientul poate să se adreseze firmei de investiţii și poate primi de la aceasta documente și alte informaţii;

(c) metodele de comunicare care trebuie să fie utilizate între firma de investiţii și client, inclusiv, după caz, metodele de transmitere și primire a ordinelor;

(d) o declaraţie din care reiese că firma de investiţii este autorizată, precum și denumirea și adresa de contact a autorităţii competente care a autorizat firma;

(e) atunci când firma de investiţii acţionează prin intermediul unui agent delegat, o declaraţie în acest sens în care se specifică statul membru în care este înregistrat agentul respectiv;

(f) natura, frecvenţa și termenele rapoartelor privind prestarea serviciului pe care firma de investiţii trebuie să îl furnizeze clientului în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE;

(g) în cazul în care firma de investiţii deţine instrumente financiare sau fonduri ale clienţilor, o descriere succintă a măsurilor pe care le adoptă pentru a asigura protecţia acestora, inclusiv informaţii concise privind orice sisteme de compensare a investitorilor sau de garantare a depozitelor respective care se aplică firmei în virtutea activităţilor acesteia desfășurate într-un stat membru;

(h) o descriere, care poate fi formulată pe scurt, a politicii privind conflictele de interese urmată de firmă, în conformitate cu articolul 34;

(i) la solicitarea clientului, informaţii suplimentare cu privire la politica privind conflictele de interese, furnizate pe suport durabil sau prin intermediul unui site internet (care nu reprezintă un suport durabil), sub rezerva respectării condiţiilor menţionate la articolul 3 alineatul (2).

Informaţiile enumerate la literele (a)-(i) sunt furnizate în timp util, înaintea prestării unor servicii de investiţii sau a unor servicii auxiliare clienţilor sau clienţilor potenţiali.

(2) Atunci când furnizează un serviciu de administrare a portofoliului, firmele de investiţii stabilesc o metodă adecvată de evaluare și comparare, cum ar fi o valoare de referinţă pertinentă, ţinând seama de obiectivele de investiţii ale clientului și de tipurile de instrumente financiare incluse în portofoliul clientului, astfel încât clientul căruia i se furnizează serviciul respectiv să poată evalua performanţa firmei.

(3) Atunci când propun furnizarea de servicii de administrare a portofoliului unui client sau al unui client potenţial, firmele de investiţii se asigură că îi furnizează clientului, pe lângă informaţiile prevăzute la alineatul (1), următoarele informaţii, după caz:

(a) informaţii privind metoda și frecvenţa evaluării instrumentelor financiare din portofoliul clientului;

(b) detalii privind orice delegare a administrării discreţionare a tuturor instrumentelor financiare sau fondurilor din portofoliul clientului ori a unei părţi din acestea;

▼B

(c) specificarea oricărei valori de referinţă utilizate pentru a compara performanţa portofoliului clientului;

(d) tipurile de instrumente financiare care pot fi incluse în portofoliul clientului și tipurile de tranzacţii care pot fi efectuate cu instrumentele respective, inclusiv orice restricţii;

(e) obiectivele aferente administrării, nivelul riscului care trebuie să fie reflectat în competenţele discreţionare ale administratorului și orice restricţii specifice privind acele competenţe discreţionare.

Informaţiile enumerate la literele (a)-(e) sunt furnizate în timp util, înaintea prestării serviciilor de investiţii sau a serviciilor auxiliare clienţilor sau clienţilor potenţiali.

Articolul 48

Informaţii privind instrumentele financiare

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii furnizează clienţilor sau clienţilor potenţiali, în timp util, înaintea prestării unor servicii de investiţii sau a unor servicii auxiliare clienţilor sau clienţilor potenţiali, o descriere generală a naturii și riscurilor instrumentelor financiare, luând în considerare, în special, clasificarea clientului în categoria client de retail, client profesional sau contraparte eligibilă. Descrierea respectivă explică natura tipului specific de instrument vizat, funcţionarea și performanţele instrumentului financiar în condiţii de piaţă diferite, incluzând atât condiţiile favorabile, cât și pe cele nefavorabile, precum și riscurile asociate acelui tip specific de instrument, folosind informaţii suficient de detaliate pentru a permite clientului să ia, în cunoștinţă de cauză, decizii în materie de investiţii.

(2) În măsura în care prezintă importanţă pentru tipul specific de instrument vizat și pentru statutul și nivelul de cunoștinţe ale clientului, descrierea riscurilor menţionată la alineatul (1) include următoarele elemente:

(a) riscurile legate de tipul respectiv de instrument financiar, inclusiv o explicaţie a efectului de levier și a impactului acestuia, precum și riscul de pierdere a întregii investiţii, inclusiv riscurile legate de insolvenţa emitentului sau de evenimente similare, cum ar fi recapitalizarea internă;

(b) volatilitatea preţurilor unor astfel de instrumente și orice restricţii existente pe piaţa disponibilă pentru asemenea instrumente;

(c) informaţii privind obstacolele sau restricţiile aferente dezinvestiţiilor, de exemplu în cazul instrumentelor financiare nelichide sau al instrumentelor financiare cu un termen fix al investiţiei, inclusiv o descriere a posibilelor metode de renunţare și a consecinţelor aferente oricărei renunţări, precum și informaţii privind posibilele constrângeri și termenul estimat pentru vânzarea unui instrument financiar înainte de recuperarea costurilor iniţiale ale tranzacţiei cu acest tip de instrumente financiare;

▼B

(d) faptul că un investitor și-ar putea asuma, în urma unor tranzacţii cu astfel de instrumente, angajamente financiare și alte obligaţii suplimentare, inclusiv datorii contingente, pe lângă costul de achiziţionare a instrumentelor respective;

(e) orice cerinţe de marjă sau obligaţii similare care se aplică instrumentelor de acest tip.

(3) În cazul în care o firmă de investiţii furnizează unui client de retail sau unui client de retail potenţial informaţii privind un instrument financiar care face obiectul unei oferte în curs adresată publicului și în cazul în care a fost publicat un prospect în legătură cu oferta respectivă în conformitate cu Directiva 2003/71/CE, atunci firma în cauză informează clientul sau clientul potenţial, în timp util, înainte de a le furniza clienţilor sau clienţilor potenţiali servicii de investiţii sau servicii auxiliare, cu privire la locul în care respectivul prospect este pus la dispoziţia publicului.

(4) Atunci când un instrument financiar este alcătuit din două sau mai multe instrumente financiare sau servicii diferite, firma de investiţii furnizează o descriere adecvată a naturii juridice a instrumentului financiar, a componentelor instrumentului respectiv și a modului în care interacţiunea dintre componentele sale afectează riscurile investiţiei.

(5) În cazul instrumentelor financiare care conţin o garanţie sau o protecţie a capitalului, firma de investiţii furnizează unui client sau unui client potenţial informaţii privind domeniul de aplicare și natura unei astfel de garanţii sau de protecţii a capitalului. Atunci când garanţia este furnizată de către o parte terţă, informaţiile privind garanţia trebuie să includă detalii suficiente referitoare la garant și la garanţie pentru a-i permite clientului sau clientului potenţial să evalueze corect garanţia respectivă.

Articolul 49

Informaţii privind protejarea instrumentelor financiare sau a fondurilor clienţilor

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care deţin instrumente financiare sau fonduri aparţinând clienţilor pun la dispoziţia respectivilor clienţi sau clienţi potenţiali informaţiile menţionate la alineatele (2)-(7), dacă este cazul.

(2) Firma de investiţii informează clientul sau clientul potenţial cu privire la posibilitatea ca instrumentele financiare sau fondurile respectivului client să fie deţinute de o parte terţă în numele firmei de investiţii, precum și cu privire la responsabilitatea firmei de investiţii în conformitate cu dreptul intern aplicabil pentru orice acţiuni sau omisiuni ale părţii terţe, precum și cu privire la consecinţele pe care insolvenţa părţii terţe le are pentru client.

(3) Atunci când instrumentele financiare ale clientului sau ale clientului potenţial pot fi deţinute de o parte terţă într-un cont colectiv (*omnibus account*), în cazul în care dreptul intern autorizează aceasta, firma de investiţii informează clientul asupra acestui lucru și îl avertizează în mod clar cu privire la riscurile aferente.

▼B

(4) În cazul în care conform dreptului intern nu este posibil ca instrumentele financiare ale clienţilor deţinute de o parte terţă să fie identificate separat de instrumentele financiare din proprietatea părţii terţe sau a firmei de investiţii respective, firma de investiţii informează clientul sau clientul potenţial asupra acestui lucru și îl avertizează în mod clar cu privire la riscurile aferente.

(5) Atunci când conturile care conţin instrumente financiare sau fonduri aparţinând unui client sau unui client potenţial fac obiectul sau vor face obiectul unei alte jurisdicţii decât cea a unui stat membru, firma de investiţii informează clientul sau clientul potenţial cu privire la acest lucru și precizează că, în consecinţă, drepturile clientului sau ale clientului potenţial privind instrumentele financiare sau fondurile respective pot să difere.

(6) O firmă de investiţii informează clientul cu privire la existenţa și la condiţiile aferente oricărui drept de garanţie sau drept de retenţie pe care firma îl deţine sau îl poate deţine asupra instrumentelor financiare sau a fondurilor clientului ori cu privire la orice drept de compensare pe care îl deţine în legătură cu instrumentele sau cu fondurile respective. După caz, firma informează, de asemenea, clientul asupra faptului că un depozitar poate avea un drept de garanţie sau un drept de retenţie ori un drept de compensare asupra instrumentelor sau a fondurilor respective.

(7) Înainte de efectuarea unor operaţiuni de finanţare prin instrumente financiare legate de instrumentele financiare deţinute de firma de investiţii în numele unui client sau înainte de utilizarea instrumentelor financiare respective pe cont propriu sau în contul altui client, o firmă de investiţii furnizează clientului, în timp util, înainte de utilizarea instrumentelor respective, pe un suport durabil, informaţii clare, complete și exacte privind obligaţiile și responsabilităţile firmei de investiţii referitoare la utilizarea instrumentelor financiare respective, inclusiv condiţiile de restituire și riscurile implicate.

Articolul 50

Informaţii privind costurile şi cheltuielile aferente

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În scopul informării clienţilor cu privire la toate costurile și cheltuielile în temeiul articolului 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiţii respectă cerinţele detaliate menţionate la alineatele (2)-(10).

Fără a aduce atingere obligaţiilor stabilite la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiţii care furnizează servicii de investiţii clienţilor profesionali au dreptul de a conveni cu aceștia asupra unei aplicări limitate a cerinţelor detaliate stabilite la prezentul articol. Firmele de investiţii nu sunt autorizate să accepte asemenea limitări atunci când sunt furnizate servicii de consultanţă de investiţii sau de administrare a portofoliului sau atunci când, indiferent de serviciul de investiţii furnizat, instrumentele financiare în cauză conţin un instrument financiar derivat.

Fără a aduce atingere obligaţiilor stabilite la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiţii care furnizează servicii de investiţii contrapărţilor eligibile au dreptul de a conveni asupra unei aplicări limitate a cerinţelor detaliate stabilite la prezentul articol, cu

▼B

excepţia cazului în care, indiferent de serviciul de investiţii furnizat, instrumentele financiare în cauză conţin un instrument financiar derivat, iar contrapartea eligibilă intenţionează să le ofere clienţilor săi.

(2) În ceea ce privește divulgarea *ex ante* și *ex post* a informaţiilor privind costurile și cheltuielile către clienţi, firmele de investiţii agregă următoarele aspecte:

(a) toate costurile și cheltuielile aferente suportate de firma de investiţii sau de alte părţi în cazul în care clientul a fost direcţionat către astfel de părţi, pentru serviciile de investiţii și/sau serviciile auxiliare furnizate clientului, precum și

(b) toate costurile și cheltuielile aferente producerii și administrării instrumentelor financiare.

Costurile menţionate la literele (a) și (b) sunt enumerate în anexa II la prezentul regulament. În sensul literei (a), plăţile din partea unor părţi terţe pe care firmele de investiţii le primesc pentru serviciul de investiţii furnizat unui client sunt indicate separat, iar costurile și cheltuielile agregate se cumulează și se exprimă atât ca sumă în numerar, cât și ca procent.

(3) Atunci când o parte din costurile și cheltuielile totale se plătește sau se exprimă într-o monedă străină, firma de investiţii indică moneda respectivă, precum și cursul și costurile de schimb aplicabile monedei respective. Firmele de investiţii furnizează, de asemenea, informaţii referitoare la modalităţile de plată sau la alte formalităţi.

(4) În ceea ce privește comunicarea costurilor și a cheltuielilor aferente produselor care nu sunt incluse în documentul cu informaţii-cheie destinate investitorilor în contextul OPCVM-urilor, firmele de investiţii calculează și comunică aceste costuri, de exemplu, colaborând cu societăţile de administrare a OPCVM pentru a obţine informaţiile relevante.

(5) Obligaţia de a furniza, în timp util, informaţii *ex ante* complete asupra costurilor și a cheltuielilor agregate referitoare la instrumentul financiar și la serviciul de investiţii sau la serviciul auxiliar furnizat se aplică firmelor de investiţii în următoarele situaţii:

(a) în cazul în care firma de investiţii recomandă clienţilor instrumente financiare sau comercializează astfel de instrumente; sau

(b) în cazul în care firma de investiţii care furnizează orice servicii de investiţii trebuie să le furnizeze clienţilor un document cu informaţii-cheie destinate investitorilor în contextul OPCVM-urilor sau un document cu informaţii-cheie în contextul PRIIP în legătură cu instrumentele financiare relevante, în conformitate cu legislaţia relevantă a Uniunii.

▼B

(6) Firmele de investiţii care nu recomandă clientului sau nu comercializează un instrument financiar sau care nu sunt obligate să furnizeze clientului un document cu informaţii-cheie ori un document cu informaţii-cheie destinate investitorilor, în conformitate cu legislaţia relevantă a Uniunii, îşi informează clienţii cu privire la toate costurile şi cheltuielile legate de serviciul de investiţii şi/sau de serviciul auxiliar furnizat.

(7) În cazul în care mai multe firme de investiţii furnizează clientului servicii de investiţii sau servicii auxiliare, fiecare firmă de investiţii prezintă informaţii cu privire la costurile aferente serviciilor de investiţii sau serviciilor auxiliare pe care le furnizează. Firma de investiţii care le recomandă clienţilor săi serviciile furnizate de o altă firmă sau care comercializează aceste servicii adună costul şi cheltuielile aferente serviciilor sale cu costul şi cheltuielile aferente serviciilor furnizate de cealaltă firmă. Firma de investiţii ia în considerare costurile şi cheltuielile aferente furnizării altor servicii de investiţii sau altor servicii auxiliare de către alte firme în cazul în care l-a îndrumat pe client către aceste alte firme.

(8) Atunci când calculează costurile şi cheltuielile pe bază *ex ante*, firmele de investiţii utilizează costurile suportate efectiv ca substituent pentru costurile şi cheltuielile preconizate. În cazul în care costurile efective nu sunt disponibile, firma de investiţii face estimări rezonabile ale acestor costuri. Firmele de investiţii revizuiesc ipotezele *ex ante* pe baza experienţei dobândite *ex post* şi operează o ajustare a acestor ipoteze, dacă este necesar.

(9) Firmele de investiţii furnizează informaţii *ex post* anuale cu privire la toate costurile şi cheltuielile aferente atât instrumentului (instrumentelor) financiar(e), cât şi serviciului (serviciilor) de investiţii şi serviciului (serviciilor) auxiliar(e), în cazul în care acestea au recomandat sau au comercializat instrumentul (instrumentele) financiar(e) sau în cazul în care au furnizat clientului documentul cu informaţii-cheie şi documentul cu informaţii-cheie destinate investitorilor în legătură cu instrumentul (instrumentele) financiar(e) respective şi în cazul în care au sau au avut o relaţie permanentă cu clientul respectiv în cursul anului. Aceste informaţii se bazează pe costurile suportate şi sunt furnizate în mod personalizat.

Firmele de investiţii pot alege să furnizeze astfel de informaţii agregate cu privire la costurile şi cheltuielile aferente serviciilor de investiţii şi instrumentelor financiare, alături de orice raportare periodică adresată clienţilor.

(10) Firmele de investiţii furnizează clienţilor lor un exemplu care demonstrează efectul cumulativ al costurilor asupra randamentului atunci când furnizează servicii de investiţii. Un astfel de exemplu este prezentat atât pe bază *ex ante*, cât şi pe bază *ex post*. Firmele de investiţii se asigură că exemplul oferit îndeplineşte următoarele cerinţe:

(a) exemplul demonstrează efectul costurilor şi al cheltuielilor globale asupra randamentului investiţiei;

(b) exemplul arată orice majorări sau fluctuaţii anticipate ale costurilor; şi

▼B

(c) este însoţit de o descriere.

Articolul 51

Informaţii prezentate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE şi cu Regulamentul (UE) nr. 1286/2014

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

Firmele de investiţii care distribuie titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv sau ale PRIIP furnizează informaţii suplimentare clienţilor lor cu privire la orice eventuale costuri şi cheltuieli aferente produsului care pot să nu fi fost incluse în documentul cu informaţii-cheie întocmit în contextul OPCVM sau în documentul cu informaţii-cheie întocmit în contextul PRIIP, precum şi cu privire la costurile şi cheltuielile aferente furnizării serviciilor de investiţii legate de instrumentul financiar respectiv.

SECŢIUNEA 2

Consultanţă de investiţii

Articolul 52

Informaţii privind consultanţa de investiţii

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii explică în mod clar și concis dacă și din ce motiv consultanţa de investiţii poate fi considerată independentă sau nu, precum și tipul și natura restricţiilor aplicabile, inclusiv în cazul furnizării de consultanţă de investiţii în mod independent, interdicţia de a primi și de a păstra stimulente.

În cazul în care același client beneficiază atât de consultanţă independentă, cât și de consultanţă neindependentă, firma de investiţii explică domeniul de aplicare al celor două servicii pentru a le permite investitorilor să înţeleagă diferenţele dintre acestea și nu se prezintă ca un consultant independent de investiţii pentru întreaga activitate. În comunicarea cu clienţii, firmele nu acordă o prioritate nejustificată serviciilor lor independente de consultanţă de investiţii în raport cu serviciile neindependente.

(2) Firmele de investiţii care furnizează consultanţă de investiţii independentă sau neindependentă îi explică clientului gama de instrumente financiare care pot fi recomandate, inclusiv relaţia firmei respective cu emitenţii sau cu furnizorii instrumentelor.

(3) Firmele de investiţii furnizează o descriere a tipurilor de instrumente financiare avute în vedere, a gamei de instrumente financiare și de furnizori care fac obiectul analizei pentru fiecare tip de instrument conform sferei serviciului și, atunci când oferă consultanţă independentă, descriu modul în care serviciul prestat îndeplinește condiţiile pentru furnizarea de consultanţă de investiţii în mod independent și factorii luaţi în considerare în procedura de selecţie utilizată de firma de investiţii pentru a recomanda instrumente financiare, cum ar fi riscurile, costurile și complexitatea instrumentelor financiare.

▼B

(4) Atunci când gama de instrumente financiare evaluate de către firma de investiţii care furnizează consultanţă de investiţii în mod independent include instrumentele financiare ale firmei de investiţii sau pe cele emise ori furnizate de entităţi care au legături strânse sau orice alt tip de raport juridic ori economic strâns cu firma de investiţii, precum și de alţi emitenţi sau furnizori care nu au legături cu aceasta, firma de investiţii identifică, pentru fiecare tip de instrument financiar, gama de instrumente financiare emise sau furnizate de entităţi care nu au nicio legătură cu firma de investiţii.

(5) Firmele de investiţii care furnizează o evaluare periodică a caracterului adecvat al recomandărilor formulate în temeiul articolului 54 alineatul (12) publică toate detaliile următoare:

(a) frecvenţa și amploarea evaluării periodice a caracterului adecvat și, dacă este cazul, condiţiile care determină efectuarea acestei evaluări;

(b) măsura în care informaţiile colectate anterior vor face obiectul unei reevaluări; și

(c) modul în care o recomandare actualizată va fi comunicată clientului.

Articolul 53

Consultanţă de investiţii oferită în mod independent

[Articolul 24 alineatul (4) și articolul 24 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care oferă consultanţă de investiţii în mod independent definesc și pun în aplicare o procedură de selecţie pentru a evalua și a compara o gamă suficient de largă de instrumente financiare disponibile pe piaţă, în conformitate cu articolul 24 alineatul (7) litera (a) din Directiva 2014/65/UE. Procedura de selecţie cuprinde următoarele elemente:

(a) numărul și diversitatea instrumentelor financiare avute în vedere sunt proporţionale cu sfera serviciilor de consultanţă de investiţii oferite de către consultantul independent în materie de investiţii;

(b) numărul și diversitatea instrumentelor financiare avute în vedere sunt suficient de reprezentative pentru instrumentele financiare disponibile pe piaţă;

(c) cantitatea instrumentelor financiare emise de însăși firma de investiţii sau de entităţi care au legături strânse cu aceasta este proporţională cu valoarea totală a instrumentelor financiare avute în vedere; și

(d) criteriile pentru selecţia diferitelor instrumente financiare includ toate aspectele relevante, cum ar fi riscurile, costurile și complexitatea, precum și caracteristicile clienţilor firmei de investiţii și asigură faptul că selecţia instrumentelor care pot fi recomandate nu este părtinitoare.

▼B

În cazul în care o astfel de comparaţie nu este posibilă din cauza modelului de afaceri sau a sferei specifice a serviciului furnizat, firma de investiţii care furnizează consultanţă de investiţii nu trebuie să se prezinte ca fiind independentă.

(2) O firmă de investiţii care oferă consultanţă de investiţii în mod independent și care se axează pe anumite categorii sau pe o gamă specifică de instrumente financiare respectă următoarele cerinţe:

(a) firma se promovează într-un mod destinat exclusiv atragerii de clienţi care au o preferinţă pentru acele categorii sau acea gamă de instrumente financiare;

(b) firma le solicită clienţilor să specifice că sunt interesaţi să investească doar în categoria sau în gama specifică de instrumente financiare și,

(c) înainte de prestarea serviciului respectiv, firma se asigură că serviciul pe care îl oferă este adecvat pentru fiecare client nou pe baza faptului că modelul său de afaceri corespunde nevoilor și obiectivelor clientului, precum și pe baza gamei de instrumente financiare care sunt adecvate pentru client. În caz contrar, firma nu furnizează un astfel de serviciu clientului.

(3) O firmă de investiţii care oferă atât consultanţă de investiţii în mod independent, cât și neindependent respectă următoarele obligaţii:

(a) în timp util, înainte de a presta serviciile, firma de investiţii își informează clienţii, folosind un suport durabil, dacă serviciul de consultanţă va fi independent sau nu, în conformitate cu articolul 24 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/65/UE și cu măsurile de punere în aplicare relevante;

(b) firma de investiţii s-a prezentat drept independentă în ceea ce privește serviciile pentru care furnizează consultanţă de investiţii în mod independent;

(c) firma de investiţii a instituit cerinţe organizatorice și controale adecvate pentru a se asigura că există o distincţie clară între cele două tipuri de servicii de consultanţă și de consultanţi și că clienţii nu riscă să facă vreo confuzie cu privire la tipul de consultanţă pe care îl primesc și că aceștia primesc tipul de consultanţă adecvat. Firma de investiţii nu îi permite unei persoane fizice să furnizeze atât consultanţă independentă, cât și consultanţă neindependentă.

▼B

SECȚIUNEA 3

Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător

Articolul 54

Evaluarea caracterului adecvat și a rapoartelor privind caracterul adecvat

[Articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții nu creează nicio ambiguitate sau confuzie cu privire la responsabilitățile asumate în cadrul procesului atunci când evaluează caracterul adecvat al serviciilor de investiții sau al instrumentelor financiare în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE. Atunci când efectuează evaluarea caracterului adecvat, firma de investiții informează clienții sau clienții potențiali, în mod clar și simplu, că evaluarea caracterului adecvat se efectuează pentru ca firma să poată acționa în interesul clientului.

Atunci când serviciile de consultanță de investiții sau serviciile de administrare a portofoliului sunt furnizate în totalitate sau în parte printr-un sistem automat sau semiautomat, responsabilitatea de a efectua evaluarea caracterului adecvat îi revine firmei de investiții care furnizează serviciul, iar responsabilitatea nu este diminuată prin utilizarea unui sistem electronic atunci când se formulează recomandarea personală sau când se ia decizia de tranzacționare.

(2) Firmele de investiții stabilesc amploarea informațiilor care trebuie colectate de la clienți prin prisma tuturor caracteristicilor serviciilor de consultanță de investiții sau serviciilor de administrare a portofoliului care urmează să fie furnizate respectivilor clienți. Firmele de investiții obțin de la clienți sau de la clienții potențiali informațiile necesare pentru a înțelege datele esențiale privind clientul în cauză și pentru a avea o justificare rezonabilă pe baza căreia să stabilească, având în vedere natura și amploarea serviciului furnizat, dacă tranzacția specifică ce urmează să fie recomandată sau încheiată în contextul furnizării unui serviciu de administrare a portofoliului respectă următoarele criterii:

(a) aceasta corespunde obiectivelor de investiții ale clientului în cauză, incluzând toleranța la risc a clientului;

(b) aceasta este de asemenea natură încât clientul poate suporta financiar orice riscuri aferente investiției, în conformitate cu obiectivele sale de investiții;

(c) aceasta este de asemenea natură încât clientul dispune de experiența și de cunoștințele necesare pentru a înțelege riscurile asociate tranzacției sau administrării portofoliului său.

(3) Atunci când o firmă de investiții furnizează un serviciu de investiții unui client profesional, respectiva firmă este autorizată să presupună că, în ceea ce privește produsele, tranzacțiile și serviciile pentru care clientul a fost clasificat drept client profesional, clientul respectiv dispune de nivelul necesar de experiență și de cunoștințe în sensul alineatului (2) litera (c).

▼B

Atunci când serviciul de investiţii în cauză constă în furnizarea de consultanţă de investiţii unui client profesional care face obiectul secţiunii 1 din anexa II la Directiva 2014/65/UE, firma de investiţii este autorizată să presupună, în sensul alineatului (2) litera (b), că respectivul client poate suporta financiar orice riscuri asociate investiţiei, în conformitate cu obiectivele de investiţii ale acelui client.

(4) Informaţiile privind situaţia financiară a clientului sau a clientului potenţial includ, după caz, informaţii privind sursa și amploarea venitului regulat, activele, inclusiv activele lichide, investiţiile și bunurile imobile, precum și angajamentele financiare obișnuite ale clientului.

(5) Informaţiile privind obiectivele de investiţii ale clientului sau ale clientului potenţial includ, după caz, informaţii privind perioada de timp în care clientul dorește să deţină investiţia, preferinţele sale privind asumarea riscului, profilul său de risc și scopul investiţiei.

(6) În cazul în care un client este o persoană juridică sau un grup alcătuit din două sau mai multe persoane fizice ori în cazul în care una sau mai multe persoane fizice sunt reprezentate de o altă persoană fizică, firma de investiţii stabilește și pune în aplicare politici cu privire la persoana care ar trebui să facă obiectul evaluării caracterului adecvat și cu privire la modul în care această evaluare se va realiza în practică, stabilind inclusiv persoana de la care ar trebui să fie culese informaţii referitoare la cunoștinţele, experienţa, situaţia financiară și obiectivele de investiţii. Firma de investiţii înregistrează această politică.

În cazul în care o persoană fizică este reprezentată de o altă persoană fizică sau în cazul în care o persoană juridică ce a solicitat să fie tratată ca un client profesional, în conformitate cu secţiunea 2 din anexa II la Directiva 2014/65/UE, trebuie să facă obiectul evaluării caracterului adecvat, situaţia financiară și obiectivele de investiţii sunt cele ale persoanei juridice sau, în ceea ce privește persoana fizică, cele ale clientului de bază mai degrabă decât ale reprezentantului. Cunoștinţele și experienţa sunt cele ale reprezentantului persoanei fizice sau ale persoanei autorizate să efectueze tranzacţii în numele clientului de bază.

(7) Firmele de investiţii iau măsuri rezonabile pentru a se asigura că informaţiile colectate privind clienţii lor sau clienţii lor potenţiali sunt fiabile. Printre acestea se numără următoarele aspecte, deși nu se limitează la ele:

(a) asigurarea faptului că clienţii sunt conștienţi de importanţa furnizării de informaţii exacte și actualizate;

(b) asigurarea faptului că toate instrumentele, cum ar fi instrumentele de stabilire a profilurilor în evaluarea riscurilor sau instrumentele de evaluare a cunoștinţelor și a experienţei clientului, utilizate în procesul de evaluare a caracterului adecvat, sunt adaptate scopului urmărit și sunt concepute în mod corespunzător pentru a fi utilizate de către clienţii lor, ţinând seama de orice limitări identificate și atenuate în mod activ cu ajutorul procesului de evaluare a caracterului adecvat;

▼B

(c) asigurarea faptului că întrebările utilizate în timpul procesului vor fi probabil înţelese de clienţi, vor surprinde în mod corect obiectivele și nevoile clientului, precum și informaţiile necesare pentru a efectua evaluarea caracterului adecvat; și

(d) luarea de măsuri, dacă este cazul, pentru a asigura coerenţa informaţiilor referitoare la clienţi, de exemplu examinând dacă există inexactităţi vădite în informaţiile furnizate de clienţi.

Firmele de investiţii care au o relaţie continuă cu clientul, de exemplu prin faptul că furnizează un serviciu permanent de consultanţă sau de administrare a portofoliului, trebuie să dispună și să fie în măsură să demonstreze că dispun de politici și de proceduri corespunzătoare pentru a păstra informaţii adecvate și actualizate referitoare la clienţi, în măsura în care acest lucru este necesar în vederea îndeplinirii cerinţelor de la alineatul (2).

(8) În cazul în care, atunci când furnizează un serviciu de consultanţă de investiţii sau de administrare a portofoliului, o firmă de investiţii nu obţine informaţiile necesare în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE, firma în cauză nu trebuie să recomande clientului sau clientului potenţial servicii de investiţii sau instrumente financiare.

(9) Firmele de investiţii trebuie să dispună și să fie în măsură să demonstreze că dispun de politici și de proceduri adecvate pentru a se asigura că înţeleg natura, caracteristicile, inclusiv costurile și riscurile aferente serviciilor de investiţii și instrumentelor financiare selectate pentru clienţii lor și că evaluează, ţinând totodată seama de costuri și de complexitate, dacă servicii de investiţii sau instrumente financiare echivalente pot corespunde profilului clientului lor.

(10) Atunci când furnizează serviciul de consultanţă de investiţii sau de administrare a portofoliului, firma de investiţii nu recomandă sau nu decide să tranzacţioneze în cazul în care niciunul dintre serviciile sau instrumentele vizate nu sunt adecvate pentru client.

(11) Atunci când furnizează servicii de consultanţă de investiţii sau servicii de administrare a portofoliului care implică realocarea investiţiilor, fie prin vânzarea unui instrument și cumpărarea unui alt instrument, fie prin exercitarea unui drept de a opera o modificare cu privire la un instrument existent, firmele de investiţii colectează informaţiile necesare cu privire la investiţiile existente ale clientului și la noile investiţii recomandate clientului și efectuează o analiză a costurilor și a beneficiilor aferentă acestei realocări, astfel încât să fie în mod rezonabil în măsură să demonstreze că beneficiile pe care le presupune realocarea sunt mai mari decât costurile aferente.

(12) Atunci când furnizează consultanţă de investiţii, firmele de investiţii prezintă clientului de retail un raport care include o descriere a consultanţei acordate și a modului în care recomandarea formulată este adecvată pentru clientul de retail, inclusiv a modului în care aceasta corespunde obiectivelor și situaţiei personale a clientului, menţionându-se termenul solicitat al investiţiei, cunoștinţele și experienţa clientului, precum și atitudinea clientului faţă de riscuri și capacitatea sa în ceea ce privește pierderea.

▼B

Firmele de investiţii atrag atenţia clienţilor asupra informaţiilor referitoare la probabilitatea ca serviciile sau instrumentele recomandate să îi impună clientului de retail să efectueze o revizuire periodică a mecanismelor lor și includ aceste informaţii în raportul privind caracterul adecvat.

În cazul în care o firmă de investiţii furnizează un serviciu care presupune efectuarea unor evaluări periodice și întocmirea unor rapoarte periodice asupra caracterului adecvat, rapoartele ulterioare întocmite după ce a fost instituit serviciul iniţial pot acoperi numai modificarea serviciilor sau a instrumentelor implicate și/sau a situaţiei clientului și pot să nu necesite repetarea tuturor detaliilor menţionate în primul raport.

(13) Firmele de investiţii care pun la dispoziţie o evaluare periodică a caracterului adecvat revizuiesc, cel puţin o dată pe an, caracterul adecvat al recomandărilor formulate, în vederea îmbunătăţirii acestui serviciu. Frecvenţa acestei evaluări se majorează în funcţie de profilul de risc al clientului și de tipul de instrumente financiare recomandate.

Articolul 55

Dispoziţii comune pentru evaluarea caracterului adecvat și corespunzător

[Articolul 25 alineatul (2) și articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii se asigură că informaţiile referitoare la cunoștinţele și la experienţa pe care un client sau un client potenţial le are în domeniul investiţiilor includ următoarele aspecte, în măsura în care acestea sunt adecvate ţinând seama de natura clientului, de natura și amploarea serviciului ce urmează să fie furnizat și de tipul produsului sau al tranzacţiei avute în vedere, inclusiv de complexitatea lor și de riscurile asociate:

(a) tipurile de servicii, tranzacţii și instrumente financiare familiare clientului;

(b) natura, volumul și frecvenţa tranzacţiilor efectuate de client cu instrumente financiare, precum și perioada de timp în care acestea au fost efectuate;

(c) nivelul de educaţie, profesia sau profesia anterioară relevantă a clientului sau a clientului potenţial.

(2) O firmă de investiţii nu descurajează un client sau un client potenţial să furnizeze informaţiile necesare în sensul articolului 25 alineatele (2) și (3) din Directiva 2014/65/UE.

(3) O firmă de investiţii este autorizată să se bazeze pe informaţiile furnizate de clienţii săi sau de clienţii săi potenţiali, cu excepţia cazului în care cunoaște sau ar trebui să cunoască faptul că informaţiile respective sunt în mod vădit caduce, eronate sau incomplete.

▼B

Articolul 56

Evaluarea caracterului corespunzător și obligaţiile aferente de păstrare a înregistrărilor

[Articolul 25 alineatul (3) și articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii stabilesc dacă respectivul client are experienţa și cunoștinţele necesare pentru a înţelege riscurile asociate produsului sau serviciului de investiţii oferit sau solicitat atunci când evaluează dacă un serviciu de investiţii, astfel cum este prevăzut la articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE, este potrivit pentru un client.

O firmă de investiţii este autorizată să presupună că un client profesional deţine experienţa și cunoștinţele necesare pentru a înţelege riscurile asociate respectivelor servicii de investiţii sau tranzacţii specifice ori respectivelor tipuri de tranzacţii sau produse pentru care clientul intră în categoria clienţilor profesionali.

(2) Firmele de investiţii păstrează înregistrările evaluărilor efectuate privind caracterul corespunzător în care sunt incluse următoarele aspecte:

(a) rezultatul evaluării caracterului corespunzător;

(b) orice avertisment transmis clientului, în cazul în care serviciul de investiţii sau achiziţionarea unui produs a fost evaluată ca fiind potenţial necorespunzătoare pentru client, indiferent dacă acesta a solicitat efectuarea tranzacţiei în ciuda avertismentului primit și, după caz, indiferent dacă firma a acceptat cererea clientului de a efectua tranzacţia respectivă;

(c) orice avertisment transmis clientului, în cazul în care clientul nu a furnizat suficiente informaţii care să îi permită firmei să efectueze o evaluare a caracterului corespunzător, indiferent dacă acesta a solicitat efectuarea tranzacţiei în ciuda avertismentului primit și, după caz, indiferent dacă firma a acceptat cererea clientului de a efectua tranzacţia respectivă.

Articolul 57

Furnizarea de servicii cu instrumente financiare care nu sunt complexe

[Articolul 25 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

Un instrument financiar care nu este menţionat în mod explicit la articolul 25 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/65/UE este considerat un instrument care nu este complex, în sensul articolului 25 alineatul (4) litera (a) punctul (vi) din Directiva 2014/65/UE, în cazul în care acesta îndeplinește următoarele criterii:

(a) nu intră sub incidenţa articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) sau a secţiunii C punctele 4-11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE;

(b) există ocazii frecvente pentru cesionarea, răscumpărarea sau realizarea în alt mod a instrumentului respectiv la preţuri care sunt accesibile public pentru participanţii la piaţă și care sunt fie preţuri de piaţă, fie preţuri puse la dispoziţie sau validate de către sistemele de evaluare independente ale emitentului;

▼B

(c) nu implică niciun fel de răspundere reală sau potenţială pentru client, care depășește costul de achiziţie al instrumentului;

(d) nu conţine o clauză, o condiţie sau un declanșator care ar putea modifica în mod fundamental natura, riscul investiţiei sau profilul de plată, cum ar fi investiţiile care includ dreptul de a transforma instrumentul într-o investiţie diferită;

(e) nu include comisioanele de răscumpărare explicite sau implicite care au efectul de a face ca investiţiile să devină nelichide, chiar dacă, din punct de vedere tehnic, există ocazii frecvente pentru cesionarea, răscumpărarea sau realizarea acestora în alt mod;

(f) sunt puse la dispoziţia publicului informaţii suficient de complete privind caracteristicile instrumentului în cauză, astfel încât acestea să poată fi înţelese cu ușurinţă, permiţând clientului de retail obișnuit să ia o decizie în deplină cunoștinţă de cauză cu privire la efectuarea unei tranzacţii cu instrumentul respectiv.

Articolul 58

Acorduri încheiate cu clienţii de retail și cu clienţii profesionali

[Articolul 24 alineatul (1) și articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

Firmele de investiţii care furnizează unui client servicii de investiţii sau servicii auxiliare menţionate în secţiunea B punctul 1 din anexa I la Directiva 2014/65/UE după data aplicării prezentului regulament încheie un acord de bază scris cu clientul, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, în care se stabilesc drepturile și obligaţiile fundamentale ale firmei și ale clientului. Firmele de investiţii care furnizează consultanţă de investiţii respectă această obligaţie numai în cazul în care se efectuează o evaluare periodică a caracterului adecvat al instrumentelor financiare sau al serviciilor recomandate.

Acordul scris stabilește drepturile și obligaţiile fundamentale ale părţilor și cuprinde următoarele elemente:

(a) descrierea serviciilor și, dacă este cazul, a naturii și a amplorii consultanţei de investiţii care trebuie furnizate;

(b) în cazul serviciilor de administrare a portofoliului, tipurile de instrumente financiare care pot fi achiziţionate și vândute și tipurile de tranzacţii care pot fi efectuate în numele clientului, precum și orice instrumente sau tranzacţii care sunt interzise; și

(c) descrierea principalelor caracteristici ale serviciilor menţionate în secţiunea B punctul 1 din anexa I la Directiva 2014/65/UE care trebuie furnizate, inclusiv, dacă este cazul, rolul firmei în ceea ce privește operaţiunile corporative referitoare la instrumentele clientului, precum și condiţiile în care operaţiunile de finanţare prin instrumente financiare care implică titluri de valoare ale clientului vor genera un profit pentru acesta.

▼B

SECŢIUNEA 4

Raportarea către clienţi

Articolul 59

Obligaţii de raportare privind executarea ordinelor, altele decât cele pentru administrarea portofoliului

[Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care au executat, în numele unui client, un ordin în afara administrării portofoliului, trebuie să facă următoarele demersuri în privinţa ordinului respectiv:

(a) să furnizeze clientului, cu promptitudine, pe un suport durabil, informaţiile esenţiale privind executarea ordinului respectiv;

(b) să trimită clientului o notificare pe un suport durabil, prin care să confirme executarea ordinului în cel mai scurt timp posibil și cel mai târziu în prima zi lucrătoare după executarea ordinului sau, în cazul în care firma de investiţii primește confirmarea din partea unui terţ, cel mai târziu în prima zi lucrătoare după primirea confirmării din partea respectivului terţ.

Litera (b) nu se aplică atunci când confirmarea ar conţine aceleași informaţii pe care le conţine o confirmare ce urmează să fie trimisă cu promptitudine clientului de către o altă persoană.

Literele (a) și (b) nu se aplică atunci când ordinele executate în numele clienţilor se referă la obligaţiuni care finanţează contracte de credit ipotecar încheiate cu clienţii respectivi; în acest caz, raportarea tranzacţiei se face simultan cu comunicarea condiţiilor creditului ipotecar, în termen de maximum o lună de la executarea ordinului.

(2) Pe lângă cerinţele prevăzute la alineatul (1), firmele de investiţii furnizează clientului, la cererea acestuia, informaţii privind statutul ordinului său.

(3) În cazul ordinelor clienţilor executate periodic referitoare la titlurile de participare sau acţiunile deţinute într-un organism de plasament colectiv, firmele de investiţii fie întreprind măsurile menţionate la alineatul (1) litera (b), fie furnizează clientului, cel puţin o dată la șase luni, informaţiile indicate la alineatul (4) referitoare la tranzacţiile respective.

(4) Notificarea menţionată la alineatul (1) litera (b) cuprinde următoarele informaţii aplicabile și, după caz, în conformitate cu standardele tehnice de reglementare privind obligaţiile de raportare adoptate în concordanţă cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014:

(a) identificarea firmei care întocmește rapoartele;

(b) numele sau altă desemnare a clientului;

(c) data tranzacţionării;

(d) ora tranzacţionării;

▼B

(e) tipul ordinului;

(f) identificarea locului;

(g) identificarea instrumentului;

(h) indicatorul de cumpărare/vânzare;

(i) natura ordinului, în cazul în care este alta decât de cumpărare/vânzare;

(j) cantitatea;

(k) preţul unitar;

(l) preţul total;

(m) suma totală a comisioanelor și a cheltuielilor facturate și, la cererea clientului, o defalcare pe elemente, inclusiv, dacă este cazul, cuantumul adaosului sau reducerii impuse în cazul în care tranzacţia a fost executată de o firmă de investiţii acţionând pe cont propriu, iar firma de investiţii are obligaţia de a asigura cea mai bună executare pentru client;

(n) cursul de schimb obţinut atunci când tranzacţia presupune o conversie monetară;

(o) responsabilităţile clientului în legătură cu decontarea tranzacţiei, inclusiv termenul-limită de plată sau livrare, precum și detaliile corespunzătoare privind contul, în măsura în care aceste detalii și responsabilităţi nu fost notificate clientului în prealabil;

(p) atunci când contrapartea clientului a fost însăși firma de investiţii sau orice persoană care aparţine grupului din care face parte firma respectivă de investiţii sau un alt client al firmei de investiţii, menţionarea acestui fapt, cu excepţia cazului în care ordinul a fost executat prin intermediul unui sistem de tranzacţionare care facilitează tranzacţionarea anonimă.

În sensul literei (k), în cazul în care ordinul este executat în tranșe, firma de investiţii poate furniza clientului informaţii privind preţul pentru fiecare tranșă sau preţul mediu. Atunci când se specifică preţul mediu, firma de investiţii furnizează clientului, la cererea acestuia, informaţii privind preţul pentru fiecare tranșă.

(5) Firma de investiţii poate furniza clientului informaţiile menţionate la alineatul (4) folosind coduri standard, în cazul în care pune, de asemenea, la dispoziţia clientului o explicaţie a codurilor utilizate.

Articolul 60

Obligaţii de raportare referitoare la administrarea portofoliului

[Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care furnizează clienţilor serviciul de administrare a portofoliului pun la dispoziţia fiecărui client o declaraţie periodică, furnizată pe un suport durabil, cu privire la activităţile de administrare a portofoliului efectuate în numele clientului respectiv, cu excepţia cazului în care o asemenea declaraţie este furnizată de altă persoană.

▼B

(2) Declarația periodică solicitată în temeiul alineatului (1) prezintă o revizuire echitabilă și echilibrată a activităților întreprinse, precum și a performanței portofoliului pe parcursul perioadei de raportare și cuprinde, după caz, următoarele informații:

(a) denumirea firmei de investiții;

(b) numele sau alt element de identificare a contului clientului;

(c) o mențiune privind conținutul și evaluarea portofoliului, inclusiv detalii referitoare la fiecare instrument financiar deținut, valoarea de piață a acestuia sau, în cazul în care valoarea de piață nu este disponibilă, valoarea justă a acestuia, soldul la începutul și la sfârșitul perioadei de raportare, precum și performanța portofoliului pe parcursul perioadei de raportare;

(d) cuantumul total al taxelor și al cheltuielilor suportate pe parcursul perioadei de raportare, specificând, pe categorii, cel puțin taxele totale de administrare și costurile totale asociate executării ordinului, incluzând, după caz, o declarație conform căreia, la cerere, se va furniza o defalcare mai detaliată;

(e) o comparație a performanțelor obținute în perioada care intră sub incidența declarației cu valoarea de referință a performanței investiției (în cazul în care există) convenită între firma de investiții și client;

(f) cuantumul total al dividendelor, al dobânzilor și al altor plăți primite în cursul perioadei de raportare în legătură cu portofoliul clientului;

(g) informații privind alte operațiuni corporative care conferă drepturi aferente instrumentelor financiare deținute în portofoliu;

(h) pentru fiecare tranzacție executată în perioada respectivă, informațiile menționate la articolul 59 alineatul (4) literele (c)-(l), după caz, cu excepția cazului în care clientul optează să primească informații privind fiecare tranzacție în parte care a fost executată, caz în care se aplică alineatul (4) din prezentul articol.

(3) Declarația periodică menționată la alineatul (1) se furnizează o dată la trei luni, cu excepția următoarelor situații:

(a) în cazul în care firma de investiții furnizează clienților săi acces la un sistem online, care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat un suport durabil, în cazul în care pot fi accesate evaluările actualizate ale portofoliului clientului și în cazul în care clientul poate să acceseze cu ușurință informațiile solicitate în conformitate cu articolul 63 alineatul (2), iar firma dispune de dovezi potrivit cărora respectivul client a avut acces la o evaluare a portofoliului său cel puțin o dată în cursul trimestrului relevant;

(b) în situațiile în care se aplică alineatul (4), declarația periodică trebuie să fie furnizată cel puțin o dată pe an;

(c) atunci când contractul încheiat între o firmă de investiții și un client pentru furnizarea unui serviciu de administrare a portofoliului autorizează un portofoliu caracterizat prin efectul de levier, declarația periodică trebuie să fie furnizată cel puțin o dată pe lună.

▼B

Cu toate acestea, excepţia prevăzută la litera (b) nu se aplică în cazul tranzacţiilor cu instrumente financiare care fac obiectul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE și al oricăruia dintre punctele 4-11 din secţiunea C a anexei I la Directiva 2014/65/UE.

(4) În cazurile în care clientul optează să primească informaţii pentru fiecare tranzacţie în parte care a fost executată, firmele de investiţii îi furnizează clientului, cu promptitudine, în momentul executării unei tranzacţii de către administratorul de portofoliu, informaţiile esenţiale referitoare la tranzacţia respectivă pe un suport durabil.

Firma de investiţii transmite clientului o notificare de confirmare a tranzacţiei care conţine informaţiile menţionate la articolul 59 alineatul (4) cel mai târziu în prima zi lucrătoare de la executarea tranzacţiei sau, în cazul în care firma de investiţii primește confirmarea din partea unui terţ, cel mai târziu în prima zi lucrătoare după primirea confirmării din partea terţului.

Paragraful al doilea nu se aplică atunci când confirmarea ar conţine aceleași informaţii pe care le conţine o confirmare ce urmează să fie trimisă cu promptitudine clientului de către o altă persoană.

Articolul 61

Obligaţii de raportare cu privire la contrapărţile eligibile

[Articolul 24 alineatul (4) și articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

Cerinţele se aplică rapoartelor pentru clienţii de retail sau pentru clienţii profesionali, în conformitate cu articolele 49 și 59, cu excepţia cazului în care firmele de investiţii încheie acorduri cu contrapărţi eligibile pentru a stabili conţinutul și termenele de raportare.

Articolul 62

Obligaţii de raportare suplimentare în cazul serviciilor de administrare a portofoliului sau al tranzacţiilor cu datorii contingente

[Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care furnizează servicii de administrare a portofoliului informează clientul dacă valoarea totală a portofoliului, astfel cum a fost evaluată la începutul fiecărei perioade de raportare, se depreciază cu 10 % și apoi cu multipli a 10 %, cel mai târziu la sfârșitul zilei lucrătoare în care este depășit pragul sau, în cazul în care pragul este depășit într-o zi nelucrătoare, la încheierea următoarei zile lucrătoare.

(2) Firmele de investiţii care deţin un cont al unui client de retail ce include poziţii pe instrumente financiare cu efect de levier sau tranzacţii cu datorii contingente informează clientul, în cazul în care valoarea iniţială a fiecărui instrument se depreciază cu 10 % și apoi cu multipli a 10 %. Raportarea în temeiul prezentului alineat ar trebui să se efectueze în funcţie de fiecare instrument, cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel cu clientul, și trebuie să aibă loc cel mai târziu la sfârșitul zilei lucrătoare în care este depășit pragul sau, în cazul în care pragul este depășit într-o zi nelucrătoare, la încheierea următoarei zile lucrătoare.

▼B

Articolul 63

Declarații privind instrumentele financiare sau fondurile clienților

[Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care dețin instrumente financiare sau fonduri ale clienților transmit, cel puțin trimestrial, fiecărui client pentru care dețin instrumente financiare sau fonduri, o declarație furnizată pe un suport durabil privind instrumentele financiare sau fondurile respective, cu excepția cazului în care o asemenea declarație a fost furnizată în cadrul oricărei alte declarații periodice. La cererea clientului, firmele furnizează o astfel de declarație cu o frecvență mai mare, la prețuri comerciale.

Primul paragraf nu se aplică instituțiilor de credit autorizate în temeiul Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) pentru depozite deținute, în sensul directivei respective, de instituția în cauză.

(2) Declarația privind activele clienților menționată la alineatul (1) include următoarele informații:

(a) detalii privind toate instrumentele financiare sau fondurile deținute de firma de investiții pentru client, la sfârșitul perioadei care intră sub incidența declarației;

(b) măsura în care orice instrumente financiare sau fonduri ale clientului au făcut obiectul unor operațiuni de finanțare prin instrumente financiare;

(c) amploarea oricăror beneficii dobândite de către client în urma participării la operațiuni de finanțare prin instrumente financiare, precum și baza pe care beneficiile respective s-au dobândit;

(d) o precizare clară a activelor sau a fondurilor care fac obiectul normelor prevăzute în Directiva 2014/65/UE și al măsurilor de punere în aplicare ale acesteia, precum și a celor care nu fac obiectul respectivelor măsuri, cum ar fi cele care intră sub incidența contractelor de garanție cu transfer de proprietate;

(e) o precizare clară a activelor care prezintă o serie de particularități în ceea ce privește statutul lor de proprietate, de exemplu ca urmare a unui drept de garanție;

(f) valoarea de piață sau, în cazul în care valoarea de piață nu este disponibilă, valoarea estimată a instrumentelor financiare incluse în declarație, alături de mențiunea clară a faptului că lipsa unui preț de piață ar putea fi un indiciu al lipsei de lichiditați. Valoarea estimată este evaluată de către firmă cât mai bine cu putință.

În cazurile în care portofoliul unui client cuprinde venituri din una sau mai multe tranzacții nedecontate, informațiile menționate la litera (a) pot fi bazate fie pe data de tranzacționare, fie pe data de decontare, cu condiția ca aceeași bază să se aplice în mod constant tuturor informațiilor de acest tip incluse în declarație.

([1]) Directiva 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 126, 26.5.2000, p. 1).

▼B

Declarația periodică referitoare la activele unui client menționată la alineatul (1) nu trebuie să fie furnizată în cazul în care firma de investiții le oferă clienților săi acces la un sistem online, care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat un suport durabil, în cazul în care declarațiile actualizate aferente instrumentelor financiare sau fondurilor clientului pot fi accesate cu ușurință de către client, iar firma dispune de dovezi potrivit cărora respectivul client a avut acces la această declarație cel puțin o dată în cursul trimestrului relevant.

(3) Firmele de investiții care dețin instrumente financiare sau fonduri și care furnizează unui client servicii de administrare a portofoliului pot să includă declarația privind activele clientului menționată la alineatul (1) în declarația periodică pe care o furnizează clientului respectiv în temeiul articolului 60 alineatul (1).

SECȚIUNEA 5

Cea mai bună executare

Articolul 64

Criterii care trebuie îndeplinite pentru cea mai bună executare

[Articolul 27 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când execută ordine ale clienților, firmele de investiții iau în considerare următoarele criterii pentru a stabili importanța relativă a factorilor menționați la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE:

(a) caracteristicile clientului, inclusiv clasificarea acestuia în categoriile client de retail sau client profesional;

(b) caracteristicile ordinului clientului, inclusiv în cazurile în care ordinul presupune o operațiune de finanțare prin instrumente financiare (SFT);

(c) caracteristicile instrumentelor financiare care fac obiectul ordinului respectiv;

(d) caracteristicile locurilor de executare către care poate fi direcționat ordinul respectiv.

În sensul prezentului articol și al articolelor 65 și 66, „locul de executare” cuprinde o piață reglementată, un MTF, un OTF, un operator independent, un formator de piață sau un alt furnizor de lichiditate ori o entitate care îndeplinește, într-o țară terță, o funcție similară funcțiilor îndeplinite de oricare dintre categoriile menționate anterior.

(2) O firmă de investiții își îndeplinește obligația prevăzută la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE privind adoptarea tuturor măsurilor suficiente pentru a obține cel mai bun rezultat posibil pentru client în măsura în care respectiva firmă execută un ordin sau un aspect specific al unui ordin în conformitate cu instrucțiunile specifice primite din partea clientului privind ordinul sau aspectul specific al ordinului respectiv.

(3) Firmele de investiții nu își structurează sau nu își facturează comisioanele astfel încât să facă deosebiri inechitabile între locurile de executare.

▼B

(4) Atunci când execută ordine sau ia decizii referitoare la tranzacționarea produselor extrabursiere, inclusiv a produselor personalizate, firma de investiții verifică corectitudinea prețului propus clientului, prin colectarea de date de piață, care sunt utilizate pentru estimarea prețului respectivului produs și, dacă este posibil, prin compararea acestuia cu produse similare sau comparabile.

Articolul 65

Obligația firmelor de investiții care desfășoară activități de administrare a portofoliului și de primire și transmitere a ordinelor de a acționa în interesul clientului

[Articolul 24 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când furnizează un serviciu de administrare a portofoliului, firmele de investiții trebuie să îndeplinească obligația prevăzută la articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, și anume să acționeze în interesul clienților lor atunci când plasează altor entități ordine spre executare care derivă din deciziile luate de firma de investiții de a tranzacționa cu instrumente financiare în numele clientului său.

(2) Atunci când furnizează serviciul de primire și de transmitere a ordinelor, firmele de investiții trebuie să îndeplinească obligația prevăzută la articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, și anume să acționeze în interesul clienților lor atunci când transmit ordinele clienților către alte entități pentru executare.

(3) Pentru a respecta dispozițiile de la alineatele (1) sau (2), firmele de investiții trebuie să respecte cerințele menționate la alineatele (4)-(7) din prezentul articol și la articolul 64 alineatul (4).

(4) Firmele de investiții adoptă toate măsurile suficiente pentru a obține cel mai bun rezultat cu putință pentru clienții lor, luând în considerare factorii menționați la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE. Importanța relativă a acelor factori se stabilește prin raportare la criteriile prevăzute la articolul 64 alineatul (1) și, în cazul clienților de retail, prin raportare la cerința prevăzută la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE.

O firmă de investiții își îndeplinește obligațiile prevăzute la alineatul (1) sau (2) și nu trebuie să ia măsurile menționate la prezentul alineat, în măsura în care acționează în conformitate cu instrucțiunile specifice ale clientului său atunci când plasează sau transmite unei alte entități un ordin în vederea executării.

(5) Firmele de investiții elaborează și pun în aplicare o politică ce le permite să îndeplinească obligația prevăzută la alineatul (4). Politica identifică, pentru fiecare categorie de instrumente financiare, entitățile cărora firma de investiții le plasează sau le transmite ordine pentru executare. Entitățile identificate prevăd dispoziții de executare care să permită firmei de investiții să își îndeplinească obligațiile prevăzute la prezentul articol atunci când plasează sau transmite respectivei entități ordine pentru executare.

▼B

(6) Firmele de investiţii furnizează clienţilor lor informaţii privind politica instituită în conformitate cu alineatul (5) și cu articolul 66 alineatele (2)-(9). Firmele de investiţii furnizează clienţilor lor informaţii adecvate cu privire la firmă și la serviciile oferite de aceasta, precum și cu privire la entităţile alese în vederea executării. În special, atunci când firma de investiţii selectează alte firme pentru furnizarea de servicii de executare a ordinelor, aceasta rezumă și publică anual, pentru fiecare categorie de instrumente financiare, cele mai importante cinci firme de investiţii din punctul de vedere al volumelor de tranzacţionare, cărora aceasta le-a transmis sau le-a plasat ordine ale clienţilor spre executare în cursul anului precedent, precum și informaţii privind calitatea executării obţinută. Informaţiile trebuie să fie în concordanţă cu cele publicate în conformitate cu standardele tehnice elaborate în temeiul articolului 27 alineatul (10) litera (b) din Directiva 2014/65/UE.

Dacă există o cerere rezonabilă din partea unui client, firmele de investiţii furnizează clienţilor sau clienţilor potenţiali informaţii despre entităţile către care sunt transmise sau plasate ordinele pentru executare.

(7) Firmele de investiţii monitorizează cu regularitate eficacitatea politicii instituite în conformitate cu alineatul (5) și, în special, calitatea executării ordinelor de către entităţile identificate în cadrul acestei politici, corectând, dacă este cazul, eventualele deficienţe.

Firmele de investiţii revizuiesc cel puţin o dată pe an politica și mecanismele stabilite. O astfel de revizuire se efectuează, de asemenea, ori de câte ori survine o modificare semnificativă care afectează capacitatea firmei de a obţine în continuare cel mai bun rezultat posibil pentru clienţii săi.

Firmele de investiţii evaluează dacă a survenit o modificare semnificativă și au în vedere aducerea unor schimbări în privinţa locurilor de executare sau a entităţilor cărora le acordă o încredere semnificativă în ceea ce privește îndeplinirea cerinţei primordiale de executare optimă.

O modificare semnificativă este un eveniment important care ar putea influenţa parametrii necesari unei executări optime, cum ar fi costul, preţul, celeritatea, probabilitatea executării și a decontării, volumul, natura ordinului sau orice alte considerente relevante privind executarea ordinului.

(8) Prezentul articol nu se aplică atunci când firma de investiţii care furnizează serviciul de administrare a portofoliului sau de primire și transmitere a ordinelor execută, de asemenea, ordinele primite sau deciziile de a tranzacţiona în numele portofoliului clientului său. În cazurile menţionate anterior, se aplică articolul 27 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 66

Politica de executare

[Articolul 27 alineatele (5) și (7) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii revizuiesc, cel puţin o dată pe an, politica de executare instituită în temeiul articolului 27 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, precum și dispoziţiile lor în materie de executare a ordinelor.

▼B

O astfel de revizuire se efectuează, de asemenea, ori de câte ori se produce o modificare semnificativă, astfel cum este definită la articolul 65 alineatul (7), care afectează capacitatea firmei de a obține în continuare, în mod constant, cel mai bun rezultat cu putință privind executarea ordinelor clienților săi utilizând locurile incluse în politica sa de executare. O firmă de investiții evaluează dacă s-a produs o modificare semnificativă și are în vedere aducerea unor schimbări în privința importanței relative a factorilor aferenți unei executări optime în ceea ce privește îndeplinirea cerinței primordiale de executare optimă.

(2) Informațiile referitoare la politica de executare sunt adaptate în funcție de categoria de instrument financiar și de tipul serviciului furnizat și cuprind informațiile prevăzute la alineatele (3)-(9).

(3) Firmele de investiții furnizează clienților, în timp util, înainte de prestarea serviciului respectiv, următoarele detalii privind politica lor de executare:

(a) indicații privind importanța relativă pe care firma de investiții o acordă, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 59 alineatul (1), factorilor menționați la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, sau metoda pe baza căreia firma stabilește importanța relativă a factorilor respectivi;

(b) o listă a locurilor de executare cărora firma le acordă o încredere semnificativă pentru ca aceasta să își poată îndeplini obligația de adoptare a tuturor măsurilor necesare pentru a obține, în mod constant, cel mai bun rezultat cu putință pentru executarea ordinelor clienților și specificând ce locuri de executare sunt utilizate pentru fiecare categorie de instrumente financiare, pentru ordine ale clienților de retail și ale clienților profesionali, precum și pentru operațiuni de finanțare prin instrumente financiare;

(c) o listă a factorilor utilizați pentru selectarea unui loc de executare, inclusiv a factorilor calitativi, cum ar fi sistemele de compensare, mecanismele de întrerupere a tranzacționării, acțiunile planificate sau orice alt aspect relevant, precum și importanța relativă a fiecărui factor. Informațiile referitoare la factorii utilizați pentru selectarea unui loc de executare sunt în concordanță cu controalele utilizate de firmă pentru a demonstra clienților săi că s-a realizat o executare optimă în mod consecvent atunci când s-a revizuit caracterul adecvat al politicii sale și dispozițiile aferente;

(d) modul în care factorii de executare aferenți prețurilor, costurilor, celerității, probabilității executării și orice alți factori relevanți sunt considerați ca făcând parte din ansamblul măsurilor suficiente în vederea obținerii celui mai bun rezultat cu putință pentru client;

(e) după caz, informațiile potrivit cărora firma execută ordine în afara unui loc de tranzacționare, consecințele, de exemplu riscul de contraparte care decurge din executarea în afara unui loc de tranzacționare și, la cererea clientului, informații suplimentare cu privire la consecințele acestor mijloace de executare;

▼B

(f) un avertisment clar și bine evidențiat că orice instrucțiuni specifice din partea unui client pot împiedica firma să adopte măsurile elaborate și puse în aplicare în politica sa de executare în vederea obținerii celui mai bun rezultat cu putință pentru executarea acelor ordine în ceea ce privește elementele care intră sub incidența instrucțiunilor respective;

(g) un rezumat al procedurii de selecție pentru locurile de executare, strategiile de executare utilizate, procedurile și procesul utilizat pentru a analiza calitatea executării obținută și modul în care firmele monitorizează și verifică faptul că s-au obținut cele mai bune rezultate pentru clienți.

Informațiile respective se furnizează pe un suport durabil sau prin intermediul unui website (care nu reprezintă suport durabil), sub rezerva respectării condițiilor menționate la articolul 3 alineatul (2).

(4) În cazul în care firmele de investiții aplică taxe diferite în funcție de locul de executare, firma explică aceste diferențe în mod suficient de detaliat pentru a permite clientului să înțeleagă avantajele și inconvenientele care rezultă din alegerea unui singur loc de executare.

(5) În cazul în care firmele de investiții îi invită pe clienți să aleagă un loc de executare, este necesar să furnizeze informații corecte, clare și neînșelătoare pentru a-l împiedica pe client să opteze mai degrabă pentru un loc de executare decât pentru un altul doar pe baza politicii prețurilor aplicată de firmă.

(6) Firmele de investiții primesc plăți de la părți terțe numai în cazul în care acestea respectă dispozițiile de la articolul 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și îi informează pe clienți cu privire la stimulentele pe care firma le poate primi de la locurile de executare. Informațiile furnizate specifică taxele percepute de firma de investiții tuturor contrapărților care participă la tranzacție și, în cazul în care taxele variază în funcție de client, informațiile indică taxele maxime sau gama taxelor care pot fi plătite.

(7) În cazul în care o firmă de investiții percepe taxe de la mai mult de un participant la o tranzacție, în conformitate cu articolul 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și cu măsurile sale de punere în aplicare, firma își informează clienții cu privire la valoarea oricăror beneficii pecuniare sau nepecuniare primite.

(8) În cazul în care un client solicită unei firme de investiții, în mod rezonabil și proporțional, informații cu privire la politicile sau la dispozițiile adoptate de aceasta și la modalitatea de revizuire a acestora, respectiva firmă de investiții transmite clientului, în termen rezonabil, un răspuns clar.

(9) Atunci când o firmă de investiții execută ordine pentru clienți de retail, aceasta le furnizează clienților respectivi un rezumat al politicii relevante, axat pe costurile totale pe care aceștia le suportă. Rezumatul furnizează, de asemenea, un link către cele mai recente date privind calitatea executării publicate în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE pentru fiecare loc de executare menționat de către firma de investiții în politica sa de executare.

▼B

SECȚIUNEA 6

Prelucrarea ordinelor clienților

Articolul 67

Principii generale

[Articolul 28 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții îndeplinesc următoarele condiții atunci când execută ordine ale clienților:

(a) se asigură că ordinele executate în numele clienților sunt înregistrate și alocate cu promptitudine și acuratețe;

(b) execută prompt ordine comparabile ale clienților, în ordinea sosirii, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza caracteristicilor ordinului respectiv ori din cauza condițiilor de piață predominante, sau a cazului în care interesele clienților impun o altă abordare;

(c) informează clientul de retail cu privire la orice dificultate semnificativă care poate afecta executarea corectă a ordinelor, imediat după ce a luat cunoștință de dificultatea respectivă.

(2) În cazul în care o firmă de investiții este responsabilă de supravegherea sau de organizarea decontării unui ordin executat, firma respectivă ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că orice instrumente financiare sau fonduri ale clientului primite cu ocazia decontării respectivului ordin executat sunt direcționate cu promptitudine și corectitudine în contul clientului în cauză.

(3) O firmă de investiții nu trebuie să utilizeze în mod necuvenit informațiile privind ordinele în așteptare ale clienților și trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea în mod necuvenit a acestor informații de către orice persoană relevantă din cadrul respectivei firme.

Articolul 68

Agregarea și alocarea ordinelor

[Articolul 28 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții nu trebuie să execute un ordin al unui client sau o tranzacție în nume propriu laolaltă cu ordinul altui client, cu excepția cazului în care sunt respectate următoarele condiții:

(a) este puțin probabil ca agregarea ordinelor și a tranzacțiilor să aibă un efect global negativ asupra oricărui client al cărui ordin urmează să fie agregat;

(b) fiecărui client al cărui ordin urmează să fie agregat i se comunică faptul că efectul agregării poate fi în dezavantajul său în legătură cu un anumit ordin;

▼B

(c) este stabilită și pusă în aplicare în mod eficace o politică de alocare a ordinelor care asigură alocarea echitabilă a ordinelor și a tranzacţiilor agregate, precizând inclusiv modul în care volumul și preţul ordinelor influenţează alocarea acestora, precum și tratarea executărilor parţiale.

(2) Atunci când o firmă de investiţii agregă un ordin cu unul sau mai multe ordine ale altor clienţi, iar ordinul agregat este executat parţial, firma în cauză alocă tranzacţiile aferente în conformitate cu propria politică de alocare a ordinelor.

Articolul 69

Agregarea și alocarea tranzacţiilor în cont propriu

[Articolul 28 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii care au agregat tranzacţii în cont propriu cu unul sau mai multe ordine ale clienţilor nu alocă tranzacţiile aferente într-un mod care să fie în dezavantajul clientului.

(2) Atunci când o firmă de investiţii agregă un ordin al unui client cu o tranzacţie în cont propriu, iar ordinul agregat este parţial executat, firma în cauză acordă prioritate clientului, și nu firmei, în ceea ce privește alocarea tranzacţiilor aferente.

În cazul în care firma de investiţii poate să demonstreze în mod întemeiat că, în absenţa combinaţiei, nu ar fi fost în măsură să execute ordinul în condiţii atât de avantajoase sau chiar deloc, atunci aceasta poate aloca tranzacţia în cont propriu în mod proporţional, în conformitate cu politica sa de alocare a ordinelor menţionată la articolul 68 alineatul (1) litera (c).

(3) Ca parte a politicii de alocare a ordinelor menţionată la articolul 68 alineatul (1) litera (c), firmele de investiţii instituie proceduri menite să prevină realocarea, într-un mod care este în dezavantajul clientului, a tranzacţiilor în cont propriu care sunt executate în combinaţie cu ordinele clienţilor.

Articolul 70

Executarea promptă, echitabilă și rapidă a ordinelor clienţilor, precum și publicarea ordinelor limită neexecutate ale clienţilor pentru acţiunile tranzacţionate într-un loc de tranzacţionare

[Articolul 28 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Un ordin limită al unui client referitor la acţiunile admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată sau tranzacţionate într-un loc de tranzacţionare, care nu a fost executat imediat în condiţii de piaţă predominante, astfel cum se menţionează la articolul 28 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE, este considerat ca fiind pus la dispoziţia publicului atunci când firma de investiţii a transmis ordinul spre a fi executat unei pieţe reglementate sau unui MTF sau atunci când ordinul a fost publicat de către un furnizor de servicii de raportare a datelor cu sediul într-un stat membru și poate fi executat cu ușurinţă de îndată ce condiţiile de piaţă permit acest lucru.

▼B

(2) Se acordă prioritate pieţelor reglementate și MTF-urilor în conformitate cu politica de executare a firmei pentru a se asigura executarea ordinelor de îndată ce condiţiile de piaţă permit acest lucru.

SECŢIUNEA 7

Contrapărţi eligibile

Articolul 71

Contrapărţi eligibile

[Articolul 30 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Pe lângă categoriile care sunt explicit prevăzute la articolul 30 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE, statele membre pot recunoaște ca și contrapărţi eligibile, în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) din directiva respectivă, o firmă care se încadrează la una dintre categoriile de clienţi care trebuie să fie consideraţi clienţi profesionali în conformitate cu secţiunea I alineatele (1), (2) și (3) din anexa II la directiva respectivă.

(2) În cazul în care, în temeiul articolului 30 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2014/65/UE, o contraparte eligibilă solicită să fie tratată ca un client a cărui activitate cu o firmă de investiţii intră sub incidenţa articolelor 24, 25, 27 și 28 din directiva respectivă, cererea ar trebui să fie formulată în scris și să indice dacă tratarea ca și client de retail sau client profesional se referă la unul sau la mai multe servicii de investiţii ori tranzacţii sau la unul sau la mai multe tipuri de tranzacţii ori de produse.

(3) Atunci când o contraparte eligibilă solicită să fie tratată ca un client a cărui activitate cu o firmă de investiţii intră sub incidenţa articolelor 24, 25, 27 și 28 din Directiva 2014/65/UE, însă nu solicită în mod expres să fie tratată ca un client de retail, atunci firma în cauză tratează contrapartea eligibilă respectivă ca un client profesional.

(4) În cazul în care contrapartea eligibilă solicită în mod expres să fie tratată ca un client de retail, firma de investiţii tratează contrapartea eligibilă ca un client de retail, aplicând dispoziţiile privind cererile de tratament al clienţilor neprofesionali menţionate la secţiunea I punctele 2, 3 și 4 din anexa II la Directiva 2014/65/UE.

(5) În cazul în care un client solicită să fie tratat ca o contraparte eligibilă, în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE, se aplică următoarea procedură:

(a) firma de investiţii furnizează clientului un avertisment scris clar privind consecinţele pentru client ale unei astfel de cereri, inclusiv protecţiile pe care acesta riscă să le piardă;

▼B

(b) clientul își confirmă, în scris, cererea de a fi tratat ca o contraparte eligibilă, fie în general, fie pentru unul sau mai multe servicii de investiţii sau pentru o tranzacţie ori pentru un tip de tranzacţie sau de produs, precum și faptul că are cunoștință de consecinţele derivate din posibila pierdere a protecţiei ca urmare a acestei cereri.

SECŢIUNEA 8

Păstrarea înregistrărilor

Articolul 72

Păstrarea înregistrărilor

[Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Înregistrările se păstrează pe un suport care permite stocarea informaţiilor respective într-un mod accesibil autorităţii competente pentru consultări ulterioare, precum și într-o formă și într-o manieră prin care să se asigure că sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) autoritatea competentă poate accesa rapid informaţiile și poate reconstitui fiecare etapă esenţială a procesării fiecărei tranzacţii;

(b) pot fi stabilite cu ușurință orice corecturi sau orice alte modificări, precum și conţinutul înregistrărilor înainte de efectuarea respectivelor corecturi sau modificări;

(c) nu trebuie să fie posibil ca înregistrările să fie manipulate sau modificate în alt fel;

(d) se permite exploatarea informatică sau o altă formă de exploatare eficientă atunci când datele nu pot fi analizate cu ușurinţă din cauza volumului și a naturii lor; și

(e) dispoziţiile firmei respectă cerinţele referitoare la păstrarea înregistrărilor, indiferent de tehnologia utilizată.

(2) Firmele de investiţii păstrează cel puţin înregistrările identificate în anexa I la prezentul regulament, în funcţie de natura activităţilor lor.

Lista înregistrărilor identificate în anexa I la prezentul regulament nu aduce atingere niciunei alte obligaţii de păstrare a înregistrărilor care decurge din alte acte legislative.

(3) Firmele de investiţii păstrează, de asemenea, în scris, înregistrări privind orice politici și proceduri pe care trebuie să le menţină în temeiul Directivei 2014/65/UE, al Regulamentului (UE) nr. 600/2014, al Directivei 2014/57/UE și al Regulamentului (UE) nr. 596/2014, precum și în temeiul măsurilor de punere în aplicare ale acestora.

▼B

Autoritățile competente pot solicita firmelor de investiţii să păstreze înregistrări suplimentare faţă de lista identificată în anexa I la prezentul regulament.

Articolul 73

Păstrarea înregistrărilor privind drepturile și obligaţiile care îi revin firmei de investiţii și clientului

[Articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

Înregistrările care prezintă drepturile și obligaţiile respective care îi revin firmei de investiţii și clientului în temeiul unui acord de furnizare de servicii sau condiţiile pe baza cărora firma furnizează servicii clientului se păstrează cel puţin pe perioada raporturilor contractuale.

Articolul 74

Păstrarea înregistrărilor privind ordinele clienţilor și decizia de tranzacţionare

[Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

În ceea ce privește fiecare ordin iniţial primit de la un client, precum și fiecare decizie iniţială de tranzacţionare care a fost luată, o firmă de investiţii înregistrează și păstrează pentru a putea pune la dispoziţia autorităţii competente, fără întârziere, cel puţin detaliile prevăzute în secţiunea 1 din anexa IV la prezentul regulament, în măsura în care ele se aplică în cazul ordinului sau al deciziei de tranzacţionare în cauză.

În cazul în care detaliile prevăzute în secţiunea 1 din anexa IV la prezentul regulament sunt, de asemenea, prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, aceste detalii ar trebui să fie păstrate în mod consecvent și în conformitate cu aceleași standarde prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

Articolul 75

Înregistrarea tranzacţiilor și prelucrarea ordinelor

[Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

Imediat după primirea unui ordin al unui client sau după luarea unei decizii de tranzacţionare, în măsura în care acestea se aplică ordinului sau deciziei de tranzacţionare în cauză, firmele de investiţii înregistrează și păstrează pentru a putea pune la dispoziţia autorităţii competente cel puţin detaliile prevăzute în secţiunea 2 din anexa IV.

În cazul în care detaliile prevăzute în secţiunea 2 din anexa IV sunt, de asemenea, prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, acestea sunt păstrate în mod consecvent și în conformitate cu aceleași standarde prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

▼B

Articolul 76

Înregistrarea convorbirilor telefonice sau a comunicaţiilor electronice

[Articolul 16 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiţii instituie, pun în aplicare și menţin o politică eficace în ceea ce privește înregistrarea convorbirilor telefonice și a comunicaţiilor electronice, formulată în scris, corespunzând dimensiunii și modului de organizare al firmei, precum și naturii, amplorii și complexităţii activităţii desfășurate de respectiva firmă. Această politică trebuie să cuprindă următoarele elemente:

(a) identificarea convorbirilor telefonice și a comunicaţiilor electronice, inclusiv a convorbirilor telefonice și a comunicaţiilor electronice interne relevante, care fac obiectul cerinţelor în materie de înregistrare, în conformitate cu articolul 16 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE; și

(b) specificarea procedurilor care trebuie urmate și a măsurilor care trebuie adoptate pentru a se asigura faptul că firma respectă dispoziţiile de la articolul 16 alineatul (7) al treilea și al optulea paragraf din Directiva 2014/65/UE atunci când apar circumstanţe excepţionale, iar firma nu este în măsură să înregistreze convorbirile/comunicaţiile pe dispozitivele emise, acceptate sau autorizate de firmă. Dovezile unor astfel de circumstanţe se păstrează, iar autorităţile competente pot avea acces la acestea.

(2) Firmele de investiţii se asigură că organul de conducere dispune de o supraveghere și un control eficace asupra politicilor și a procedurilor referitoare la înregistrarea de către firmă a convorbirilor telefonice și a comunicaţiilor electronice.

(3) Firmele de investiţii se asigură că dispoziţiile referitoare la respectarea cerinţelor în materie de înregistrare sunt neutre din punct de vedere tehnologic. Acestea evaluează periodic eficacitatea politicilor și a procedurilor firmei și adoptă orice măsuri și proceduri alternative sau suplimentare care se dovedesc a fi necesare și corespunzătoare. Astfel de măsuri alternative sau suplimentare sunt adoptate cel puţin atunci când un nou mediu de comunicare este acceptat sau autorizat spre a fi utilizat de către firmă.

(4) Firmele de investiţii păstrează și actualizează periodic înregistrarea acelor persoane care deţin dispozitive ale firmei sau dispozitive private ce au fost aprobate spre a fi utilizate de către firmă.

(5) Firmele de investiţii își instruiesc și își formează angajaţii în ceea ce privește procedurile care reglementează cerinţele de la articolul 16 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE.

(6) Pentru a monitoriza respectarea cerinţelor în materie de înregistrare și de păstrare a evidenţelor în conformitate cu articolul 16 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiţii monitorizează periodic înregistrările tranzacţiilor și ale ordinelor care intră sub incidenţa acestor cerinţe, inclusiv conversaţiile relevante. O astfel de monitorizare se bazează pe analiza riscurilor și este proporţională.

▼B

(7) Firmele de investiţii demonstrează autorităţilor competente, la cererea acestora, care sunt politicile, procedurile și supravegherea exercitată de conducere în privinţa normelor de înregistrare.

(8) Înainte ca firmele de investiţii să furnizeze servicii de investiţii și să desfășoare activităţi legate de primirea, transmiterea și executarea ordinelor către clienţi noi și către cei existenţi, firmele informează clientul cu privire la următoarele aspecte:

(a) convorbirile și comunicaţiile sunt înregistrate; și

(b) va fi disponibilă, la cerere, o copie a înregistrării unor astfel de convorbiri și comunicaţii cu clientul pentru o perioadă de cinci ani și, în cazul în care autoritatea competentă solicită acest lucru, pentru o perioadă de până la șapte ani.

Informaţiile menţionate la primul paragraf sunt prezentate în aceeași limbă (aceleași limbi) ca și cea (cele) utilizată (utilizate) pentru a furniza clienţilor servicii de investiţii.

(9) Firmele de investiţii înregistrează pe un suport durabil toate informaţiile relevante referitoare la conversaţiile relevante pe care le-au avut faţă în faţă cu clienţii. Informaţiile înregistrate cuprind cel puţin următoarele elemente:

(a) data și ora întâlnirilor;

(b) locul întâlnirilor;

(c) identitatea participanţilor;

(d) iniţiatorul întâlnirilor; și

(e) informaţiile relevante privind ordinul clientului, inclusiv preţul, volumul, tipul ordinului și momentul în care acesta trebuie să fie transmis sau executat.

(10) Înregistrările sunt stocate pe un suport durabil, ceea ce permite reproducerea sau copierea acestora, și trebuie să fie păstrate într-un format care nu permite ca înregistrarea originală să fie modificată sau ștearsă.

Înregistrările sunt stocate pe un suport, astfel încât să fie ușor accesibile și disponibile pentru clienţi, la cererea acestora.

Firmele asigură calitatea, exactitatea și exhaustivitatea înregistrărilor tuturor comunicaţiilor telefonice și electronice.

(11) Perioada de timp pentru păstrarea unei înregistrări începe la data la care este creată înregistrarea respectivă.

▼B

SECȚIUNEA 9

Piețe de creștere pentru IMM-uri

Articolul 77

Criteriile necesare pentru a fi considerat un IMM

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 13 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Un emitent ale cărui acțiuni au fost admise la tranzacționare de mai puțin de trei ani este considerat a fi un IMM în sensul articolului 33 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2014/65/UE în cazul în care capitalizarea sa bursieră este mai mică de 200 de milioane EUR, pe baza oricăruia dintre următoarele elemente:

(a) prețul de închidere al acțiunilor din prima zi de tranzacționare, în cazul în care acțiunile au fost admise la tranzacționare de mai puțin de un an;

(b) ultimul preț de închidere al acțiunilor din primul an de tranzacționare, în cazul în care acțiunile sale au fost admise la tranzacționare de mai mult de un an, dar de mai puțin de doi ani;

(c) media ultimelor prețuri de închidere ale acțiunilor din fiecare dintre primii doi ani de tranzacționare, în cazul în care acțiunile sale au fost admise la tranzacționare de mai mult de doi ani, dar de mai puțin de trei ani.

▼M2

(2) Se consideră că un emitent care nu deține niciun instrument de capitaluri proprii tranzacționat într-un loc de tranzacționare este un IMM în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 13 din Directiva 2014/65/UE în cazul în care valoarea nominală a emisiunilor sale de titluri de creanță efectuate în anul calendaristic anterior și în toate locurile de tranzacționare de pe teritoriul Uniunii nu depășește 50 de milioane EUR.

▼B

Articolul 78

Înregistrarea ca o piață de creștere pentru IMM-uri

[Articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când se stabilește dacă cel puțin 50 % dintre emitenții admiși la tranzacționare în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare sunt IMM-uri în scopul înregistrării ca piață de creștere pentru IMM-uri în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă a statului membru de origine al operatorului unui MTF calculează rata medie a IMM-urilor în numărul total de emitenți ale căror instrumente financiare sunt admise la tranzacționare pe piața respectivă. Rata medie se calculează la data de 31 decembrie a anului calendaristic precedent ca fiind media celor douăsprezece rate de la sfârșit de lună ale anului calendaristic respectiv.

Fără a aduce atingere celorlalte condiții de înregistrare menționate la articolul 33 alineatul (3) literele (b)-(g) din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă înregistrează ca piață de creștere pentru IMM-uri un solicitant care nu are un istoric de funcționare și, după trecerea a trei ani calendaristici, verifică dacă acesta se încadrează în proporția minimă a IMM-urilor, astfel cum este determinată în conformitate cu primul paragraf.

▼B

(2) În ceea ce privește criteriile prevăzute la articolul 33 alineatul (3) literele (b), (c), (d) și (f) din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă a statului membru de origine al operatorului unui sistem multilateral de tranzacţionare nu înregistrează MTF-ul respectiv ca piaţă de creștere pentru IMM-uri decât dacă este convinsă că acel sistem îndeplinește următoarele condiţii:

(a) a stabilit și aplică norme care prevăd criterii obiective și transparente pentru admiterea iniţială și continuă a emitenţilor la tranzacţionare în locul de tranzacţionare respectiv;

(b) dispune de un model operaţional care este corespunzător pentru îndeplinirea funcţiilor sale și asigură menţinerea unei tranzacţionări echitabile și ordonate cu instrumentele financiare admise la tranzacţionare în locul de tranzacţionare respectiv;

(c) a instituit și aplică norme potrivit cărora un emitent care solicită admiterea instrumentelor sale financiare la tranzacţionare în cadrul MTF trebuie să publice, în cazurile în care nu se aplică Directiva 2003/71/CE, un document de admitere corespunzător, întocmit sub răspunderea emitentului și care precizează în mod clar dacă a fost sau nu a fost aprobat ori revizuit și de către cine;

(d) a stabilit și aplică norme care definesc conţinutul minim al document de admitere menţionat la litera (c), astfel încât investitorii să dispună de informaţii suficiente care să le permită să efectueze o evaluare documentată a poziţiei financiare și a perspectivelor emitentului, precum și a drepturilor legate de titlurile sale de valoare;

(e) impune emitentului să indice în documentul de admitere menţionat la litera (c) dacă, în opinia sa, capitalul său circulant este sau nu este suficient pentru cerinţele sale actuale sau, în caz contrar, modul în care propune să furnizeze capitalul circulant suplimentar necesar;

(f) a făcut demersuri pentru ca documentul de admitere menţionat la litera (c) să facă obiectul unei revizuiri corespunzătoare a exhaustivităţii, a coerenţei și a inteligibilităţii sale;

(g) impune emitenţilor ale căror titluri de valoare sunt tranzacţionate în locul de tranzacţionare respectiv să publice rapoarte financiare anuale în termen de 6 luni de la încheierea fiecărui exerciţiu financiar și rapoarte financiare semestriale în termen de 4 luni de la sfârșitul primelor 6 luni ale fiecărui exerciţiu financiar;

(h) asigură diseminarea către public a prospectelor întocmite în conformitate cu Directiva 2003/71/CE, a documentelor de admitere menţionate la litera (c), a rapoartelor financiare menţionate la litera (g) și a informaţiilor definite la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, care au fost publicate de către emitenţii ale căror titluri de valoare sunt tranzacţionate în locul de tranzacţionare respectiv, prin publicarea acestora pe site-ul său web sau prin furnizarea pe acest site a unui link direct către pagina de internet a emitenţilor pe care sunt publicate astfel de documente, rapoarte și informaţii;

(i) se asigură că informaţiile care fac obiectul unei reglementări menţionate la litera (h) și linkurile directe rămân disponibile pe site-ul său web timp de cel puţin cinci ani;

▼M2

(j) impune emitenţilor care solicită admiterea, pentru prima dată, a acţiunilor lor la tranzacţionare în locul de tranzacţionare al MTF-ului respectiv să aloce pentru tranzacţionare în MTF-ul respectiv un cuantum minim din acţiunile lor emise, în conformitate cu un prag care urmează să fie stabilit de către operatorul MTF-ului și care trebuie să fie exprimat fie ca valoare absolută, fie ca procentaj din totalul capitalului social emis.

▼M2

Operatorul unui MTF poate scuti emitenţii care nu au instrumente de capitaluri proprii tranzacţionate în MTF-ul respectiv de obligaţia de a publica rapoartele financiare semestriale menţionate la litera (g) de la prezentul alineat primul paragraf. În cazul în care operatorul unui MTF își exercită opțiunea prevăzută la prezentul alineat prima teză, autoritatea competentă nu impune, în sensul primului paragraf litera (g), emitenților care nu dispun de instrumente de capitaluri proprii tranzacționate în MTF-ul respectiv obligația de a publica rapoarte financiare semestriale.

▼B

Articolul 79

Radierea de pe lista pieţelor de creştere pentru IMM-uri

[Articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În ceea ce privește proporția IMM-urilor și fără a aduce atingere celorlalte condiții enunțate la articolul 33 alineatul (3) literele (b)-(g) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 78 alineatul (2) din prezentul regulament, o piață de creștere pentru IMM-uri nu este radiată de către autoritatea competentă din statul său membru de origine decât în cazul în care proporția IMM-urilor, determinată în conformitate cu articolul 78 alineatul (1) primul paragraf din prezentul regulament, scade sub 50 % timp de trei ani calendaristici consecutivi.

(2) În ceea ce privește condițiile menționate la articolul 33 alineatul (3) literele (b)-(g) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 78 alineatul (2) din prezentul regulament, operatorul unei pieţe de creştere pentru IMM-uri este radiat de către autoritatea competentă din statul său membru de origine în cazul în care aceste condiții nu mai sunt îndeplinite.

CAPITOLUL IV

OBLIGAŢII DE FUNCŢIONARE PENTRU LOCURILE DE TRANZACŢIONARE

Articolul 80

Circumstanţele în care interesele investitorilor şi funcţionarea ordonată a pieţei sunt afectate în mod semnificativ

[Articolul 32 alineatele (1) și (2), articolul 52 alineatele (1) și (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul articolului 32 alineatele (1) și (2) și al articolului 52 alineatele (1) și (2) din Directiva 2014/65/UE, suspendarea sau retragerea de la tranzacționare a unui instrument financiar sunt considerate susceptibile de a cauza prejudicii semnificative intereselor investitorilor sau funcționării ordonate a pieței, cel puțin în următoarele situații:

(a) în cazul în care ar crea un risc sistemic care subminează stabilitatea financiară, de exemplu dacă există necesitatea de a lichida o poziție dominantă pe piață sau dacă nu ar fi îndeplinite într-o proporție semnificativă obligațiile de decontare;

(b) în cazul în care este necesar să se continue tranzacționarea pe piață pentru îndeplinirea funcțiilor critice de gestionare a riscurilor post-tranzacționare atunci când există necesitatea de a lichida instrumente financiare din cauza neîndeplinirii obligațiilor de către un membru compensator în cadrul procedurilor privind neîndeplinirea obligațiilor ale contrapărții centrale, iar contrapartea centrală ar fi expusă unor riscuri inacceptabile ca urmare a incapacității de a calcula cerințele de marjă;

▼B

(c) în cazul în care viabilitatea financiară a emitentului ar fi ameninţată, de exemplu în situaţia în care acesta este implicat într-o tranzacţie corporativă sau de atragere de capital.

(2) Pentru a determina dacă este probabil ca suspendarea sau retragerea să cauzeze prejudicii semnificative interesului investitorilor sau funcţionării ordonate a pieţelor într-un anumit caz, autoritatea naţională competentă, un operator de piaţă care exploatează o piaţă reglementată, o firmă de investiţii sau un operator de piaţă care exploatează un MTF sau un OTF ia în considerare toţi factorii relevanţi, inclusiv:

(a) relevanţa pieţei în ceea ce privește lichiditatea atunci când consecinţele acţiunilor ar putea fi mai semnificative în cazul în care respectivele pieţe sunt mai relevante în termeni de lichiditate decât alte pieţe;

(b) natura acţiunii preconizate în cazul în care acţiunile care au un impact susţinut sau de durată asupra capacităţii investitorilor de a tranzacţiona un instrument financiar în locuri de tranzacţionare, cum ar fi retragerile, ar putea avea un impact mai mare asupra investitorilor decât alte acţiuni;

(c) efectele de domino ale suspendării sau ale retragerii unor instrumente financiare derivate, a unor indici sau a unor valori de referinţă suficient de apropiate pentru care instrumentul retras sau suspendat servește ca suport sau componentă;

(d) efectele suspendării asupra intereselor utilizatorilor finali de pe piaţă care nu sunt contrapărţi financiare, cum ar fi entităţile ce tranzacţionează cu instrumente financiare pentru acoperirea riscurilor comerciale.

(3) Factorii prevăzuţi la alineatul (2) sunt, de asemenea, luaţi în considerare atunci când o autoritate naţională competentă, un operator de piaţă care exploatează o piaţă reglementată, o firmă de investiţii sau un operator de piaţă care exploatează un MTF sau un OTF decide să nu suspende sau să nu retragă un instrument financiar pe baza unor circumstanţe care nu intră sub incidenţa listei de la alineatul (1).

Articolul 81

Circumstanţele în care se poate presupune că au avut loc încălcări grave ale normelor aplicabile unui loc de tranzacţionare, că au existat condiţii de tranzacţionare de natură să perturbe piaţa sau că s-au produs perturbări ale sistemului legate de un instrument financiar

[Articolul 31 alineatul (2) și articolul 54 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când evaluează dacă se aplică cerinţa de a informa fără întârziere autorităţile lor competente cu privire la existenţa unor încălcări grave ale normelor aplicabile locului de tranzacţionare, a unor condiţii de tranzacţionare de natură să perturbe piaţa sau a unor perturbări ale sistemului legate de un instrument financiar, operatorii locurilor de tranzacţionare iau în considerare semnalele enumerate în secţiunea A din anexa III la prezentul regulament.

▼B

(2) Se solicită informații în acest sens numai în cazul unor evenimente importante care au potențialul de a periclita rolul și funcția locurilor de tranzacționare în cadrul infrastructurii pieței financiare.

Articolul 82

Circumstanțele în care se poate presupune că s-a dat dovadă de o conduită care sugerează un comportament interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014

[Articolul 31 alineatul (2) și articolul 54 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când evaluează dacă se aplică cerința de a informa fără întârziere autoritățile lor competente dacă s-a dat dovadă de o conduită care sugerează un comportament interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014, operatorii locurilor de tranzacționare iau în considerare semnalele enumerate în secțiunea B din anexa III la prezentul regulament.

(2) Operatorul unuia sau al mai multor locuri de tranzacționare în care este tranzacționat un instrument financiar și/sau un instrument financiar aferent aplică o abordare proporțională și dă dovadă de discernământ cu privire la semnalele declanșate, inclusiv orice semnale relevante care nu sunt incluse în mod explicit în secțiunea B din anexa III la prezentul regulament, înainte de a informa autoritatea națională competentă, ținând seama de următoarele aspecte:

(a) abaterile de la tiparul obișnuit de tranzacționare a instrumentelor financiare admise la tranzacționare sau tranzacționate în locul de tranzacționare respectiv; și

(b) informațiile care sunt disponibile sau accesibile operatorului, fie pe plan intern, ca parte a operațiunilor aferente locului de tranzacționare, fie în mod public.

(3) Operatorul unuia sau al mai multor locuri de tranzacționare ia în considerare comportamentele speculative anticipative (de *front running*) care constau în faptul că un membru sau un participant la piață tranzacționează pe cont propriu, înaintea clientului său, și utilizează în acest scop datele aferente registrului de ordine care trebuie înregistrate de către locul de tranzacționare în temeiul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în special cele legate de modul în care membrul sau participantul respectiv își desfășoară activitățile de tranzacționare.

CAPITOLUL V

RAPORTAREA POZIȚIILOR ÎN INSTRUMENTE FINANCIARE DERIVATE PE MĂRFURI

Articolul 83

Raportarea pozițiilor

[Articolul 58 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul rapoartelor săptămânale menționate la articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/65/UE, obligația impusă unui loc de tranzacționare de a face public un astfel de raport se aplică atunci când sunt îndeplinite următoarele două praguri:

▼B

(a) există 20 de deținători de poziții deschise într-un anumit contract într-un anumit loc de tranzacționare; și

▼M3

(b) cuantumul absolut al volumului brut al contractelor de achiziție sau al contractelor de vânzare din totalul pozițiilor deschise, exprimat în numărul de loturi ale instrumentului financiar derivat pe mărfuri relevant, este mai mare sau egal cu 10 000 de loturi.

Pentru certificatele de emisii și instrumentele financiare derivate pe acestea, litera (b) nu se aplică.

▼B

(2) Pragul prevăzut la alineatul (1) litera (a) se aplică la nivel agregat pe baza tuturor categoriilor de persoane, indiferent de numărul deținătorilor de poziții din fiecare categorie de persoane în parte.

▼M3

(3) În cazul contractelor în care există mai puțin de cinci deținători de poziții într-o anumită categorie de persoane, pozițiile lungi și scurte agregate, modificările aduse acestora de la raportul precedent, procentul aferent totalului pozițiilor deschise reprezentate în categoria respectivă și numărul deținătorilor de poziții din categoria respectivă nu se publică.

▼B

(4) În cazul contractelor care îndeplinesc, pentru prima oară, condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b), locurile de tranzacționare publică primul raport săptămânal aferent contractelor de îndată ce acest lucru este posibil în practică și, în orice caz, în termen de maximum 3 săptămâni de la data la care sunt declanșate aceste praguri pentru prima oară.

(5) În cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) nu mai sunt îndeplinite, locurile de tranzacționare continuă să publice rapoartele săptămânale, timp de trei luni. Obligația de a publica raportul săptămânal nu se mai aplică în cazul în care condițiile stabilite la alineatul (1) literele (a) și (b) nu au fost îndeplinite în permanență la expirarea perioadei respective.

CAPITOLUL VI

OBLIGAȚIILE DE FURNIZARE A DATELOR APLICABILE FURNIZORILOR DE SERVICII DE RAPORTARE DE DATE

Articolul 84

Obligația de a furniza date de piață în condiții comerciale rezonabile

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Pentru ca datele de piață care conțin informațiile prevăzute la articolele 6, 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 să fie puse la dispoziția publicului în condiții comerciale rezonabile în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) și cu articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, mecanismele de publicare aprobate (APA) și furnizorii de sisteme centralizate de raportare (CTP) respectă obligațiile prevăzute la articolele 85-89.

▼B

(2) Articolul 85, articolul 86 alineatul (2), articolul 87, articolul 88 alineatul (2) și articolul 89 nu se aplică APA-urilor sau CTP-urilor care pun la dispoziţia publicului, în mod gratuit, datele de piaţă.

Articolul 85

Furnizarea de date de piaţă pe baza costurilor

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Preţul datelor de piaţă se bazează pe costul de producere și de difuzare a acestor date și poate să includă o marjă rezonabilă.

(2) Costurile legate de producerea și difuzarea datelor de piaţă pot include o cotă corespunzătoare din costurile comune aferente altor servicii furnizate de APA și de CTP.

Articolul 86

Obligaţia de a furniza date de piaţă în condiţii nediscriminatorii

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) APA și CTP pun la dispoziţia tuturor clienţilor care se încadrează în aceeași categorie date de piaţă la același preţ și în aceleași condiţii, în conformitate cu criteriile obiective publicate.

(2) Orice diferenţe ale preţurilor percepute diferitelor categorii de clienţi sunt proporţionale cu valoarea pe care o reprezintă datele de piaţă pentru clienţii respectivi, luând în considerare următoarele aspecte:

(a) sfera de aplicare și amploarea datelor de piaţă, inclusiv numărul de instrumente financiare vizate și volumul de tranzacţionare;

(b) utilizarea de către client a datelor de piaţă, inclusiv pentru a stabili dacă acestea sunt utilizate în scopul propriilor activităţi de tranzacţionare ale clientului, al revânzării sau al agregării datelor.

(3) În sensul alineatului (1), APA și CTP dispun de capacităţi ajustabile menite să asigure faptul că clienţii pot avea acces în timp util la datele de piaţă în orice moment, în mod nediscriminatoriu.

Articolul 87

Taxe percepute în funcţie de utilizator

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) APA și CTP percep taxe pentru utilizarea datelor de piaţă pe baza utilizării de către utilizatorii finali individuali ai datelor de piaţă („taxă în funcţie de utilizator”). APA și CTP instituie măsuri pentru a se asigura că fiecare utilizare individuală a datelor de piaţă este taxată o singură dată.

▼B

(2) Prin derogare de la alineatul (1), APA și CTP pot decide să nu pună la dispoziţie datele de piaţă în baza taxei percepute în funcţie de utilizator, atunci când perceperea unei taxe în funcţie de utilizator este disproporţionată în raport cu costul aferent punerii la dispoziţia utilizatorilor a datelor de piaţă, având în vedere amploarea și sfera de aplicare a datelor de piaţă.

(3) APA și CTP prezintă argumente pentru refuzul de a pune la dispoziţie datele de piaţă în baza taxei percepute în funcţie de utilizator și publică aceste argumente pe pagina lor web.

Articolul 88

Degruparea și dezagregarea datelor de piaţă

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) APA și CTP pun datele de piaţă la dispoziţia publicului, fără a le grupa cu alte servicii.

(2) Preţurile aferente datelor de piaţă se percep pe baza nivelului de dezagregare a datelor de piaţă prevăzut la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, astfel cum se specifică în continuare la articolele din Regulamentul delegat (UE) 2017/572 al Comisiei ([1]).

Articolul 89

Obligaţia în materie de transparenţă

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) APA și CTP divulgă și pun la dispoziţia publicului preţul și alţi termeni și condiţii pentru furnizarea datelor de piaţă într-un mod care este ușor accesibil.

(2) Divulgarea acestor date include următoarele aspecte:

(a) listele de preţuri curente, inclusiv următoarele informaţii:

(i) taxele individuale aferente fiecărei afișări;

(ii) taxele care nu sunt aferente afișării;

(iii) politicile în materie de reducere;

(iv) taxele legate de condiţiile de acordare a licenţei;

(v) taxele aferente datelor de piaţă pretranzacţionare și posttranzacţionare;

(vi) taxele aferente altor subseturi de informaţii, inclusiv cele necesare în conformitate cu standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(vii) alte clauze contractuale și condiţii;

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2017/572 al Comisiei din 2 iunie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la specificarea furnizării de date pretranzacționare și posttranzacționare și a nivelului de dezagregare a datelor (a se vedea pagina 142 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

(b) comunicarea prealabilă, cu cel puţin 90 de zile înainte, a modificărilor viitoare ale preţurilor;

(c) informaţiile privind conţinutul datelor de piaţă, incluzând următoarele date:

(i) numărul de instrumente acoperite;

(ii) valoarea totală a instrumentelor acoperite;

(iii) raportul dintre datele de piaţă pretranzacţionare și posttranzacţionare;

(iv) informaţiile privind orice date furnizate în plus faţă de datele de piaţă;

(v) data ultimei adaptări a taxei pentru acordarea licenţei aferente datelor de piaţă care au fost furnizate;

(d) veniturile obţinute din punerea la dispoziţia publicului a datelor de piaţă și proporţia veniturilor respective în comparaţie cu totalul veniturilor aferente APA-urilor sau CTP-urilor;

(e) informaţiile privind modul în care a fost stabilit preţul, inclusiv metodologiile privind tratamentul contabil al costurilor care au fost utilizate, precum și informaţiile referitoare la principiile specifice conform cărora costurile comune directe și variabile sunt alocate, iar costurile comune fixe sunt repartizate între elaborarea și diseminarea datelor de piaţă și alte servicii prestate de APA și de CTP.

CAPITOLUL VII

AUTORITĂŢI COMPETENTE ȘI DISPOZIŢII FINALE

Articolul 90

Stabilirea importanţei considerabile a activităţilor aferente unui loc de tranzacţionare într-un stat membru gazdă

[Articolul 79 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Activităţile unei pieţe reglementate într-un stat membru gazdă sunt considerate a fi extrem de importante pentru funcţionarea pieţei titlurilor de valoare și pentru protecţia investitorilor din statul membru gazdă respectiv, cu condiţia respectării a cel puţin unuia dintre următoarele criterii:

(a) statul membru gazdă a fost anterior statul membru de origine al pieţei reglementate în cauză;

(b) piaţa reglementată în cauză a dobândit prin fuziune, preluare sau orice altă formă de transfer, în totalitate sau în parte, activităţile economice ale unei pieţe reglementate care a fost exploatată anterior de către un operator de piaţă cu sediul social sau sediul central în statul membru gazdă.

▼B

(2) Activităţile unui MTF sau ale unui OTF într-un stat membru gazdă sunt considerate a fi extrem de importante pentru funcţionarea pieţei titlurilor de valoare și pentru protecţia investitorilor din statul membru gazdă respectiv, cu condiţia respectării a cel puţin unuia dintre criteriile prevăzute la alineatul (1) cu privire la acel MTF sau la acel OTF, precum și cu condiţia respectării a cel puţin unuia dintre următoarele criterii suplimentare:

(a) înaintea producerii uneia dintre situaţiile prevăzute la alineatul (1) în ceea ce privește MTF sau OTF, locul de tranzacţionare a avut o cotă de piaţă de cel puţin 10 % din volumul tranzacţionării din punctul de vedere al cifrei de afaceri totale în termeni pecuniari în cadrul tranzacţionării în locul de tranzacţionare și al tranzacţionării prin operatori independenţi în statul membru gazdă în cel puţin o categorie de active care face obiectul obligaţiilor de transparenţă prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(b) MTF-ul sau OTF-ul este înregistrat ca piaţă de creștere pentru IMM-uri.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIŢII FINALE

Articolul 91

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼M1

Se aplică de la 3 ianuarie 2018.

▼B

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Păstrarea înregistrărilor

Lista minimă a înregistrărilor care trebuie păstrate de firmele de investiţii în funcţie de natura activităţilor lor

Natura obligaţiei	Tipul de înregistrări	Sinteza conţinutului	Trimitere legislativă
Evaluarea clienţilor			
	Informaţii care trebuie furnizate clienţilor	Conţinutul prevăzut la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE și la articolele 39-45 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (4) din MiFID II Articolele 39-45 din prezentul regulament
	Acorduri încheiate cu clienţii	Înregistrările prevăzute la articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE	Articolul 25 alineatul (5) din MiFID II Articolul 53 din prezentul regulament
	Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător	Conţinutul prevăzut la articolul 25 alineatele (2) și (3) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 50 din prezentul regulament	Articolul 25 alineatele (2) și (3) din Directiva 2014/65/UE și articolele 35, 36 și 37 din prezentul regulament
Tratarea ordinelor			
	Tratarea ordinelor clienţilor – Tranzacţii agregate	Înregistrările prevăzute la articolele 63-66 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (1) și articolul 28 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE Articolele 63-66 din prezentul regulament
	Agregarea și alocarea tranzacţiilor pe cont propriu	Înregistrările prevăzute la articolul 65 din prezentul regulament	Articolul 28 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE Articolul 65 din prezentul regulament
Ordinele clienţilor și tranzacţii			
	Păstrarea înregistrărilor pentru ordinele clienţilor sau deciziile de tranzacţionare	Înregistrările prevăzute la articolul 69 din prezentul regulament	Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE Articolul 69 din prezentul regulament
	Păstrarea înregistrărilor privind tranzacţiile și tratarea ordinelor	Înregistrările prevăzute la articolul 70 din prezentul regulament	Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE și articolul 70 din prezentul regulament
Raportarea către clienţi			
	Obligaţia aferentă serviciilor furnizate clienţilor	Conţinutul prevăzut la articolele 53-58 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatele (1) și (6) și articolul 25 alineatele (1) și (6) din Directiva 2014/65/UE Articolele 53-58 din prezentul regulament
Protejarea activelor clienţilor			
	Instrumentele financiare ale clienţilor deţinute de o firmă de investiţii	Înregistrările prevăzute la articolul 16 alineatul (8) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 2 din Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei	Articolul 16 alineatul (8) din Directiva 2014/65/UE Articolul 2 din Directiva delegată (UE) 2017/593

▼B

Natura obligației	Tipul de înregistrări	Sinteza conținutului	Trimitere legislativă
	Fondurile clienților deținute de o firmă de investiții	Înregistrările prevăzute la articolul 16 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 2 din Directiva delegată (UE) 2017/593	Articolul 16 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE Articolul 2 din Directiva delegată (UE) 2017/593
	Utilizarea instrumentelor financiare ale clienților	Înregistrările prevăzute la articolul 5 din Directiva delegată (UE) 2017/593	Articolul 16 alineatele (8)-(10) din Directiva 2014/65/UE Articolul 5 din Directiva delegată (UE) 2017/593

Comunicarea cu clienții

	Informații privind costurile și cheltuielile aferente	Conținutul prevăzut la articolul 45 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2014/65/UE și articolul 45 din prezentul regulament
	Informații privind firma de investiții și serviciile sale, instrumentele financiare și protejarea activelor clienților	Conținutul prevăzut la articolele din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE Articolele 45 și 46 din prezentul regulament
	Informații care trebuie furnizate clienților	Înregistrări ale comunicărilor	Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE Articolul 39 din prezentul regulament
	Comunicări publicitare (cu excepția celor sub formă orală)	Toate comunicările publicitare furnizate de firma de investiții (cu excepția celor sub formă orală) prevăzute la articolele 36 și 37 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE Articolele 36 și 37 din prezentul regulament
	Consultanță de investiții pentru clienți de retail	(i) Faptul că s-a furnizat consultanța de investiții, ora și data aferente, (ii) instrumentul financiar recomandat și (iii) raportul privind caracterul adecvat furnizat clientului	Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE Articolul 54 din prezentul regulament
	Cercetare pentru investiții	Fiecare element al cercetării pentru investiții furnizat de firma de investiții pe un suport durabil	Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE Articolele 36 și 37 din prezentul regulament

Cerințe organizatorice

	Activitățile și organizarea internă a firmei	Înregistrările prevăzute la articolul 21 alineatul (1) litera (h) din prezentul regulament	Articolul 16 alineatele (2)-(10) din Directiva 2014/65/UE Articolul 21 alineatul (1) litera (h) din prezentul regulament
	Rapoarte de conformitate	Fiecare raport de conformitate adresat organului de conducere	Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE Articolul 22 alineatul (2) litera (b) și articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament

▼B

Natura obligației	Tipul de înregistrări	Sinteza conținutului	Trimitere legislativă
	Înregistrarea conflictelor de interese	Înregistrările prevăzute la articolul 35 din prezentul regulament	Articolul 16 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE Articolul 35 din prezentul regulament
	Stimulente	Informațiile comunicate clienților în temeiul articolului 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE	Articolul 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE Articolul 11 din Directiva delegată (UE) 2017/593
	Rapoarte privind gestionarea riscurilor	Fiecare raport privind gestionarea riscurilor adresat conducerii superioare	Articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE Articolul 23 alineatul (1) litera (b) și articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament
	Rapoarte de audit intern	Fiecare raport de audit intern adresat conducerii superioare	Articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE Articolul 24 și articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament
	Înregistrarea reclamațiilor tratate	Fiecare reclamație și măsurile luate pentru tratarea reclamației	Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE Articolul 26 din prezentul regulament
	Înregistrarea tranzacțiilor personale	Înregistrările prevăzute la articolul 29 alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament	Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE Articolul 29 alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament

▼B

ANEXA II

Costuri și cheltuieli

Costurile identificate care ar trebui să facă parte dintre costurile comunicate clienţilor ([1])

Tabelul 1 – Toate costurile și cheltuielile aferente percepute pentru un serviciu (serviciile) de investiţii și/sau serviciile auxiliare furnizate clientului care ar trebui să facă parte din suma care trebuie comunicată

Elemente de cost care trebuie comunicate		Exemple:
Cheltuieli unice legate de furnizarea unui serviciu de investiţii	Toate costurile și cheltuielile plătite firmei de investiţii la începutul sau la sfârșitul furnizării serviciului (serviciilor) de investiţii.	Comisioane de depozit, comisioane de reziliere și costuri de transfer ([1]).
Cheltuieli curente legate de furnizarea unui serviciu de investiţii	Toate costurile și cheltuielile curente plătite firmelor de investiţii pentru serviciile pe care acestea le furnizează clientului.	Comisioane de administrare, comisioane de consiliere, comisioane de custodie.
Toate costurile legate de tranzacţiile iniţiate în perioada furnizării unui serviciu de investiţii	Toate costurile și cheltuielile legate de tranzacţiile efectuate de firma de investiţii sau de alte părţi.	Comisioane de brokeraj ([2]), comisioane de subscriere și răscumpărare plătite administratorului fondului, comisioane de platformă, adaosuri (incluse în preţul tranzacţiei), taxa de timbru, taxa pe tranzacţiile financiare și costurile aferente schimbului valutar.
Orice cheltuieli aferente serviciilor auxiliare	Toate costurile și cheltuielile aferente serviciilor auxiliare, care nu sunt incluse în costurile menţionate mai sus.	Costuri de cercetare. Costuri de custodie.
Costuri ocazionale		Comisioane de performanţă

([1]) Costurile de transfer ar trebui înţelese ca fiind costurile (dacă există) care sunt suportate de investitori atunci când trec de la o firmă de investiţii la alta.
([2]) Comisioanele de brokeraj ar trebui înţelese ca fiind costurile percepute de firmele de investiţii pentru executarea ordinelor.

Tabelul 2 – Toate costurile și cheltuielile aferente instrumentului financiar care ar trebui să facă parte din suma care trebuie comunicată

Elemente de cost care trebuie comunicate		Exemple:
Cheltuieli unice	Toate costurile și cheltuielile (incluse în preţul instrumentului financiar sau în plus faţă de preţul respectiv) plătite furnizorilor produsului la începutul sau la sfârșitul perioadei de investiţii într-un anumit instrument financiar.	Comision de administrare anticipat, comision de structurare ([1]), comision de distribuţie.
Cheltuieli curente	Toate costurile și cheltuielile curente legate de administrarea produselor financiare, care sunt deduse din valoarea instrumentului financiar în perioada în care se investește în instrumentul financiar respectiv.	Comisioane de administrare, costuri pentru servicii, comisioane de swap, costuri și taxe aferente împrumuturilor de titluri de valoare, costuri de finanţare.

([1]) Ar trebui punctat faptul că anumite elemente de cost apar în ambele tabele, dar nu sunt redundante, deoarece se referă la costurile aferente produsului și, respectiv, la costurile aferente serviciului. Exemple relevante sunt comisioanele de administrare (în tabelul 1, acestea se referă la comisioanele de administrare percepute de o firmă de investiţii de la clienţii săi pentru furnizarea serviciului de administrare a portofoliului, în timp ce în tabelul 2 se referă la comisioanele de administrare percepute de un administrator al unui fond de investiţii de la investitor) și comisioanele de brokeraj (în tabelul 1, acestea se referă la comisioanele suportate de firma de investiţii atunci când tranzacţionează în numele clienţilor săi, în timp ce în tabelul 2 se referă la comisioanele plătite de fondurile de investiţii atunci când tranzacţionează în numele fondului).

▼B

Elemente de cost care trebuie comunicate		Exemple:
Toate costurile aferente tranzacţiilor	Toate costurile și cheltuielile suportate ca rezultat al achiziţiei și cedării investiţiilor.	Comisioane de brokeraj, comisioane de subscriere și răscumpărare plătite de fond, adaosuri incluse în preţul tranzacţiei, taxa de timbru, taxa pe tranzacţiile financiare și costurile aferente schimbului valutar.
Costuri ocazionale		Comisioane de performanţă

([1]) Comisioanele de structurare ar trebui înţelese ca fiind comisioanele percepute de producătorii de produse structurate de investiţii pentru structurarea produselor. Acestea pot acoperi o gamă mai largă de servicii furnizate de producător.

▼B

ANEXA III

Cerința ca operatorii locurilor de tranzacționare să informeze fără întârziere autoritățile lor naționale competente

SECȚIUNEA A

Semnale care pot indica încălcări grave ale regulilor unui loc de tranzacționare sau condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței sau perturbări ale sistemului în legătură cu un instrument financiar

Încălcări grave ale regulilor unui loc de tranzacționare

1. Participanții pe piață încalcă regulile locului de tranzacționare menite să protejeze integritatea pieței și funcționarea ordonată a pieței sau interesele semnificative ale celorlalți participanți pe piață; și

2. Un loc de tranzacționare consideră că o încălcare este suficient de gravă sau are un impact suficient pentru a justifica luarea în considerare a unor măsuri disciplinare.

Condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței

3. Procesul de formare a prețurilor este perturbat pe o perioadă de timp semnificativă.

4. Limita capacităților sistemelor de tranzacționare a fost atinsă sau depășită.

5. Formatorii de piață/furnizorii de lichiditate semnalează în mod repetat tranzacții eronate; sau

6. Colapsul sau defectarea mecanismelor esențiale prevăzute la articolul 48 din Directiva 2014/65/UE și prin măsurile de punere în aplicare ale acesteia, care sunt menite să protejeze locul de tranzacționare împotriva riscurilor de tranzacționare algoritmică.

Perturbări ale sistemului

7. Orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps al sistemului de acces pe piață, din cauza căreia participanții pe piață nu își pot introduce, modifica sau anula ordinele.

8. Orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps al sistemului de corelare a tranzacțiilor, din cauza căreia participanții pe piață nu mai au siguranța privind statutul tranzacțiilor finalizate sau al ordinelor în curs, precum și indisponibilitatea informațiilor indispensabile pentru tranzacționare (de exemplu, difuzarea valorii indicelui pentru tranzacționarea anumitor instrumente financiare derivate pe indicele respectiv).

9. Orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps al sistemelor de diseminare a datelor menite să asigure transparența pretranzacționare și posttranzacționare și a altor date relevante publicate de locurile de tranzacționare în conformitate cu obligațiile acestora în temeiul Directivei 2014/65/UE și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

10. Orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps al sistemelor locului de tranzacționare menite să asigure monitorizarea și controlarea activităților de tranzacționare ale participanților pe piață și orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps care îi afectează pe alți furnizori de servicii conexe, în special CPC-uri și CSD-uri, și care are repercusiuni asupra sistemului de tranzacționare.

▼B

SECȚIUNEA B

Semnale care pot indica un comportament abuziv, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014

Semnale privind posibile utilizări abuzive ale informațiilor privilegiate sau manipulări ale pieței

1. Concentrarea neobișnuită a tranzacțiilor și/sau a ordinelor de tranzacționare pentru un anumit instrument financiar cu un singur membru/participant sau între anumiți membri/participanți.

2. Repetarea neobișnuită a unei tranzacții între un număr mic de membri/participanți într-o anumită perioadă de timp.

Semnale privind posibile utilizări abuzive ale informațiilor privilegiate

3. Tranzacționarea sau transmiterea neobișnuită și semnificativă a ordinelor de tranzacționare cu instrumentele financiare ale unei firme de către anumiți membri/participanți înainte de anunțarea unor evenimente importante la nivelul firmei respective sau a unor informații legate de firma respectivă, de natură să influențeze prețurile; ordine de tranzacționare/tranzacții care conduc la modificări subite și neobișnuite ale volumului de ordine/tranzacții și/sau ale prețurilor înaintea unor anunțuri publice privind instrumentul financiar în cauză.

4. Situația în care ordinele de tranzacționare sunt transmise sau tranzacțiile sunt efectuate de un membru/participant pe piață înainte sau imediat după ce membrul/ participantul respectiv sau persoane cunoscute în mod public ca având legătură cu membrul/participantul respectiv a/au efectuat sau a/au difuzat cercetări ori recomandări de investiții care sunt puse la dispoziția publicului.

Semnale privind posibile manipulări ale pieței

Semnalele descrise mai jos la punctele 18-23 sunt deosebit de relevante într-un mediu de tranzacționare automat.

5. Ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate care reprezintă o proporție importantă din volumul zilnic de tranzacții cu instrumentul financiar în cauză realizate în locul de tranzacționare vizat, în special în cazul în care aceste activități conduc la o variație sensibilă a prețului instrumentelor financiare.

6. Ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate de către un membru/participant având un interes important de vânzare sau cumpărare în ceea ce privește un instrument financiar, care conduc la o variație sensibilă a prețului instrumentului financiar într-un loc de tranzacționare.

7. Ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate care sunt concentrate pe o perioadă scurtă de timp pe durata ședinței de tranzacționare și determină o variație de preț care este apoi inversată.

8. Ordinele de tranzacționare emise care modifică cele mai bune prețuri afișate la oferta sau la cererea unui instrument financiar admis la tranzacționare sau tranzacționat într-un loc de tranzacționare ori, mai general, prezentarea unui registru de ordine la care au acces participanții pe piață, care sunt anulate înainte de executare.

9. Tranzacțiile sau ordinele la tranzacționare emise de un membru/participant pe piață fără nicio altă justificare aparentă decât aceea de a majora/reduce prețul ori valoarea sau a avea un impact semnificativ asupra ofertei ori cererii unui instrument financiar, și anume într-un moment apropiat de un punct de referință din cursul zilei de tranzacționare, de exemplu la deschidere sau aproape de închidere.

▼B

10. Cumpărarea sau vânzarea unui instrument financiar la un moment de referință al ședinței de tranzacționare (de exemplu, la deschidere, la închidere sau la decontare) în vederea majorării, reducerii sau menținerii prețului de referință la un anumit nivel (de exemplu, prețul de deschidere, de închidere sau de decontare), practică denumită de regulă „marcarea închiderii” (*marking the close*).

11. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a majora/reduce prețul mediu ponderat în ziua în care are loc ședința de tranzacționare sau într-o perioadă din cursul ședinței de tranzacționare.

12. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a stabili un preț de piață atunci când lichiditatea instrumentului financiar sau profunzimea registrului de ordine nu este suficientă pentru a stabili un preț în cursul ședinței.

13. Executarea unei tranzacții care modifică prețurile pentru ofertă sau cerere atunci când diferența dintre aceste prețuri este un factor în determinarea prețului altei tranzacții, în același loc de tranzacționare sau în alt loc.

14. Introducerea în registrul central de ordine al sistemului de tranzacționare a unor ordine care reprezintă volume semnificative cu câteva minute înainte de etapa licitației în care se stabilește prețul și anularea acestor ordine cu câteva secunde înainte să fie blocat registrul de ordine pentru a calcula prețul de licitație, astfel încât prețul de deschidere teoretic să poată părea mai mare sau mai mic decât în mod normal.

15. Efectuarea unei tranzacții sau a unei serii de tranzacții care sunt vizibile pe ecranul unui sistem de tranzacționare public pentru a crea impresia că există activitate sau modificări de preț în ceea ce privește un instrument financiar (practică denumită de regulă *painting the tape*).

16. Tranzacțiile desfășurate ca urmare a emiterii de ordine de cumpărare și de vânzare pentru a efectua tranzacții în același timp sau aproape în același timp, cu cantități foarte asemănătoare și cu prețuri similare, de către aceiași membri/participanți pe piață sau de către membri/participanți diferiți, însă între care există o coluziune (practică denumită de regulă „ordine puse în corespondență în mod necorespunzător” – *improper matched orders*).

17. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau este probabil să aibă efectul de a eluda garanțiile de tranzacționare ale pieței (de exemplu, limitele volumului, limitele prețurilor, parametrii marjei dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare etc. …).

18. Emiterea unor ordine de tranzacționare sau a unei serii de ordine de tranzacționare ori executarea de tranzacții sau a unei serii de tranzacții care este probabil să inițieze sau să exacerbeze o tendință și să încurajeze alți participanți să accelereze sau să extindă tendința respectivă pentru a crea ocazia de a închide/deschide o poziție la un preț favorabil (practică denumită de regulă „inițierea unei tendințe” – *momentum ignition*).

19. Emiterea de ordine de tranzacționare multiple sau mari într-o zonă mai puțin vizibilă pe o parte a registrului de ordine pentru a executa o tranzacție pe cealaltă parte a registrului de ordine. Odată ce tranzacția respectivă are loc, ordinele de manipulare se șterg (practică denumită de regulă „stratificarea ordinelor și emiterea de ordine înșelătoare” – *layering and spoofing*).

20. Emiterea de ordine de tranzacționare de mici dimensiuni pentru a constata care este nivelul de ordine ascunse, care este utilizată în special pentru a evalua ce se găsește pe o platformă pentru tranzacții anonime (ordine denumite de regulă „ordine de tip ping” – *ping orders*).

▼B

21. Emiterea a numeroase ordine de tranzacționare și/sau de anulări și/sau de actualizări ale ordinelor de tranzacționare, astfel încât să se creeze incertitudine în rândul altor participanți, încetinind procesul acestora și/sau camuflând propria strategie (practică denumită de regulă „aglomerare de ordine” – *quote stuffing*).

22. Transmiterea de ordine de tranzacționare pentru a atrage alți membri/participanți pe piață care utilizează tehnici de tranzacționare tradiționale („traderi lenți”), care sunt apoi revizuite rapid, termenii acestora devenind mult mai puțin generoși, în speranța obținerii unui profit din executarea tranzacției în contextul fluxului de ordine de tranzacționare emise de „traderii lenți” (practică denumită de regulă *smoking*).

23. Executarea de ordine de tranzacționare sau a unei serii de ordine de tranzacționare pentru a descoperi ordinele altor participanți, operațiune urmată de emiterea unui ordin de tranzacționare pentru a profita de informațiile obținute (operațiune cunoscută de regulă sub denumirea de *phishing*).

24. Măsura în care, potrivit informațiilor deținute de operatorul unui loc de tranzacționare, ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate conțin elemente care indică inversări de poziție în cursul unei perioade scurte și reprezintă un procent important din volumul zilnic de tranzacții realizate pentru instrumentul financiar respectiv în locul de tranzacționare în cauză și ar putea fi asociate cu variații sensibile ale prețului instrumentului financiar admis la tranzacționare sau tranzacționat în locul de tranzacționare.

Semnale privind manipularea pieței între produse diferite, inclusiv în locuri de tranzacționare diferite

Semnalele descrise mai jos ar trebui avute în vedere în mod deosebit de operatorul unui loc de tranzacționare unde sunt admise la tranzacționare sau tranzacționate atât un instrument financiar, cât și instrumente financiare conexe sau unde instrumentele menționate mai sus sunt tranzacționate în mai multe locuri de tranzacționare exploatate de același operator.

25. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a majora/reduce/menține prețul instrumentului financiar în zilele care precedă emisiunea, răscumpărarea opțională sau expirarea unui instrument derivat sau a unui instrument convertibil conex.

26. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a menține prețul instrumentului financiar-suport sub sau peste prețul de exercitare sau un alt element utilizat pentru a determina rambursarea (de exemplu, o opțiune barieră) unui instrument derivat conex la data expirării.

27. Tranzacțiile care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a modifica prețul instrumentului financiar-suport astfel încât acesta să depășească/să nu atingă prețul de exercitare sau un alt element utilizat pentru a determina rambursarea (de exemplu, o opțiune barieră) unui instrument derivat conex la data expirării.

28. Tranzacțiile care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a modifica prețul de decontare a unui instrument financiar atunci când acest preț este utilizat ca referință/determinant, și anume, în calculul cerințelor de marjă.

29. Ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate de către un membru/participant având un interes important de vânzare sau cumpărare în ceea ce privește un instrument financiar, care conduc la o variație sensibilă a prețului instrumentului derivat sau al activului-suport admis la tranzacționare într-un loc de tranzacționare.

▼B

30. Efectuarea de tranzacţii sau emiterea de ordine de tranzacţionare într-un loc de tranzacţionare sau în afara unui astfel de loc (inclusiv prin exprimarea interesului) cu scopul de a influenţa în mod inadecvat preţul unui instrument financiar conex în același loc de tranzacţionare, în alt loc de tranzacţionare sau în afara unui astfel de loc [practică denumită de regulă „manipulare între produse” (tranzacţionarea unui instrument financiar pentru a stabili în mod inadecvat preţul unui instrument financiar conex în același loc de tranzacţionare, într-un alt loc de tranzacţionare sau în afara unui astfel de loc)].

31. Crearea sau sporirea posibilităţilor de arbitraj între un instrument financiar și un alt instrument financiar conex prin influenţarea preţurilor de referinţă ale unuia dintre instrumentele financiare se poate realiza cu diferite instrumente financiare (cum ar fi drepturi/acţiuni, pieţele de numerar/pieţele instrumentelor derivate, certificate cu opţiune/acţiuni, …). În contextul emisiunilor de drepturi, acest lucru s-ar putea realiza prin influenţarea preţului de deschidere (teoretic) sau a preţului de închidere (teoretic) a drepturilor.

▼B

ANEXA IV

SECŢIUNEA 1

Păstrarea înregistrărilor pentru ordinele clienţilor și deciziile de tranzacţionare

1. Numele și desemnarea clientului

2. Numele și desemnarea oricărei persoane relevante care acţionează în numele clientului

3. O desemnare pentru identificarea traderului (identificatorul traderului) responsabil în cadrul firmei de investiţii pentru decizia de investiţie

4. O desemnare pentru identificarea algoritmului (identificatorul algoritmului) responsabil în cadrul firmei de investiţii pentru decizia de investiţie

5. Indicatorul de cumpărare/vânzare

6. Identificarea instrumentului

7. Preţul unitar și unitatea de preţ

8. Preţul

9. Multiplicatorul de preţ

10. Moneda 1

11. Moneda 2

12. Cantitatea iniţială și unitatea de cantitate

13. Perioada de valabilitate

14. Tipul ordinului

15. Alte detalii, condiţii și instrucţiuni specifice ale clientului

16. Data și ora exactă a primirii ordinului sau data și ora exactă când a fost luată decizia de tranzacţionare. Ora exactă trebuie să fie măsurată potrivit metodologiei prevăzute în standardele privind sincronizarea ceasurilor în temeiul articolului 50 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE.

SECŢIUNEA 2

Păstrarea înregistrărilor privind tranzacţiile și tratarea ordinelor

1. Numele și desemnarea clientului

2. Numele și desemnarea oricărei persoane relevante care acţionează în numele clientului

3. O desemnare pentru identificarea traderului (identificatorul traderului) responsabil în cadrul firmei de investiţii pentru decizia de investiţie

4. O desemnare pentru identificarea traderului (identificatorul traderului) responsabil în cadrul firmei de investiţii pentru decizia de investiţie

5. Numărul de referinţă al tranzacţiei

6. O desemnare pentru identificarea ordinului (identificatorul ordinului)

▼B

7. Codul de identificare a ordinului atribuit de locul de tranzacţionare în momentul primirii ordinului

8. Un număr unic de identificare pentru fiecare grup de ordine agregate ale clienţilor (care vor fi introduse ulterior în bloc într-un anumit loc de tranzacţionare). Această identificare ar trebui să fie indicată drept „aggregated_X”, unde X reprezintă numărul clienţilor ale căror ordine au fost agregate.

9. Codul MIC al segmentului din locul de tranzacţionare în care a fost transmis ordinul

10. Numele și altă desemnare a persoanei căreia i s-a transmis ordinul

11. Desemnări pentru identificarea vânzătorului și a cumpărătorului

12. Capacitatea de tranzacţionare

13. O desemnare pentru identificarea traderului (identificatorul traderului) responsabil cu executarea

14. O desemnare pentru identificarea algoritmului (identificatorul algoritmului) responsabil cu executarea

15. Indicatorul de cumpărare/vânzare

16. Identificarea instrumentului

17. Suportul final

18. Identificatorul put/call

19. Preţul de exercitare

20. Plata în avans

21. Tipul de livrare

22. Stilul de opţiune

23. Data maturităţii

24. Preţul unitar și unitatea de preţ

25. Preţul

26. Multiplicatorul de preţ

27. Moneda 1

28. Moneda 2

29. Cantitatea rămasă

30. Cantitatea modificată

31. Cantitatea executată

32. Data și ora exactă a transmiterii ordinului sau a deciziei de tranzacţionare. Ora exactă trebuie să fie măsurată potrivit metodologiei prevăzute în standardele privind sincronizarea ceasurilor în temeiul articolului 50 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE.

▼B

33. Data și ora exactă a tuturor mesajelor transmise la locul de tranzacționare și primite de la acest loc cu privire la orice evenimente care afectează un ordin. Ora exactă trebuie să fie măsurată potrivit metodologiei prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2017/574 al Comisiei ([1]).

34. Data și ora exactă a tuturor mesajelor transmise unei alte firme de investiții și primite de la aceasta cu privire la orice evenimente care afectează un ordin. Ora exactă trebuie să fie măsurată potrivit metodologiei prevăzute în standardele privind sincronizarea ceasurilor în temeiul articolului 50 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE.

35. Toate mesajele transmise la locul de tranzacționare și primite de la acest loc cu privire la ordinele plasate de către firma de investiții

36. Orice alte detalii și condiții care au fost prezentate altei firme de investiții și primite de la aceasta în legătură cu ordinul

37. Secvențele fiecărui ordin plasat pentru a reflecta cronologia tuturor evenimentelor care au un impact asupra acestuia, inclusiv, dar fără a se limita la modificări, anulări și executare

38. Marcarea vânzării în lipsă

39. Marcarea exonerării în temeiul Regulamentului privind vânzarea în lipsă

40. Marcarea derogării

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2017/574 al Comisiei din 7 iunie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru nivelul de precizie al ceasurilor profesionale (a se vedea pagina 148 din prezentul Jurnal Oficial).